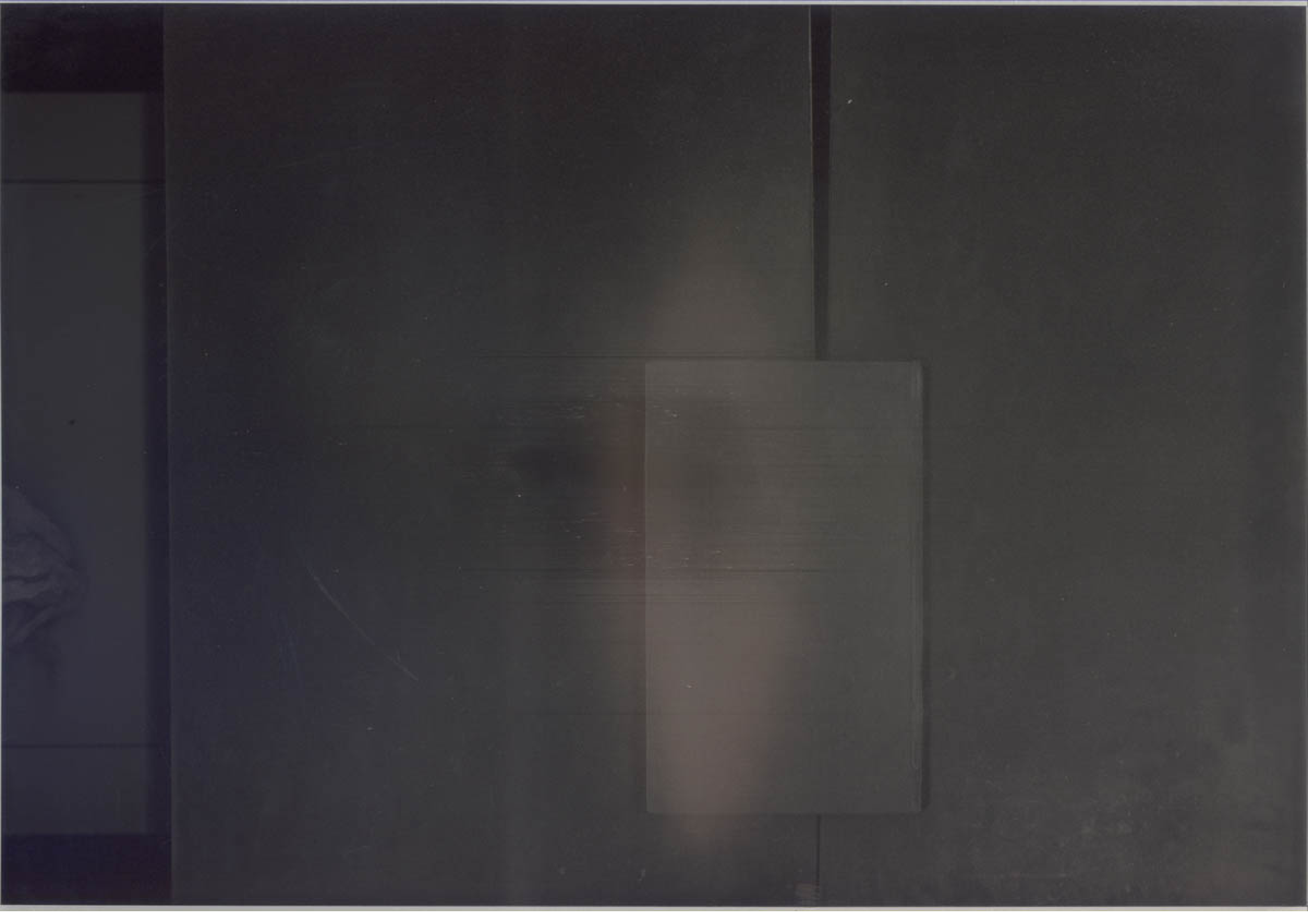

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

ادبی

اکر لوای شفاعت الینه بشیر خدا — اولور روانه دیوان پادشاه جزا

دروب مقام شفاعتده بهترین رسل — جناب حضرت حقدن ایدر شفاعت کل

اولور قبول شفاعت ایرر نسیم عطا — یتر نوید آچیلور باب جنة المأوی

مهیمنا احدا قادرا خدا او
امیدیمز کرمکدن بودر روز جزا

تمام شیعه لرنک درد ینه قیلدسان — شفیع روز جزا ایله آشنا قیلسان

خصوص رومیه و دلشکسته فناحی — ده مهر آل علیده در الینده مفتاحی

اکرچه بنکلسه در عودم جکر دیده بوده آهیم
محبت شه مرداندر توشه راهیم

وقعه رحلت نبویه صلی الله علیه و آله و سلم

روایتیدر چون فخر جهان جلیل — جناب عرش مآب و رسول رب جلیل

نسیم مرحمت کلستان عرش برین — شمیم مغفرت نوبهار علیین

سکون بخش دم انقلاب روز حساب — محمد عربی مفخر اولوا الالباب

بحکم لم یزل لایزال همت — واروب مناسک حج و عمرایه ادا

دونوب مدینه ده بعد از ادای حج مقام — ویروردی ملته تزیین دینه استحکام

رجوعدن او قرق کیجه کچمیشدی غرض — ره عارض اولدی وجود مقدسینه مرض

اوده حضرت جبریل نازل اولوب اوکنه — پیام سلیه ادا قیلدی کای حبیب خدا

جناب حق سکا تعظیم ایدوب سلام ایلر — سلامدن صکره تکریم ایدوب پیام ایلر

اگر جوار الهی لقای سبحانی — هوای صحبت لاهوتیان نورانی

یترسه خاطرکه شوق اوزیله راهی اول — ندیم محفل نورانهٔ الهی اول

چهار لباس عناصر بو قدر زیبا اولان — اولوب مخلع تشریف قدس والادن

دم وصال سوب قالمیوب زبالیکه مجال — مدارک ایله وصیت بو نور قید استعجال

ایشتدی چونکه بو کلامی حبیب یا مکین — اولوب حظیرهٔ قدس ایچون مدارک بین

کوردی خرق اوزیله او منبع برکات — تهیهٔ سفر شهربند تقدیسات

وصیت ایتدی او که لازم وصیت ایدی — بیان قیلدی او که لازم نصیحت ایدی

ایدوب خلافه تعیین شاه مردانی — دخی سفارش ایدوب اهلبیت و قرآنی

ایدوب رعایت زهراده التماس اکید — یتشدی کیم ایره اقبال عالم جاوید

ظهوره کلدی وجودنده نوع نوع آلام — یاتوب او جسم شریفیکه درد استحکام

اوده مده چهره کلگلی زعفرانه دونوب — بهار عارضی یوز قویوب خزانه دونوب

یتشدی کیم ایره عزم دیار علیین — قدومی ایله مشرف اولا بهشت برین

جناب فاطمه

جناب فاطمه انده بیکین و اشک فشان — اوتورمشیدی اونک باشی اوسته گریان

اودم که کیتمشیدی باهوش سید ثقلین — قدم قویوب او جنابک حضورنه حسنین

هر ایکیسی کیروب قویدیلر چهرهٔ نازکلرن — بری یوزینی او پردی بری دیردی امان

سانوردیلر کیم او محبوب رب احددر — خیال ایدر دیلهکیم رسم استراحتدر

خیاله سالمازیدیلر که وقت رحلتدر — دیمزدیلر که بو یاتماق دگل قیامتدر

جناب فاطمه منع ایلدی کای حسنین — چیقوب گیدیگز ای نور دیدهٔ ابوین

رجه اگر مونکردن قرار ایده و بدو قرار — یتورمیوکز او نکاری نور دیدهلر آزار

ایشتدیلر بو کلامی اوده دم چون حسنین — کلوب فغانه آچوب کوزلرین کوشن

کوروب چو اولمازه مانع حضرت زهرا — توکرلر اشک جکرلر فغان ایله جدا

خطاب ایلدی زهرایه سید ثقلین — رها ای کوزم ایشیقی اولما مانع حسنین

بوکوندر ایرلینه دکمه قویمه اغلیه لر — ب اولدر دیه منی آخر دوب گورمیه لر

کیدن زمانده من بو سرای محنتدن — بنی جفا و ستم اولمه بو امتدن

بوراخ که بر بریمزله وداع کام ایدرک — بو گیجه بر بریمزی قوجاق یوزینه اوده

داغیله مجلس صحبت یوزولدی بو بازارک — یرونکله محشرده اولدی وعدهٔ دیدار

بری صاغینه آلدی بریسنی صولیسنه — اوده مدهر برینک بوینی آلوب قولینه

کهی حسینن اوزیندن اوپر کهی حسنون   خزانه ایدی کلنکه نوبهاری سمنون

هجوم درد و المدن کنه اولوب مهرک   جناب فاطمه در کاهن ایشیدی سروش

بو یوردی فاطمه کیم ای شهنشاه منور بوزنان   ایده وب حبیب خدا درد و محنتی طغیان

رجوع ایت سکا کورمکه دکول معذور   دیروب جواب محمد مسیرت منی معذور

بن رسولم و مأمور اولمشم بر ایشه   بو کفت و کوده رسول خدا کلوب هوشه

سوروشدی فاطمه دن اولزمانده فخر بشر   اوکیمدور ده قپوده دوروبده اذن ایستر

جناب فاطمه ایتدی کیم اوله و قین بلمین   وله ده روبده قپوده دیر رسولم من

هرانچه عذر کتوردم اونکا قبول ایتمز   دروب قپوده سنی کورمنجه قایتمز

خطاب حضرت زهرایه ایتدی اول سرور   بو اول رسولدر و کیم سیزلری یتیم ایلر

بو اول رسولدر شه و کدایه حکمی یرور   بو اول رسولدر سزدن منی بوکون آیرور

حصار و لشکر و تدبیر اونکا علاج دکول   هر ایوده اولسا اونکا اذن احتیاج دکول

ولیک حرمت بو خاندان ایلر منظور   ادب طریقی ایله سندن ایستیوب دستور

صدا ایتوردی حبیب خداکا عزرائیل   طلوع صبح سعادت رسول رب جلیل

توقف ایتمه تقدم ایلا بسم الله   اجیب دعوته لا اله الا الله

چو اذن آلدی حرم حوزه نی که وردی سلام   دیروب جواب سلامین نبی علیه السلام

بیاشتیله سوروشدی شفیع روز نشور   ده بونیارت ایدوب ایده اولمیسن مأمور

دیوب لبیک بله او ختم انبیای کرام   بودم سنکا یتوردی حق لا ینام سلام

بهشت و عرش برین و اوقات جلال   ملایک و رسل و قدسیان خ الاجلال

چکرلر مقدمکه انتظاری یکسر   ده تا سن ایلیه سن ملک آسمانه سفر

اکر رضای ویروب سن بو امره جرئت ایدوم   وکر رضای یوخیمکه دورورو کرو قایدوم

بو یوردی فخر رسل کا ای عزیزم عزرائیل   اوقدر مهلت اولور کیم نزول ایده جبریل

نیچوکمه او توزاوج ایلدور بنیم رفیقمدور   خصوص بیله کونده بنیم شفیعمدور

بکا تسلی ویروردی همیشه محنت ده   بوکونده هم اولا غمخوار روز فرقتده

علی و فاطمه و نور دیدهم حسنین   صفا و مروه و میزاب و مشعر و حرمین

یتیم اولورلر بوکونده تمامی احباب   ده شر ضلالته جمیع منافق اصحاب

وداع بارپسین رجب دکول یاران   ده پاره پاره اولا داغ دودن آغلیه قان

ینشدی عرش بریندن بودمده جبرائیل   دیروب سلام دیدی ای حبیب رب جلیل

ده از حضیض فلک تا باوج علیین   ایکی صفه چکیلوبدور صفوف کروبین

افاضل ملکوت عاظم جبروت   تمام غرفه نشینان قبه لاهوت

کلوبده فاطبه انبیاء خ الاجلال   دروب کلمه کونک اوشنه بعزم استقبال

سنك قدومنك ایچون ای حبیب حق ذو المنن
ویروبدر خلدده آرایش ریاض جنان

طبق طبق دُر و یاقوت و گوهر و مرجان
نثار ایتمکه دورمیشدر حور و غلمان

دیکل خرام ایله بو تکابعده ذوق ایتمزسن
نه گورمسن بو جفاخانه‌دن کیتمزسن

اگرچه بن زبان کهربار سیدرده سرا
ده ای حبیب خدای رفیق راه وفا

غرض بودر ره بو حالتده غمگسار اولاسن
بکا رفاقت ایدوب بیله یولده یار اولاسن

توقعیم بودر ای پیک رحیم عزرائیل
ده سهلدن الآن جانمی چون ایدم تحویل

دخی توقعیم اولدر مهربان اولاسن
بنیم بو امتمه اولزمان جانن الاسن

الهی مرحمتکله بنیم بو امتمه
ده جان ویرمکی آسان ایله امتمه

خطاب ایدوب سرمدانه سیدۀ کونین
ده ای علی بو زمان جان سنك و جان حسنین

همیشه آرزو ایتدکم جانن فدا ایدیم
کیم آرزومه ایدوم جانی اوکونجه تسلیم

آلوب قوجاغه حبیب خدا شیر خدا
برابر اکلشوب ایلدی جبریله دعا

گورتوردیلر نظرینده حجاب و پرده غش
ستانشدی گوزلرینه فرقاشن لارب

صدای ارجعی ایتدی حجاب وحدتدن
ده گل بو یرده ای نفس مطمئنه وطن

اشاره ایلدی اولدم حضرت جبریل
ویروب دمانعه بنیب بهشتی عزرائیل

چو اچدی طایر روح مقدسی پر و بال
ایدوب ملائکه و مرسلین استقبال

بوکو

یتوب حبیب حبیبه کیچدی راز و نیاز
ولیک کلمدی دیشره او پرده‌دن آواز

بو داستان اگرچه عریضدر و [illegible]
ولی تا بیلمادی بو سر گنجینۀ معراج

واقعه‌ء داعیۀ حضرت سیدالشهدا علیه التحیة والثنا

رقم نکار ستمنامۀ دیار بلا
الم شمار مقام هجوم جور و جفا

مثال شمع اولوب دیده‌دن سرشک فشان
بو غصه‌ء خبری بیله ایلیوبدر و بیان

ده چون گرامی مخدوم زادۀ ثقلین
ذبیح آل عبا حضرت امام حسین

کوروب شهادتنه یتدی تمام احبابی
امید کشتیسی اولدی تباه کرداب

یتوبدر اولسه مظلومه نوبت میدان
ایدوب شهادته حوالتی قالوب حیران

نظر صالوب شهدانک نگار لرینه
طپان یر اوزره دوشن باشسن سینه‌لرینه

سرشک خون توکوب ایلده ایدر خطاب
او نوع کیم گوره نکار غریبی قیلدی کباب

ده ای گروه وفادار و ناصر و یاور
وفا یولینده اولان جانفشان مصاحبلر

بکم تفاخر الاسلام ایها الاحباب
بحسن الاسوة طوبی لکم و حسن ماب

بو لحظه دیکز بنی بی عمکسار دشمن ارا
نه خوش کلور سیزه بن سیز ایله جنت المأوا

دیونکنه نوع گولر اولور سبزه گوزتر
ده بن بوکونده اولدم دلفکار و تشنه جگر

بن زمانده جدیم رسول خدا منته / ایدنک سلام و پیامیمی عرض حضرتنه

دای شهنشه کونین و والی کوثر / کلور جفا بونکا اوغلونک حسین تشنه جگر

اوتونکچون ایله مهیا زلال کوثردن / دا اودلاشوبدور جگر تشنه تره بزلردن

کوچوبدور دشت بلادن بنکا اولوبدور وقت / بزا اولکباب جگر شاهه مشتاق خیر توق

بوتو علی و انسوردی امام تشنه لبان / سکینه دیشره چیخوب خیمه دن چکوب افغان

دای امیدیم آتا رحم قیل خراب اولدوم / هلاک ایلدی سوسزلوق بنی کباب اولدوم

اونکاسته دیر و بابتدری ای جگر گوشه / تحمل ایله دخی شاید اولا که سو یتشه

دمنده بس نکی افسرده حال و عطشانم / جگر کباب و دل آزرده و پریشانم

کوروب سکینه نی بو حالده امام همام / توکندی طاقت و صبری و اولدی بی آرام

فراته جانبنه یوز قویوب قبال کنان / او قوم سومی که پر اسنده ایلیوب هر آن

فراته چونکه یتشدی امام عرش جناب / اراده قیلدی سودن ایلیه اوزین سیراب

سکینه تشنه اوقع خاطرینه قیلدی گذر / توکوب یره سوی فی الفور ایتمیوب لب تر

اراده قیلدی لبی تشنه جهاد اوزین سیراب / اونی تشنه جگر ایله خاطینه دی خطاب

دا شرم قیلمسن ای نفس اجر سن سو / مکر آل رسوله رفاقتنکده در بو

اوبی زبان بچه ایچمیوب یتشین کوثره / خجالت اتشنه داغ اولوب شکک توکوب

کوروب امام زمان الحاج کریان / تلطفیله بو بیوردی اوغلنکه ای جان

کباب اولوب جگرنک قالمیوبدور طاقت و تاب / سنکا مضایقه یوخ ایچلم اوزینکه آب

اوبی زبانه تفحج ایدوب کوروب حالین / تفقدیله بیوردی کا کان و نالین

اراده ایتدی امام امیر سو کوتوره / دا بلکه جرعه سو تشنه لبلره یتوره

یتوب قولاغنه اول سرور نک بو دمده صدا / نه در موس بیله ایلدکار آل عبا

دا خیمکاهه توکولدی بو دمده سپاه شریر / حرم سرانی آلوب ایتمک اولدی اسیر

بو جانکده انصدانی امام حزین ایشیدوب / توکوب سوی یره تعجیل ایلدی قایدوب

یتشدی خیمکهه چون امام اهل ندا / یقین ایلدیکیم آل ایلمیش اعدا

اشاقه ایندی آتدن اوتوردی یرینه / سکینه دن اوتانوب کلمدی برابرینه

بری او قوم جفا پیشه دن یتوردی صدا / دای حسین تیغ جاره قالمیوبدور سنکا

نه در موس عجوز اتیجک عزم میدان ایتمیل / یزیده بیعت ایدوب یا در کر بو جان قیل

نهنک بحر شجاعت هزبر دشت هیجا / سلاله اسد الله سید شهدا

ایشتدی چون بو صدا و اولدی بی آرام / اوزاندی خیمه یه باش ایلیوب ویردی سلام

وداع بار پسین ایلدی امام زمن / یوزلیندی یا جلرینه بو بیوردی رقت ایلن

دای صفیه و زینب رقیه و کلثوم / یتیم فاطمه و هم سکینه مظلوم

کورد امام

حلال ایدنکز منی سندن فخر سلام ادلرن
سیز پناه بو کون حق تعالیه امانم اولسون

بو خبری نجکان وداعی ایشتدی چون کلثوم
دوروب طپانچه یوزه اوردی ای شه مظلوم

سنک وداعنک اولشخصنک و دامن عشقکز
در اولمکی معین بیلوب یقین ایلر

ترحم ایت بزه ای نور دیدۀ زهرا
بو راحمه بزلری بو چولده بیکس و تنها

در سندن اوزکه برچاهمز یوخدور
شکایتی ایلیک دادخواهمز یوخدور

بحق مرقد جدنک محمد مختار
بحق تربت پرنور حیدر کرار

بحق قبر عرش آستانۀ زهرا
به تربت حسن مجتبی امام هدا

دخی بو دشت بلاده نیجه ایتسه ...
در سندن اوزکه بزم قالمیوب ...

وار ایدی شهید اولمن جمله مز اسیر اولان
بو قوم شومه گرفتار ... اوروق

دخی نا پولیمه جدنک ...
در شر جفالره ذریۀ رسول الله

بنی امیه ابترنه ظلم کا یتمیه لر
هزار عجز ایلسک ظلمدن قایتمیه لر

تأمل ایله بو یوره نه کونه تاب ایدکر
هرایدیمتی اچون کیمی انتخاب ایدکر

نولوردی ایتمیه سن بونلر ایله جنک و جدال
دار اوله مدینه ده ولسا مقیم و فارغ بال

او دشت تشنه لبه ایتدی اولنکاه ای کلثوم
یقین بیه اوز وطنکیم بو فرقه میشوم

اتمزی بیله لر بغض و حیله دیرلر
دخی بو سجده کولریمزدن نه قویمزلر

بو قومدن

بو قومدن یتور شور سیزلره جفا و عنا
گرک که صبر ایلمیاق ای سلالۀ زهرا

چو من شهید اولام سیزلره الم یتوشور
ستم ستم کرو سینجه غم و ستم یتوشور

مبادا ناله چکوب شیون و فغان ایده سونکز
مبادا چاک گریبان اولوب فغان ایده سونکز

او دمده زینب دلخون و فغان و ناله ایلن
قوجا قلیوب آتینک بوینن ایدوب شیون

دای هجوم بلایه درچار اولان قرداش
بزی غریبلره غمکسار اولان قرداش

بکا آتا آنادن یادکار اولان قرداش
جگر کباب و عطشده فکار اولان قرداش

نکره بیلیم ... ای نور دیدۀ حیدر
در قالمیوبدر بزه سندن اوزکه بر یاور

شهید اولانده ... سردار
کیتنه ... آیراق کیم اولور بزه غمخوار

اسیر اولانده ... بزلره ملال و جفا
تمام خیمه و خرگاه یغما اولور یغما

کورم عیالونکز دستگیر و خیمه نکز تالان
نیجه تحمل ایده یم من اولوم سکا قربان

نولایدی کیم بیته قربان بو کونده اجل
نولوردی دیرلکمه اولمیکیم اولایدی بدل

اولایدی کاش ... بزلره جهان ایتمک
ولی نه چاره گرک حقه انقیاد ایتمک

ویروب تسلی او مظلومه امام هدا
دای عزیزلر ای جان سلالۀ زهرا

رضا قضایه ویروب صبر قیلن شیدا اوزکا
بیلوب جناب الهی نه غمکسار اوزکا

بری دجدی او لا حضرت جلیل الله
بیله اوزینی جگر کوشۀ رسول الله

بری توکل ایلین نارگلستان ایتدی
بریسی صبر ایلین آهنگ آسمان ایتدی

بو کوندسن بو ایکی سرورنک سلاله‌سی سن
بو ایکی مزرعه‌نک معتبر قباله‌سی سن

وار ایسه توکل و صبر ایله اضطراب ایتمه
دها اودلره یوب جگریم باغریمی کباب ایتمه

دها نوب ایدیله که عرض ایتدیلر سرور
دها بو خیانت ایلینه ایدرکه قسم حذر

نه چاره ایلیک ای نور دیده زهرا
اگر بو ظلمی یزه بر لعین گوره روا

دینده تا بو سوزی اولغیده کوزینی
باخوب اوزنه نظر ایتدی اول امام حسین

دای گرامی بانوی خاندان کرام
عفیفه ثقلین و نجیبه اسلام

دبیر سرای رسالتده شرعطی سونکز
عزت اماتده مهد علیا سونکز

مهین سلاله زهرا شبیه مریم سونکز
نظیر هاجر و سارا زغیر سونکز

نه حد وار کیمنک ایله بیلیه جفا
الینی دامن ناموس انبیایه اورا

مگر بونی کوتوره زغیرت شه مرد
قضا بو نوع جفا مگر بیلور آسان

نفاق و کفر و ستم ده نه عالمی بکیسر
محال دور ده ناموس ایلیه ضرر

ولیک اوزکه جفا ار بو قوم کوره سونکز
گرکه صابر اولوب حمد کردگاره ایده سونکز

وصیتیم بو سزه ای حرم شاه شهید
وداع ایدیم ای اهل حرم الیوب گیدوب امید

نه کلدی باشنه نه کچدی حاللری
اودم شاه شهید ایلدی وداع اولاری

حدیث هجر و فتاح دهشت پر النور
بر نکته شمع قلم ادجه توب شرر النور

کنهلری یوه مقه گرچه چشم تر ایکید و ر
دله بو واقعه‌نک شرحی مختصر ایکیدو

واقعه مکتوب فاطمه علیها السلام صبیه حضرت سید الشهدا که صفوی مطلع النور

برید مرحله پیمای ملک درد و الم
پیام و نامه رسان دیار محنت و غم

دیار یثرب فرقتدن ایلینده سفر
عراق محنت و غمدن ویردی بو نوع خبر

دمن تجارت ایچون کوفه دنجاره روان
اولوب مدینه وارد که قیلوب برهان

مدینه کوچه‌لرین سیر ایدرکنی ناکاه
ساتاشدی کوزومه درگه رسول اله

ایدوب نظاره دم بر دختر فرشته لقا
باشینده چادر او زینده توب نقاب حیا

قوجوب دزینی توکر اشک چشم ایدر شیون
کوروب منی دیدی تانسی دیار دن سن

دیدم که کوفه دن ام ای عزیزه جهان
معاودت ایدرم کوفیه ده فرمان

بکاه دیدی اوزمانه که کوفه ده کلدوک
بکاه دیدی بو لده سنکم سپاه سن کوردک

دیدم بلی و نکیمسن کیمه سن نسبنک
نه نسبتی سنکله دار امام تشنه لبنک

دیدی که فاطمه ام من عزیزه حسین
مهین صبیه مرضیه امام حسین

اوگونکه اولدی آتام عازم دیار عراق
من اولزماند ایدیم زار همنشین فراق

بکا بویوردی شیدی کوفه‌ده قیلدنه مقر
کلوبسنی کوتوردی قتی قاشنک علی اکبر

کیچوبدر مدتی بو خنده وراو شاهدن خبریم
نه بر پیام و نه بر نامه قان اولوب جکریم

بو کیچه واقعه هولناک من کوردم
بکمال وحشت و خوف قیلیه بو خوددن دردم

غرض کا تمام طرفینه‌دن بنیم رسیم وار
اکر قبول ایده سن سندن التماسیم وار

بویوردی کوفیه چون اولماز کیده بیلسن
واروب بو نامه‌نی تسلیم او سرور ایده سن

بونی دیوب اوروب دخی حرم الدی
کیچوب زمانی الینده بو نامه کلدی دیدی

یتنده کوفیه بو نامه‌نی کوتوردردم
قویوب او درکه جبریل احترام قدم

ایدوب جنابنه بو نوع عرض حال اظهار
دای چراغ شبستان احمد مختار

مدینه‌دن منی بیردی شکسته و مهجور
سنک جنابنکا قیلمیش رواینه عرض قصور

دای بو سینه مجروحمه سالان مرهم
شکسته خاطر مجروحنه اولان همدم

ترحم ایت سنک فرقتنکده مجروحم
کباب اولوب جکریم خسته حال و دلخونم

چو آلدی فاطمه‌دن نامه‌نی او اعرابی
کتوردی یوزینه او باصه شتاب و بی‌تابی

اونوجی کون ایدی ماه محرمنک و عرب
یتشدی کربوبلایه صبح جفا و تعب

نه کوردی چالنور طبل جنک و بوق و نفیر
قتال قیلمقه صف صف دورور سپاه کثیر

کوروب بو جانبده نور دیده زهرا
دورور بو خصم قباغنده یکه و تنها

سپاه خصم

سپاه خصمی کوروب چوره‌سینی اول سرور
قالوب او عرصه‌ده یالقوز ملول و تشنه جکر

نه بر رفیقی نه بر همرکابی نه غمخوار
تمام قیلمه یتشمیش معاون و انصار

او قومه شومه نصیحت قیلور خطاب ایلر
او نوع کیم ایشیدن باغرینی کباب ایلر

کوروب بو حالده او سروری کباب اولدوم
باخوب بو حالته حیران و مضطرب قالدوم

قدم قویوب ایره جلویه ویروب سلام و درود
اوپوب رکابن اولدم باخوب امام وجود

بکا شفقت او زمان بویوردی او سرور
بنیم کما نه یتشمز بو وقتده باور

تعجبیم بودر بر حجت قالمیوب ایچون
بیان ایله صحیح کلموسن نه ایچون

ویروب او شاه جکر تشنه‌یه بو نوع جواب
دای شه سرور امام عرش جناب

مدینه‌دن کلورم قاصدم پیامیم وار
سنک جنابنکا ای ملجأ صغار و کبار

مدینه کوچه‌لرین سیر ایدرکن اول سرور
سنا تاشیی کوز ایله آستان پیغمبر

او آستانه‌ده بر دختر فرشته نهاد
یاشینده چاپرا ورینده نقاب و دل ناشاد

دورور بو نوحه قیلور آه و زاری اغلار
سنک مفارقتنکده جکر کباب و فکار

او کونکه عزم عراق ایلدی شه حرمین
بکا بویوردی او نور دیده ابوین

بو کونکه خسته و بیمار سن مدینه‌ده قال
چو صحتی تاپاسن تن درست و فارغ بال

مدار کرک کوره‌رم قرداشنک علی اکبر
کلوب سنی کتوره ایله سن عراقه سفر

کیچه بر مدتی بو خبر اوشاه دن خبر یم ‌ کوزوم قالوبدر بولینه کباب اولوب جکریم
اونک جنابنه بر نامه یازمشم دردم ‌ چیخارمدی نامه نی ویردی بکا بو بوردی هم
الوب بو نامه نی مندن چوکوفیه کیده سن ‌ نکاهی ایله تسلیم او سروره ایده سن
سفارشنی هم ایتدی و نامه نی ویردی ‌ او شاه تشنه جکر چونکه نامه نی کوردی
الوب الینه اونک ادیدی قویدی کوزاوسته ‌ چکردی آه اناسن سو توکدی کوز اوسته
قدم قویوب ایره لو ابن سعد قیلدی خطاب ‌ دلای عدوی ستم پیشه و نفاق ماب
مدینه دن بره بر نامه اولوب کلمه ‌ اولورسه ملتمسیم یانونکزده کر مقبول
بو نامه نی اپاروب تا که اهلبیته ویروم ‌ ایدوب ادای امانت نوب کرو قایدوام
دیه بله سهلدر بو یاحسین خیمه کیت ‌ او نامه نی اپروب اهلبیته تسلیم ایت
کوتوردی نامه ایلن قاصدی او عرش پناه ‌ صدا بوردی دای عترت رسول اله
فغان و ناله ایلن ایلدیلر استقبال ‌ توکو ایلدیلر ایاغینه او سرورنک الحال
خصوص زینب دلخسته و اسیر محن ‌ توجاقلیوب آیاغنک بو بیری چکوب شیون
سالوبدر قیه باشین او سرور آغلردی ‌ توکوب سرشک نظر اهلبیته ایلردی
یوز اهلبیته توتوب با کمال حزن و ملال ‌ دیه فاطمه سیزه مکتوب ایلمیش ارسال
الوب او نامه نی زینب اچوب قویوب کوزینه ‌ ایدردی کریه توکردی سرشک آل و زینه

آلوردی هر بیری اول نامه نی اوپوب خوب ‌ چکوب فغان کوزیندن سرشک آل توکوب
کوروب که نامه ده یازمیشدی او ملک منظر ‌ که بعد حمد خداوند و نعت پیغمبر
اتام امام زمان خدمتینه عرض اولسون ‌ سورکوشه حالیمی شفقت ایله زینله بیلسون
که اشتیاق جمالنکزله بیقرارم من ‌ هم آرزوی وصالنکزله دل فکارم من
الوبدر چورهمی غم درد و محنتیم چوقدر ‌ منی حضوره طلب قیلدره طاقتیم یوقدر
نیاب و ارد منده کورمیم یوزنکو جی ‌ ملکا ایده سن استماع ایدم سوزونکوزی
بو نامه خبری طاقتلرینی که اشترا ‌ زینب که ازا ایده محنت بو هم اولوب بار
بو حاله قاصد حاذق ویروب بوتوزع خبر ‌ بمله نامه نی الدی امام تشنه جکر
دو شوب رکابنه میدان کربلایه کیدوب ‌ مشاهده ایلیوب هر طرف نظاره ایدوب
ایدوب نظاره نه کوردی که دشت کرب و بلا ‌ کلوب تلاطمه قاندان چو موجه دریا
دوشوبدر عرصه میدانده باش سیز تنلر ‌ بدنلری چلوا اوخ زخم نیزه و خنجر
یوخ ایدی کیمسه بیاناده سرکذشته لرین ‌ قضا قالیله یومیش خط سرنوشته لرین
مکره زخم جراحت آچوب او قدر زبان ‌ ایدردی من دبلیلیس سرکذشتینی بیان
ییتشدی چون شهدایه امام عرش جناب ‌ ایدوب خطاب علی اکبره بچشم پر آب
که فاطمه سنکا مکتوب شوقمند انه ‌ یازوبدر حسرت ادزیلن افقا جوانیکنه

اونکله شرط بو ایدی تا دیرکین کوره سن — مدینه‌دن کوتوروب بو داده یوره سن

قالوبدر حسرتنک ایله سننک یولوکن کوزلر — تیکوبدر کوز یولوکه قالمیش انتظار جکر

نه دور بغار سننک ای نور دیده مظلوم — او حسرت ایله قالان باجوکه ایله معلوم

او تحفه‌لرکه سنکا هر کون قیلدی نثار — او ارمغان کی کوتوردی سنکا بو هر دیار

او تحفه‌لردن انکا بر آیرا دلوش کوندر — او احترام و او عزتله کوندر ایله خبر

یکان یکان شهدایه ایدوب بو نوع خطاب — اونک بو حالته قاصد با خوب اولوردی کباب

وداع ایدوب شهدای امام تشنه‌لبان — رجوع خیمه ایدوب با چشم اشکفشان

وداع بار پسین ایتمکه کلوب او زمان — بیقیدیلر باشینه اهلبیت کریه کنان

بری دوتوب اتکیندن بری رکابندن — بری دوشوب ایاغینه ذره اضطرابندن

بری خراش ایدوب دز ناخنیله رخسارین — بری یولاردی ساج و زلف عنبرافشانین

بریسی رنج و بیدنان اوچوب قالوب مبهوت — بریسی صورت دیوار کبی ایدوب سکوت

بریسی جد به نه قدر ایدردی با جدا آه — بریسی نوحه و افغان یا رسول الله

بریسی فاطمه‌نه بری مرتضی علی‌نه — صدا ایدوب چاغروب آغلیوب جکردین اونه

او شاه تشنه ویروب اونلره تسلیلر — وداع ایدوب اول خیمه‌دن چیقوب مضطر

باخوب بو حالته قاصد قالوب اونکا حیران — اوپوب رکابنی دلسرور نکه اولوب کریان

تضرع ایله ایدوب عرض کاه امام امم — مرخص ایت سنکا جانمی نثار ایدیم

روا دکول که بو حالته سنی تنها — قویوب دریغ قیلام جانمی شه دوسرا

او شاه تشنه بیوردی انکا کرکیده سن — کرکه و نامه جوابی حسن ادا ایده سن

ولیک درمه و تعجیل ایت بو مرحله‌نی — حرمانی شیمه تسن اهلبیت شیوننی

نیجه نکه هر کیم ایشیته برینم فغانمزی — اعانت ایتمه دشمن الینه قویسه بری

یقین جهانک دارین جهت بالری در — همیشه غرقه دریا [illegible] سبالری در

یتنده فاطمیه سیندن ایت درود و سلام — نیجه حالمی [illegible] انکا ایله اعلام

او شاه عازم میدان و من بوجین الدم — نه کلدوکه باشینه و لمالی بکا معلوم

زیاده اچمه بو طوماره مخنتی قانج
ایو جنده بوب شهجران اورنه زنکنج صباح

واقعه هول انکیز و وحشت آمیز حضرت سید الشهدا اعنی فارس شهبازان بعلی انجناب سلام الله علیه

مهندس رقم داستان غم پرور — بو نوع کرد بلا حالنی بیان ایلر

که چون کرامی خدا آم سید شهدا — قالوب او دشت غم افزاده بیکس و تنها

چو باخدی کوردی تمامی موالی و احباب — زلال خنجر بیداددن اولوب سیراب

آچوب نهال امیدی شکوفه حسرت — ویروب ریاض جهانه ثمر دل محنت

خیاله ایتدی بر چاره قالوب حیران
اراده ایتدی چو اولسون مصمم میدان

وداع ایتمک ایچون خیمه‌گاهه اولدی روان
بیلیشدیلر باشینه اهلبیت نوحه کنان

تمام ناله چکوب چاک ایدوب کریبانین
دوتوب او تشنه لبنک کریه ایله دامانین

خصوص محنت اسیری ستم گرفتاری
دیار غربت اراده اهلبیت غمخواری

غریب دشت بلا مبتلای درد و تعب
ستم رسیده دوران هنوز زینب

دوتوب فغانله اولدی قوشای اکمین
سرشک الیله ایلردی عارضین رنگین

دیردی کای سبب کامکاری زینب
تسلیء دل آزرده داری زینب

دخی اراده شهیدان کربلا ایتمه
بو غملو مرحله‌دن قان ایله کلور کیتمه

سپاه خصمی کورورسن هجوم ایلیوبدی ویل
اسیر بو دشت خطرخیزده سموم اجل

بو قومدن سنه عاقبت شهید ایلر
سونر چراغ شبستان آل پیغمبر

مخدرات سرادق تمام اسیر اولور
تعاقبنه بوزولور خانمان دونمز ایغلور

چو کوردی سرور دینی بیت اضطراب ایلر
یانار یا خارنو توشور عالمی کباب ایلر

او شاه تشنه لبه غمدن ال ویروب قوت
بو نوردی بو جبینه کای سلالهٔ عصمت

اولور بنا دیسوکدکار غم چکمه
کفیل غمیلر اولور کی الم چکمه

قوجوب کنارینه اول دلشکسته زاری
سای چوب سرشک کوزینه دیروردی دلداری

دیردی کای

دیردی کای آنامنک یادکار دلبندی
حسین تشنه لبنک نخل عمر پیوندی

بو عرصه‌گاهده عزم ایتمیشم شهید اولورام
قتیل معرکهٔ زمرهٔ عنید اولورام

بودر وصیتیم ای خواهر پسندیده
بودر سفارشیم ای مونس ستمدیده

بو قومدن ایرشه چرخ محنت و جفا یتوشور
عنا و جور و ستم ظلم نازوا یتوشور

تحملی ایلیوبن سکنه شعار ایدونک
رضا قضایه ویروب صبری اختیار ایدونک

دبر سلالهٔ عصمت کرک صبور اولاخ
نزول حادثه‌ده محکم و غیور اولاخ

بزوکره درد و بلا برلره موکلدور
قبول محنته توقیع مسجلدور

کرکدور بزلره بو غمده اصطبار ایتمک
جفا قبول قیلوب محنت اختیار ایتمک

ایدوب او تشنه جکر بیل وصیت سجاد
دلیل وادی سرکشتگی امام عباد

اچوب زبان کهربارنی امام علیم
ایدوب او سرور سرامانتی تعلیم

خطاب قیلدی کای نور دیده بعد ازمن
امام مفترض الطاعه بو امته‌سن

سکینه چون غروب بابنه نوازش ایدوب
آلوب قوجاغنه او کلدستهٔ نبی بوین ایدوب

مخدرانه خطاب ایلیوب امام زمن
توکوب سرشکدی یوب جان بیرنک سکینه‌من

سینوقد و کونکلین دونکله همیشه نوازش ایدوک
نه قدر کله الینکزدن انکا نوازش ایدونک

دونازلن بویوکوب چکمیوب غم هرکز
نهال عافیتی کورمیوب ستم هرکز

دشمنلره تمندن صوکره تا پارخواری
رعایتده اونک اهتمام ایدنک باری

بو وقتده نعره ایلر من مبارز دشمن
یتوب قولاغنه اولعینه ابرلوب توسن

چو اولدی عازم میدان ذبیح آل خلیل
کورن دیر کلو قربانلغه اسمعیل

بوکولدی قامتی چرخک او دم خجالتدن
زمانه اولدی پشیمان بیله جفا اتدن

کنار معرکه یه سالدی ارزانی
منور ایتدی جمالی فضای میدانی

ینه عرصه میدانه اولشه مظلوم
جدایه تکیه ایدوب لمحه دوروب مغموم

پس از سپاس خدا و ذکر دکار لطیف
آچوب زبان کهربار ایدوب وزین تعریف

خطاب قیلدی او اشقیای بی پروا
منم حسین جگر گوشه رسول خدا

منم که نور دو چشم علی اعلایم
منم که بلبل گلزار باغ زهرایم

منم که تاپدی شفا مولدمده دردائیل
منم که دایه لیقوم ایلر یدی جبرائیل

منم که پاره جان رسول مختارم
منم که زینت عرش مجید جبارم

منم که یثرب و بطحا و کعبه و زمزم
صفا و مروه و حجر و مقام و حل و حرم

منا و مسجد و میزاب و مشعر و عرفات
حطیم و ابطح و رکن و تهامه و میقات

حظیره نجف و کوه طور و قدس خلیل
همه زمین و زمان و سپهر و عرش جلیل

منی تانورلر منم اولکرامی کونین
سرور سینه والای سید ثقلین

حیا و شرم رسول خدادن ایلمه سونکز
هراس و خوف خدا کبریادن ایلیه سونکز

نه بخششی گوزله دنکز حرمت رسول خدا
نه لره کورمه یسزدن سلاله زهرا

الهی سزه هدف قهر کردکار اولاسونکز
ایکی جهانده کوروم خوار و شرمسار اولاسونکز

بتشدی چونکه بو مقامه امام عرش جناب
سالوب عنان تکاورلرکه دوروب مضراب

بسان شیر ژیان نعره مهیب چکوب
صولا صاغا کوز اتوب صاغی قلبه تپوب

قوپاردی هر کیمه یوز اول امام ازاسمان
اونلکاشان ویوردی ره دیار فنا

دوواردی هر کیمه ضرب بلیغ تیغ خون افشان
ایردی غار زننده جحیمه نقاب مکان

ایدوب مشاهده چون ابن سعدی مقدار
دیو بد وجانانه فرزند حیدر کرار

مقرر ایلدی درت بین لعین تیر انداز
عقاب وش تجفا دفعه ایدوب پرواز

سالوب قلیجنه لشکر تگاورکا به ویروب
جناح لشکری برهم دوروب بونی داغیدوب

اودمده ایلدی تجدید کافر کامل
بضرب تیغ سرافشان جهنمه واصل

چو خصم تابیدی برکنه اوق چوردی عنان
تیله ویرمک ایچون خیمگاهه اولدی روان

ایدوب او تشنه لبی اهلبیت استقبال
آلوب ارالرینه اول ماه منیره هاله مثال

کیمی رکابین اوپردی کیمی ایاغندن
کیمی صوپیلدی توزن کیمیسی صاغندن

آچوب زبان کهربار امام مبین
ویروب مقام تسلیه اونلره تسکین

دیردی سوزله کای اهلبیت غمخوار / هر آن اهلینونک کیم سیزه قلنه حقد ویار

درونکزیا غمه چکونک باشه چادر عصمت / سیزی اسیر ایدر بو گروه بی ملت

سباره ناله چکوب بیعزرلوق قیلاسونکز / بو کونکی دشمن اشقیایه یلواره سونکز

وداع باز پسیندر حلال قیلونکز / اوزونکزه لطف الهی نعمات بیلونکز

محمد آل وداع ایلیوب اولوب کریان / بعزم معرکه اشقیا چودردی عنان

قویوب اولشکر بیدینه تیغ صاعقه سان / اجل مجسم اولوب مرگ عام ولدی عیان

حدیثنه ور اوکون هیچ قوزور مطعون / اوشیر بیشه هیجا الینده اولدی زبون

ایموب شهنده چو ابن سعد بداندیش / ددکدی بر بریه لشکر شقاوت کیش

بیقرار ایتدیرر بردن سپاه کفر انجام / او شاه تشنه لبی آلدیلر ارایه تمام

تمام تیغ زن ونیزه دار وتیرانداز / هجوم چارطرفدن ایدوب چکوب آواز

تمام کوزله یلر پیکر مقدسینی / ایدوب نشانه پیکان ظلم سینه سینی

وجود نازکنه بسکه اکلشوب پیکان / اولوب معاینه بردسته غنچه خندان

ایرشدی پیکرینه هیچ قورا وزالی / سنان وتیغ جفادن جراحت بلای

اولوب او تشنه جگر بسکه زخمدن بیهوش / بسان مهر آچوب خاک تیره یه آغوش

کوروب او حالتی چون روح منافق عدا / ضنان او خولی بیدین وشمر بد کردا

همان مثلث منحوس ارتداد انجام / او شاه تشنه جگر قلنه ایدوب اقدام

شها کیمینی بیان ایتمغه دیلیم دونمز / صریح سویلسم او دلا شور قلم اویمز

ایشتمشم او کون شمر نحس نامعقول / او شاه تشنه لبینک قتلنه اولوب مشغول

مخدرات حرم خیمه دن نظاره قیلوب / باخوب حالینه چون جان یاکوروب

فغان وناله ایلن زینب خجسته نهاد / قرار سیز بو کوروب داد ایدوب چکوب فریاد

ینشدی قرداشینه کوردی اول تشنه مقام / دوروب نظاره ایدر ابن سعد نافرجام

خطاب قیلدی حجابی سنکین دل / باخوب بو تشنه لبه هیچ اولماز می خجل

کسر حسین باشین شمر نحس بی پروا / دوروب نظاره ایدرسن کوزونده یوقمیدر حیا

عدوده غیرت اولور بولدی غیرتکدن کی اولان / اولوبدور دوشمن کیمی سخت کونکلنک ای ملعون

بو او دلو طعنه دن اول نابکار شرم ایدوب / توکوب سرشک کوزیندن یوزین کیری چوروب

نکرده واقعه کربلا بیانه کلور / کلنده محشره بو شمع یانه یانه کلور

بزه یتر دیانا خ نخل شمع تک فتاح
حسین تشنه لبنک ماتمنده شام وصباح

واقعه گذشتن وعبور فرمودن حضرات اهلبیت عصمت وطهارت از قتلگاه پرشعله سوز وآه

ویرنده راوی دلسوز کربلا خبرین / چکنده رشته تقریره درد وغم کهرین

قیلان زمانده شهادت صحیفه‌سن تحریر — بو غمفزا خبری بیله ایلمیش تقریر
او کونکه شاه جگر تشنه‌گان عرش جناب — زلال خنجر بیداددن اولوب سیراب
رکابدن‌ت قیلوب نور چشم پاک بتول — بسان آیهٔ رحمت یر اوزره قیلدی نزول
درشوب یر اوزره آدم سرو گلشن ایمان — بلا یر اوزره درشر نور آفتاب عیان
بو غمفزای سرادن یوموب کوز ایتدی سفر — فضای گلشن قدسه سبط پیغمبر
اسوب ستم یلی سوندی چراغ فاطمه‌نینگ — پوزولدی رونق گلزار باغ فاطمه‌نینگ
تنور کربت بلادن ظهور ایدوب طوفان — کلوب تلاطمه تدی جهانه موجهٔ قان
فضای شجمته پرده پرده قان دشدی — زمانه تنکه کلوب موج باشدن آشدی
دلایاندی چرخ لوز ظلم تاپدی اوج کمال — سپهر عز و شرف آفتابه بولدی زوال
ایدوب اراده تاراج او فرقهٔ مشوم — تفاق ایله کتوردیله خیمه‌ی هجوم
مخدرات حرم خوف و اضطرابه دشوب — کونکه یوز دوتولوب چرخ انقلابه دشوب
فغان و ناله سراپرده رسالتدن — صدای واعلیا عترت نبوتدن
عروج عرشه یتن ایلیوب سپهر تک — سپهری تیره قیلوب چهره مکدر رنک
تیشدی کیم دکه بر بیره نه رواق فلک — بلانک اولانه زل یر اوزره طاق فلک
یتردی ناله سمادن ایده‌ردی سیل طوفان — اسردی باد مخالف چکردی برق امان

هواده جن و ملک آبلر ایدی آه و فغان — او کونده کون توتولوب ماتم ایتدی کوکدن قان
زمان اولدی سراسیمه بو علامتدن — ایسوردی گردشینی چرخ پرده هشتدن
اولایدی کاش او دم سرنکون قرن زحل — ییقیلدی کاش سراپرده سپهره خلل
درتایدی موج غضبدن بهشت ایمکانه — اولایدی زورق خورشید و ماه طوفانه
فضای کون و مکان قابلنج لایدی کاش — عدم دیارینه عالم روان اولایدی کاش
خلاصه اکمه همانده او قوم بی آیین — ایدوب اراده تاراج خانزادهٔ دین
بنات شاه شهیده دشوب آل عش — قالوب اراده پراکنده چون بنات النعش
ارایه آلدیلر اول مجمع پریشانه — احاطه ایلدیلر اولده کفر ایمانه
او مخدرملری دستگیر ایلیوب محبوس — بو دستگیرلوقه چرخ دن بیر افسوس
خصوص اسیر بلا غمگسار آل رسول — یتیم پرور و دلسوز خاندان بتول
انیس زین عبا بانوی دیار الم — ستم رسیده‌لرن زینب پر غم
ایدردی هر طرفه عاجزانه نظاره — سرشک آل کوزینه‌دن توکردی رخساره
رسول عترتی اول گروه سنکین دل — سوار قیلوب بی کجاوه و محمل
درزولدیلر بوله چون عقد لولو مکنون — بقیة السیف زمره و هم یونون
فغان و ناله و شیون ایدوب کیدرلردی — نگاه حسرت ایلن جستجو ایدرلردی

در قلعه‌یی دوشوب ناکهان کذاری　　کوروندی عقاب چاشوب قالمادی قراری

او دمده ناقه‌چه کلا زینب توشنده　　یتشدی اول یره کیم دوشمشیدی شاه شهیده

اونی مشاهده قیلدی وقده زینب بی تاب　　شتابلن اوزینی ناقه‌دن ایدوب پرتاب

که اوددلاره توتوشوردی کهی اولوب خاموش　　که اضطراب ایدردی کهی اولوب بیهوش

کلنده هوشه دورردی قیامت ایلردی　　سپردی باشنه توپراق وحشت ایلردی

باساردی باغرنه اول پیکر همایونی　　توکردی دیده‌لریندن سرشک گلگونی

قوجاردی اول بدنی زار زار اغلاردی　　اوپردی الکلریدین محبتیله اوخشاردی

خطاب ایدردی ای نور دیدهٔ زهرا　　سلیل سلسلهٔ افتخار انبیا اوخی

نیچون یر اوزره دوشوب پاره پاره در بدنک　　حریر شعشعهٔ آفتابدر کفنک

نیچون غریبلره بر حمایت ایتمزسن　　دوروب تفرج روز قیامت ایتمزسن

بزی بو یرده بوراقدوک اوزونک سفر قیلدونک　　نه سرگذشته قویوب یوزینه سر قیلدونک

اوزونک بهشت برین باغنه خرام ایتدونک　　بو غربت ایچره بزه دیرلکی حرام ایتدونک

فضای بادیهٔ کربلا وطنکدور　　بو کون بو جمع پریشان سنک قوناقکدور

سنی بو حالیله ای نور چشم فخر عرب　　نیجه مشاهده قیلسون بو بینوا زینب

تصور ایتمیه طاقت کتورمک آساندور　　بو ایشده چرخ غلط کار هم هراساندور

دوده

درونم ایتدی تاب کتوردم سنک فراقکده　　نهایتنه یتیشه عمر آشنا فرقکده

مدینه شهرنه یتدوکده کاروان محن　　کلور مهاجر و انصار آل هاشم ایلن

خطاب ایدوب بکا هر بیری سوروشور　　نیجه جواب ویره‌یوم ای شفیع روز نشور

سلام ایدنده جناب رسول تربتنه　　بقیعه عازم اولوب فاطمه زیارتنه

ضریحین چیقاروب ایلش نظاره ایلیه‌لر　　سنی بو جمع پریشان ایچنده کوره‌میه‌لر

فغان وشیون ایلن قبردن دره الزهرا　　خطاب ایده من دلخسته‌یه رسول خدا

نه چاره دردینه قیلسون بو بینوا زینب　　اولایدی کاشکی بوم کورنده سکا فدا زینب

کورنده زینبی اول کلفتکده آل رسول　　تمام ناقه‌لریندن ایدوب یر اوزره نزول

شتابلن بو کوروب هر بیری چوب آغوش　　او جسم پاکه باسوب باغرنه اولوب بیهوش

نه صبر قالدی نه طاقت اولارده نه آرام　　او ماهی هاله کیمی الدیلر آرایه تمام

قوروب او دشت غم افزاده حلقهٔ ماتم　　ضرورت ایدی تمکین شهادته خاتم

بری آنا بری قرداش بری دیردی اوغول　　کبیک کبی مشوردی او جولده آل رسول

زبسکه عرشه دلاندی صدای شور و نشور　　اکیلدی سینه‌دین منظر فلکدن حور

ایدوب شاهده هر چند لرزه وقت　　کورندی کوزه غیرلر تراکم ظلمت

یزدی دیبه اول ناله کدورت بار　　ایدردی حور وملک بربندن استغفار

ندا ایتدی ای ساکنان غرفهٔ نور
نه جنتده اولور دلسوز نه عیشده ورنه سرور

چراغ انجمن افروز محفل ایمان
فروغ شمع شبستان دین و جان جهان

حسین تشنه‌لب آن کوثر عرش اله
ضیای مردمک دیدهٔ رسول اله

هجوم صرصر جور و جفای امتدن
خموش اولوب تولوب دهر بو کده دن

کلور بو ناله سراپردهٔ رسالتدن
بلند اولور بو صدا اهلبیت عصمتدن

جناب حضرت خیر البشردر توبه ماتم
شریف خاطرنه کلشوب غبار الم

ملال و محنت و اندوه چولقاشوبدر و بتول
اولوبدر تعزیهٔ نور چشمنه مشغول

بو وقتده صورت فرمان ذو الجلال بودر
رضای حضرت دیانینه بهشان بودر

در جمله جمله نشینان عالم بالا
مخدرات سراپردهٔ سپهر علا

ایدوب ارادهٔ جناب رسول حضرتنه
واروب سلالهٔ عصمت بتول حضرتنه

جناب حق طرفندن ایدوب ادای سلام
قیلوب مراسم دلجویلقده سعی تمام

تمام موزرکیسوب مشکفام پیرایه
ویروب تسلی خاطر جناب زهرایه

قوروب بهشت برین بحر حلقهٔ ماتم
جدا جدا یه قوشوب شیون ایلینک هردم

نه قدر ممکن اولور قالمیاش نوع کون کوزدن
غرض فاطمه نه ایلیون رضا بزدن

نه منزلتده خدایا نه جاه دورنه جلال
نه احترامده یارب نه قربدورنه کمال

در کهونکده جناب محمدک واردر
بو شان و رتبه آل محمدک واردر

مهیمنا ملکا قادرا خداوندا
امید مرحمتکدن بودر روز جزا

تمام شیعه‌لرون جرمنه عفو ایلیان
رفیق حب شه سلطان کربلا قیلان

ایدر بطریقی نکاه فتح خستهٔ زار
بحق جاه محمد و آله الاطهار

وقعهٔ شهادت و جان نثاری قامع بنیان زمرهٔ نفسان اعنی حضرت عباس علیه السلام

حزین بلبل کلزار نوبهار بلا
نوا سرای خیابان روضة الشهدا

چکنده سینه پر دردو داغدن آهنگ
بوددستان غم اهلبیتی ویرش رنک

در چون محیط وفا آسمان مهر اساس
کل حدیقهٔ فردوس حضرت عباس

کوروب در دشت بلا بحر موجهٔ طوفان
ایدر سفینهٔ آل محمدی ویران

سالوب نظاره سراپرده‌لوره ...
مخدرات رسالت تمام تشنه جکر

یانار سوزلوق و دیده تمام خون جکر
توان و تاب اوزولوب قالمیوب قراری

اوشاق تب ایلمز ناتوان و تاب قالور
حرم آنا اکتین سودیر کباب اولور

اویانده خیمه‌لرا نعش اکبر مظلوم
قوجار اونعشه فغانیله زینب و کلثوم

بو یانده قانه بولانمش حسن شوب علی اکبر
الوب قوجاغه اولاتشی فغان ایلر

بو آیده قاسم ناکام قانه غلطان / یولار توکرسی چرخ آنه سی قیلار افغان
درشو به عرصه میدانده باشسز تنلر / کیچوب جدایه کونش کیبی باشلر یکسر
کونش زوالیه یمن کیبی سیه شهدا / درو به خصم قباغنده یکه و تنها
او قوم سنکدلیه یوز قویوب خطاب ایلر / درای گروه جفا پیشه و ستم پرور
بو دشت ده هر کز جمله دیو و دد سیراب / روا دکول اولا اطفال اهلبیت کباب
نه یالقوز ایله سوزلوق من خراب ایندی / سکینه تشنه لوقدن غمی کباب ایندی
نولوره کوز ایله سونکز آبروی پیمبر / نولور آتا بر ایچیم سو بو طفل تشنه جگر
نظر بو حاله چون ایلدی حضرت عباس / قرارسیز بو کوروب بازبان پر التماس
درتوب اوشاه جگر تشنه نون رکابندن / اوپوب آیاغنی آغلاردی اضطرابندن
خطاب قیلدی درای نور دیده زهرا / وصیتیکه بنکا ایتمش ایدی شیر خدا
بو کون نتیجه ویرور بر به بر عیانه کلور / قضا خدنکی کیمی یوز قویوب نه کلور
سوال ایلدی اوندن امام تشنه جگر / درای سلیل وفا و سلاله حیدر
وصیتی درسنکا ایلمش شه مردان / نه دور بیانه کتور ای امید تشنه لبان
نوکوب سرک آیده عرض کاه شه کونین / او کونکه شعله نیران غزوه صفین
سپهر باش چکوب چرخ اولدی معلوم / اورز مکهنده بنکا تشنه لوق کتوردی هجوم

جناح لشکر خصمی هجوم و دروب دغیده تو / اوزن یمی موکب والای مرتضایه لوب
درتوب رکابنی عرض ایلدوم ای پرور / مدارک ایله سو بیم لوقدن کباب ایلی
چو کوردی تشنه لوقیمی بویوردی کای فرزند / خبر ویره وم سنکا نور چشم دلبند
درسن شهید اوله سن قرداشنک کاینده / تقرب ایتا پاسبان کبریا جنابنده
درتوب او عالم اسراردن سوال ایتدوم / … بو نزله جنابنه عرض حال ایتدوم
درای محیط کرم محرم سراچه نور / شهانه … بیان ایلدنک نیه دولور
بویوردی ماتم گروه بیله کارزار ایدرام / کیمنک قدومنه بو جانی نثار ایدرم
جوابده ویردی بنکا عزیز نور لعین / او وقتده کیم کوره سن قرداشنک امام حسین
قالوبدر و دشت بلا ایچره عاجز و مضطر / غریب و بیکس و بی آشنا و تشنه جگر
تمام قتلیه تشمیش معاون و انصار / نه بر معین و نه بر یاور و نه بر غمخوار
نه یالقوز ایله اودیاندر و درش شرری / فغان ایدر حرمندن کباب اولور جگری
کهی ممانعت لشکر ضلال ایلر / او قوم سنکدلیه یوز قویوب قتال ایلر
کهی رجوع ایده خیمه عیان چو درو / حرمده ای کوروب جمله تسلی ویره
او عرصه کاه بلاده لور نظر بریان / ایدوب شهده بیکسلوقین قالور حیران
او نور دیده نی چون بیله حالده کوره سن / مباد اینکه توقف قیلوب دخی درنک ایتسن

واروب جنابنه اول سروری قیام ایله
یری اوپوب دخی بندن اونکا سلام ایله

بنیم دیلمدن اول لب تشنه‌یه ویر خبر
سلام ایدوب سویله کای نور چشم پیغمبر

آتون جنابکه عرض ایلدی ربابه ولدا
اتام آتام سکا اولسون فدا غمین اولما

شهادتی اوزرنکه بیله قنده صبر جمیل
بلایه صبر ایدنه حق ایدر عطای جزیل

سنک شهادتک ای فخر کشور امکان
اولور وسیله آمرزش گنهکاران

بنیم سفارشمی چون جسیمه ایده سن
بیان واقعه‌ی نور عینمه ایده سن

او شاه تشنه جگردن اوزرده رخصت بول
نکاهی ایله آماده شهادت اول

دوتوب رکابنی اوپ عزم کارزار ایله
غبار مقدمنه جانی نثار ایله

بو جاکه ارنبای امام تشنه لبان
ایشیتدی حضرت عباس اولوب گریان

توکوب سرشک گوزندن بسان لؤلؤ تر
بویوردی طفله کای نقد جیب حیدر

هر ایکیمز ده بو چولده غریب بی یار و نکر
بو قوم ظالم الینده قالوب گرفتارز

محمد آتی سوسزلوق اودی کباب ایلر
سکینه طاقتی طاق اولدی اضطراب ایلر

بو وقته چونکه ایدرسن اراده میدان
دوشوبدر خاطرکه آرزوی باغ جنان

واروب بو قومه نصیحت قیل
علاج تشنگی اهل‌بیت عصمت قیل

اهل‌بیتی بوکون تشنه‌لوق کباب ایلر
تمامسون جگری اودلر اولوب توتوشدر

اودیه جه

اودمده حضرت عباس خیمکاهه کلوب
ینه ده خیمکهه آغلیوب صدا ایتدوب

اودمده اهل حرم خیمه‌دن چیقوب گریان
تمام تشنه‌لب واحمدا کویان

فغان ایدوب ای عترت رسول خدا
غریب و بیکس و سرگشته دیار بلا

کیدر شهادته عباس سر حلال قیلوبک
او نیده همیز اجابت خیال قیلوبک

دوتوب رکابنی اولدی زینب مضطر
خطاب قیلدی کای نور دیده حیدر

کرم نظر ایلمزسن جناب زهرا
قالوب بو دشت غم افزاده بیکس و تنها

روا دکول که اونی ایله ناتوان قویاسن
اوزونک بهشت برین باغچه خرام ایده سن

بو وقته قرداشونک قالمیوبدر غمخواری
اونی بو وقته تنها بوراخمه‌کل باری

بو غربت ایچره بزه قالمیوبدر برمحرم
بو کفتکوده ایدی زینب فرشته خدام

اودم سکینه برپرده‌دن چیقوب نالان
الینده بر سو تولوقی چوق توتوب گریان

بتش جهان ایلدی عمو مهربان اولدوم
توکندی طاقتم تشنه‌لوق بلاده اولدم

تولور بکا بر اچیم سو بو تودن الآتسن
بو او دلار جگریم دردنه اقیلاتسن

ایدوب جماعت عباس چون بو التجا
بر اوزکه حاله نوبدر سکینه‌نک حالی

آلوب سکینه الیندن دونی اولوب گریان
حلال للوق دیلشوب اولدی عازم میدان

متابعت ایدوب حضرت امام حسین
کیدوب باغچه اوزونلر برابر صفین

چکوب عنانی عباس اولوب وفا پرور / ادبله ایتدی رجای ای نور چشم پیغمبر
بولوره لطف قیلوب خیمیه جوع ایده سن / مخدرات حزینه تسلی ویره سن
ایدوب امام زمانه وداع چون عباس / سالوب عنانی یلکاوره بر مره نسناس
او قومه دنیه بر کینه ایلیوب برهان / شتابلن چووروب جانب فراته عنان
یتوب کنار فراته او تشنه مظلوم / کوردی بیر نیجه کوفی جهول و ظلوم
کسوب فراتی یولین هر طرفدن گران / بسان لشکر ابلیس وجاده یلان
او دم الینه آلوب تیغ برق رخشنده / ایدوب او قومه ستم پیشه نی پراکنده
یتوب کنار فراته او تشنه لب تاب / اراده ایتدی ایچه تا ایلیه لبین سیراب
یتشدی خاطرینه حضرت امام حسین / جگر کبابی ان آل سبط سید ثقلین
توکوب سویه یره اول یادکار خیر الناس / دیدی که باشکا توپراغ اولسون ای عباس
اولور کباب عطش نور چشم پیغمبر / مخدرات رسالت تمام تشنه جگر
سودن کوتور طمع ای بیدادر جفا ایله / او مرتضایه ایدن وعده یه وفا ایله
بو حاله چونکه نظر ایتدی مرکب عباس / کلوب حمیته اول بی زبان حق شناس
سو ایچمیوب دور اولدی او توسن خجسته نهاد / ایدردی تشنه آل مصطفایی یاد
سودن چو ایلدی عباس ارمغان طیار / سالوب حسینیه چیکنه حمایل وار

هجوم ایله

قدم رکابه قویوب خیمگاهه اولدی روان / باآرزوی لقای امام تشنه لبان
کورنده حضرت عباسی لشکر ابتر / اولوب او تشنه لبنک استنه هجوم آور
او شیر بیشه یزدان ایتمیوب پروا / او قومه دنیه قویوب یوزین بر رنگ تیر قضا
سالوب قلیجنه لشکرلرن ووروب مضراب / دوشوب تزلزله لشکر چو لجه سیماب
چو ایلدی نیجه بیدینی تیغ ایله قسم / صف مقدمه لشکری ووروب برهم
کونوندی چکلار تا اوج سپهر اخضردن / نیجه ایکینه تیر ایلیوب بردن
کهی خیال ایدردی ره سینه سهد ا / قالوب بو قوم لعین ایچره بیکس و تنها
کهی تعقل ایدردی کا اهلبیت تشنه جگر / تیکوبدولر یوله کوز جمله انتظار جگر
کهی سالوردی یاد ایکیم سکینه ره ربا / او طفل غنچه وشی تشنه لوق قیلوبدر کباب
ره ناکهان بو یسی لشکر مخالفدن / اولوب او تشنه بر کوشه دن عیان اکمن
قویوب او تشنه لبون تا برابره قدم / قلیج الیله او نون بروقلرین ایتدی قلم
قیلوب بهره چون کوفیان حق بیلمز / ایدوب یقین چو برالدن نغمه صدا کلمز
هجوم ایلدی دشمن لعین بی ایمان / قالوب آراده او شهزاده عظیم الشان
بو بکا ایتوب هم آغوش خاکدان او سلطان / بهار باغ حیاته دونوب خزان اولسون
کوروب بو حالتی اول تشنه هر بر نظیر / حسینیه لوب بو بینه چکوب شمشیر

ایردی قوم ستم پیشه ایله جنگ و قتال   ایدوب او شیر دلی بر لعین استقبال
چکوب قلیجی اونی بر قولین دخی الدی   اودمده حضرت عباس مضطرب اولدی
رکابه ایله قوردی اوزینی اول مظلوم   توکوب خدنگ جفا اوسته سپاه ظلوم
ایدوب ملاحظه آیینه وار حالتنی   کوروب معاینه چون صورت شهادتنی
یتشدی خاطرنه انتظار اهل حرم   ملال و محنت و تنهالغی امام امم
خطاب ایدوب او آتنه کای سمند صرصر تک   درنک قیلمه شتاب ایت خیمگاهه یتک
ره اهلبیت رسالت قالوبدر تشنه جگر   نیکوبدر اول یولده کوز جمله انتظار جگر
بو خونچکان سوزی چون ایشتدی اول حیوان   یاتوب خجالتله اودینه اولوب غلتان فشان
پوزوب او لشکر خونخواره صفی دغدغه   اودمده شیهه کنان خیمگهه اوز چو دوروب
دمادکهان قضا بر لعین بی ایمان   اونی تشنه لبون دیده سینی ایتدی نشان
عقاب تیر جفا چونکه بال و پر آچدی   کوروب او تشنه لبی شرم ایدوب بدن کیچدی
توکولدی چون یر اوزینه اودم زلال فرات   کسوب امید عباس ایدوب وداع حیات
رکابه دست قیلوب جانی نکون اولدی   اسوب سموم جفا نخل وار کون اولدی
اودم چاغیردی امام زمانه اول سرور   یتور او زونک مکانه نور چشم پیغمبر
امام تشنه لبان چون ایشتدی آوازن   دوروب او لشکری برهم دها یتوردی اوزن

ایدوب نظاره

ایدوب نظاره بو باده شه مردان   دوشوبدر خاکه مذلت ده قانه غلطان
آتوب کناره اونون باشنی امام مبین   خطاب ایدردی ای ناصر و معین حسین
ایشتدی چونکه امام مبینون آوازین   نگاه باز پسین ایتمک ایچون آچدی کوزین

امید ایمز بودر فتاح حق جنابندن
اودم روح ایدر ترک آشیانندن

بیر ترکش امواج لجه سکرات   دوشردی زلزله ایوان پر نگار حیات
بو دیده دن آچیلور پرده اول جهان کور و نور   مقام و منزلی هر کیمسنه نک سعیان کورور
بو ماجراده قالوب روح پیچ و تابه دوشر   کورنده قابض ارواحی اضطرابه دوشر
شعور تاب ایلمز عقل و حس اولور زائل   ملکانه ینا تماشور کوزلری قالور مائل
ویرنده یوز بره بو ماجرا بو حال تباه   یتیشه حیدر ایمره مرتضی ولی الله

توجه ایلیه اول محض لطف ربانی
باخوب جمالنه تسلیم ایلیه جانی

وقعه مکالمه جناب زینبیه علیها السلام والتحیه و ورود اهلبیت عصمت و طهارت بمدینه طیبه نبویه صلی الله علیه وآله

بو نیلکون فلکنک تعزیت لباسندن   بو خاکدان فنا غمغم هواسندن
بیق بو خاطر مه فوج فوج محنتدن   بورکش آینه تار ایدن کدورتدن

فضای شش جهتی آه و ناله طوتمادن
نشاط عالمی کاینات اونوتمادن

یقین اولوردی چکوب کلک نقشبند قضا
رواق دهرده طرح مصیبت عظمی

زمانه اولدی مجسم آچوب زبان فصیح
ممهد ایلدی تقریر ایچون بیان صریح

درای شکسته پرغندلیب باغ الم
کلی همیشه بهار ریاض محنت و غم

بو تعزیت خلف صدق مصطفی نکدر
بو ماتم ابدی نقد مرتضی نکدر

دریعنی جان پیمبر گرامی کوهرین
قتیل تیغ ستم حضرت امام حسین

نه یالکوز ایله بو ماتمده انس و جان اغلار
کیوبدی جامهٔ نیلی سپهر قان اغلار

بیوب غبار الم تا رواق عرش برین
باتوب کدورته یکسر فضای علیین

سوردماسان رنجوندور لباس کعبه سیاه
دریعنی تعزیه دوتمش بو غمده بیت الله

باشو نکه هوش بکر یو خمیده ورنه جابرکن
اکر مؤلیدنسن نیچونکه غافلسن

سپهر دامنه سال نظر حمیت قیل
کوزوم سرشک توکوب سنده مردمیت قیل

خوشا بحال کوزی کیم بو غمده کریاندور
دُرِ هر نه اشک توکر آبروی ایماندور

کمال ایندی اغلمغه ایله اهتمام اغلا
سپهر کیمی توکوب اشک صبح و شام اغلا

بو جانکه ازبیان صریحی قتل مفهوم
اولوب مکالمهٔ زینبیه موسوم

او کونکه قیلدی مغر یزید ایمان
در اهلبیت اولاشامدن جنازه روان

چاغیردی

چاغیردی سید سجادی ایلیوب الطاف
دیدی که ای شرف خاندان آل مناف

زبان عذر آچوب باد چشم خون فشان
اولوب مقام ندامتده معذرت خواهان

ولی نه عذر که او سخیف و نامقبول
بسان حیلهٔ روباه جمله نامعقول

دیمن معامله کربلاده معذورم
جدال او شاه ایله قیلمادقده اولدی منظورم

بدون اذن من ابن زیاد نافرجام
او نور چشم قتلینه ایلیوب اقدام

مبادا انکه نه خاطر شریفه ملال
دخی اسیر ستمکده ور غم اینمه بر بر حال

نه قدر بونده دروقالسه‌ک بکا معظم‌سن
عزیز و محترم و جان کیمی مکرم‌سن

رضا سنکده ور اکر خواهش وطن ایدهسن
کوروم نه درکونکه کر مدینه‌یه کیدهسن

ویروب جواب او بکا اولسلالهٔ اطهار
دآرزوی طواف مزار جدیم وار

تهیهٔ سفر کاروان غم فرجام
بسا محنت زندانیان ایدوب انجام

بشیر جذلمه امر ایلدی یزید پلید
اولور جنازه روان عترت رسول مجید

کرکده سینه سجاله جان نثار اولاسن
دشورکابنه خبر نشکه اولوق قیلاسن

غرض اولنجی چونکه شامدن کوچدی
شتاردی عقل خورشیدی شامدن کیچدی

مدینه قربنه چون ییتدی کاروان الم
بشیر جذلمه امر ایلدی امام امم

بو بوردیلاره اتونک بوقریه شعرا ایدی
فنون شعرده هر فرخ و ارباب ایدی

سنونکده طبعونک ای نون کیمی در موزون   در شر کمسنده بکا آیا غزاله مضمون
بشیر جذلم ایدوب عرض کلی رفیع جناب   انا کیمید و کلامیم بنیم چو در خوشاب
بویوردی سید سجاد کلی لطیف ادا   وارو مدینه‌یه مرثیه ایدوب انشا
بیورد مهاجر و انصار و آل هاشمه هم   در شهره دخل اولورکار روان محنت و غم
قویوب مدینه‌یه یوزن چو بشیر دل افکار   دیردی مقام مناسبده سید سجاد
قورولدی تعزیه دن اوتره خیمه و خرگاه   تمام جاره کیروب عترت رسول الله
خصوص خیمه صاحب امام شهید   کلنده سید سجاده دیر رشیدی یزید
ارار ایده مسنده سلطان کربلانی اکو   تفرج ایتمکه زینب او خیمکاهه کلوب
کورنده مسنده سلطان کربلانی عیان   فغانلنوب یوکوروب آه و احسین کویان
قوجاردی قرداشینک مسندین اولوب کریان   توکردی دیده لرندن سرشک خون افشان
یتوب بو وقته بنی هاشم از صغار و کبار   کروه جمله آل مهاجر و انصار
قرینش قزلری چون زینبی کوروب مدهوش   قوجوبدی قرداشینون مسندین اولوب بیهوش
تمام کیسو فشان و تمام جامه دران   تمام نعره زنان و تمام نوحه کنان
قویوب او خیمه‌یه بو جمله واحسین دیو   فغان و ناله چقوب طرفه شور و شین ایدوب
کیمی قوجاردی او دم زینب دل افکاری   کیمی نوازش ایدوب اهلبیت اطهاری

کیمی

کیمی قوجاغنه اطفال اهلبیتی آلوب   تفقد ایلیوب و خشیوب یوزیندن اوپوب
کیمی دیوب ایا روح روان فاطمه‌نک   نه کلدی باشنه آرام جان فاطمه‌نک
اویانده حضرت زین العبا ناله و آه   بسان کعبه کیوب اکنه لباس سیاه
ملول اوتوردی مسندده بالاندوه   کلوب مهاجر و انصار اودم کروه کروه
سلام ایتدی کوزلرینه یاکار آل عبا   نه کوردیلر کیرو بیدور قرایه سر تا پا
گرفته حال و مکدر بسان بدر منیر   سینوق سفینه ده که ناخدا کیمی دلکیر
تمام صبح تک ایلیوب کریبان چاک   یتوب او مهر سپهر امامته چالاک
فغان و ناله چو اقلچه یتوب آرام   کلوب تکلمه بعض اقارب و اقوام
ایدوب حکایت کرب و بلادن استفسار   اچوب او شاه سخن کش زبان کوهربار
تمام کوردیکنی بر به بر بیانه چکوب   کهر برنک نثر و نظمه بیانه چکوب
یتوب شهادت شاه شهیده چون نوبت   کلوب تلاطمه دریا کبی ال ویروب رقت
دلنده تاب دخی قالمدی ایده تقریر   جهان شورسا لوب شیون صغیر و کبیر
چو وقت تنک اولوب دخی جابر انصار   توکوب سرشک دیو ابن سلام اطهار
مدینه خلقی سنک جمله‌سی تلقینفو نکده در   تمام منتظر مقدم شریفونکده در
توجه ایت اولاری انتظاردن قورتار   قبول ملتمسن ایلیوب امام کبار

اولوب مدینه‌یه داخل بسوز ناله و آه / گوروندی گوزلرینه مسجد رسول الله

تمام ناقه‌لریندن دوشوب باغلادیلر / فغان و ناله چکوب زار زار آغلادیلر

مخدرات رسالتله زینب پرغم / فغان ایله باصوب روضهٔ رسوله قدم

کلوب تکلمه طومار شکوه‌سنی آچوب / دروب شکایتی شیون ایدوب سرشک صاچوب

دیوب بناله سلام علیک یا جداه / نه گوردیگن دغادار دیار رسول الله

نه ظلملر نه ستملر نه جورلر نه عناد / دریغ ایتمدی یزید ابن زیاد بی‌بنیاد

نه اولدی چرخ فلک سینه‌ده دوروب پرده‌یالیم / ندن توجه ایدوب سوزلمان نبیم حالیم

سؤال حال اگر ایلسک حسینوگدن / گتورمشم سنگا پیغام او نور عینوگدن

سنگا سلام ایدوب زار و ناتوان و علیل / دیار غربت ایچینده شهید اولان اوغلوگ

دیار کرب و بلادن او شه تشنه جگر / ایدوب جفا بوگا یزدن فزون سفارشلر

من شکسته‌دن اولنور دیده خواب الیسن / سوزر شهیده ایده بیلمن بیان او تونک حالین

ایدوم او تشنه لبوگ مصیبتین تقریر / اولور جناب شریف مقدسوگ دلگیر

سوزیر لوقدن اگر عرض ایدوم کیم اولوب آن / دل شکسته اولورمن گوکلده خراب اولوگن

اودم قتله یتوب جمله قوم و قرداشی / نظرده قالمدی بر کیمسه غیر گوز یاشی

باخاردی هر طرفه بیکسانه و مظلوم / چو خیمه‌ی گوردی بیابانی قالوب مهموم

دوتوب یوزینی امید ایله جانب درگاه / الهی صورت و جهدی دیوب چکردی آه

گوروب بو حالده او سرور کبی اولدوم / الم شفیقه سینه فرد انتخاب اولدوم

چو اولدی عازم میدان او شاه عرش پناه / بهمعنانی اشک و بهمرکابی آه

غریو نوحه یتوب چرخه آگلاشمدن / توان و تابی اوز اولوب عقلی او حیدی باشمدن

چو غایب اولدی گوزمدن او تشنه مظلوم / نه کلدی کیم باشینه اولمادی بنجا معلوم

او قدر گیچمدی کوردم ذوالجناح حزین / ایدوبدور آل قانیله یال و کاکلین رنگین

چکردی شیهه توکردی سرشک گوزلردن / باشین ایاقه صالوب بر نم ایدردی یرلردن

بو حالیله ایدیجوان یزنابی گوروب / او شاه تشنه جگردن [illegible]

آلوب ارایه ایچو انداهلبیت حزین / ایدوب سؤال او ذوالجناحه نولدی حسین

بو وقتده لشکر ابن یار دی سپاه / ایدوب اراده تاراج خیمه و خرگاه

غرض خیمه‌نی تاراج ایدوب اسیر اولدوق / او قوم شومه گرفتار و دستگیر اولدوق

حمیتی چون بو مقاله حکایت زینب / دریا باغلادم روضهٔ رسول عرب

دیدی ای شرف آل پاک رسول / دخی شکایتوگا [illegible] بولدن [illegible] طول

مباد انکه روان رسول اولا محزون / ایدوب شکایتی کوتاه زینب دلخون

[illegible] و آبله اول بانوی دیار الم / توکوب سرشک قویوب عرصهٔ بقیعه قدم

ساما آتشدی تا گوزنه قبر حضرت زهرا / فغانلر ایله کوروب باغر چشم خون پالا

یانده مرقده پرتو زره زینب انها / توکوب سرشک گوزنیندن بسان ابر بهار

فراقدن کو توروب تا رشته ناله وآه / دیوب ادبله سلام علیک یا اماه

شراره تک توتوشوب شمع تک زبانه چکوب / حکایت الم آمیزنه بیانه چکوب

کلوب بلاطمه دریا کمی چکوب افغان / دیردی سوزیله کای مونس شکسته دلان

دیار کربلادن کلوب پیامیم وار / او شاه تشنه جگردن سنکا سلامیم وار

سؤال ایدرسن اگر نولدی نور دیده من / حسین تشنه لب آغشته و خون تپیده من

من شکسته دلن ای یار رحمت جناب / سؤال ایلمه کیم طاقتنک یتور مزتاب

نه منده طاقت ایدم عرض او نور شهادتنی / نه سنده تاب ایده سن استماع حالتنی

ایدوم جنابنکا ای ملجا صغیر و کبیر / مقام عرضده اوزرکه شتمی تقریر

او گونکه دخل صحرای کربلا ایدوق / ذلیل و خوار و گرفتار اشقیا اولدوق

فرات منع ایلدی او زره اهتمام ولدی / مباح ایکن دد و دامه بزه حرام اولدی

سپهر باش چکوب شعله قتال و جدل / او تشنه لوقده بزه چونکه تنگ اولدی مجال

کوروب که آل نبی جمله بیقرار اولدی / ایاغ آرایه قویوب تیغ آبدار اولدی

خدنگ اهل جفا بال آچوب مثال ... / ایدوب بمقام هوادارلوقده استقبال

یکان یکان نظرنده تمام خویش و تبار / یتوب شهادته ای مفخر صغار و کبار

یتشدی شاه شهیده چو نوبت میدان / دوشوب زلزله ارکان خانه ایمان

قتاله اولدی مصمم اودم امام امم / اراده قیلدی قویه سون اوکاروزره قدم

دوتوب سکینه الیندن او غنچه باغ آلوب / تفکر ایله توتوبن هر طرف نظاره سالوب

ایدوب او حالده لبریز اشکدن دیده / بویوردی دیلر بنکا ای خواهر ستم دیده

چو من شهید اولام جان سنکا سکینه من / سرور سینه من گوهر خزینه من

یتیم اولور اوزکنکا لازم ایت رعایتنی / سینه نده قو گونکلی او نون نکیسی شاخله عزتی

حمایت ایله کیلن عابدینیم بیماری / دوسندن اوزکه دخی قالمادی پرستاری

بو دردر وصیتیم ای نور دیده زهرا / بو درزنکهده من چون شهید ایدر اعدا

صدا بنه قیلوب پاره ایتمیونک معجر / بسان زلف پریشان اولمیونک یکسر

سیزه شماتت ایدرشا میان بی پروا / بو بدترین جفادر شماتت اعدا

هنوز قطع کلام ایتمیش امام زمن / یتوب قولاغنه نازه من مبارز دشمن

او تشنه لب بو صدانی چو استماع ایتدی / حلاللوق دیلیوب جمله نی وداع ایتدی

یتشدی ناله گوکه اهلبیت عصمتدن / سپهر اولدی سیه خون آغشته دن

اولوم قیوقده سنکا ای یار رحمت ده بسیر / بو یوردمان نه باجی بیله و قیده تاب ایلم

نولور جوار لطفنگا بن دخی خاص ایلسانگ … چکوب غزارہ قولوم بن خلاص ایدہ سن

بوقان اولان جگریم داغلر کوردی بورچوق … تحمل ایتمکہ بوندن زیادہ تابیم یوق

حکایت الم آمیزی سینک چوقدور … بو خونچکان بیانینک نهایتی یوقدور

بوبیکمدہ کوتور الین اول بو خستہ زاری

حصول مطلبی چون سوی درکه باری

مهیمنا بجناب مخاطب لولاک … شه ملک خدم تختگهی ارسلانک

محمد عربی شمع محفل امکان … شفیع روز جزا ملجأ گنهکاران

بشان و منزلت مقتدای اهل یقین … وصی مطلق پیغمبر و مروج دین

بحق منزلت آل احمد مختار … بحق روشنی چشم حیدر کرار

ذبیح آل محمد قتیل کرب و بلا … کہ سینہ در زهرا سیدہ شهدا

بغسلہ جرممزی کرچہ روسیاهوق بز … گناہ باشدن آشوب کشتیہ پاهوق بز

بر دوق غرقہ طوفان بحر عصیانوق … بر دوق ایندہ وکیمز فعلدن پشیمانوق

بر دوق امر ونگا هرگز اطاعت ایتمدوک … سننک جنابونگا شایستہ طاعت ایتمدوک

بر دوق المشوق بندہ لودہ چوق تقصیر … بر دوق هر کیسہ اولوب نفس شوم الندہ اسیر

بر دوق نامہ اعمالیمزہ اکرچہ قرا … سواد محشری یکسر ایدردیار خطا

بر دوق هر سنک مسلمان و عار اسلاموق … نہ کافروق نہ مسلمان عجب ظلاموق

بغسلہ لطفنگا کرچہ کنہ همچو قدور … هر سنندن اوزکہ دخی بر پناهمز یوقدور

بو بحر معصیتہ ایچرہ علاج اودر فتاح … امید ایلہ توکک اشک چشم شام و صباح

جناب حقہ توبہ یوز باشلہ نالہ و آه … رسول و آل رسولی قیلاق شفیع گناه

اودم عازم عقبی وکیر و دار اولاق

گناهدن کیچہ حق بردہ رنگدار اولاق

واقعہ شهادت سرور سینہ حیدر پشتہ حضرت پیغمبر اعنی جناب علی اکبر علیہ و اباہ السلام

دبیر واقعہ پرداز شهر بند الم … ستم معاملہ سین بیلہ ایلیوبدور رقم

اوکیم که شاہ جگرتشنگان دشت بلا … قتیل معرکہ ظلم سیدہ شهدا

چو کوردی نظرندہ تمام خویش و تبار … یتوب شهادتہ بر بر معاون و انصار

باخاردی هر بیرنکا جان نثار کورمزیدی … کوزنہ غیر سنگ روان کلمزیدی

مجال تنک کوروب چونکہ شاہ تشنہ لبان … مصمم اولدی قیلمغہ ارادہ میدان

اوزی عب حیادن اتیندہ خیمکاهیہ کیدوب … سلاح اوز برینہ اولزمان تیز ایدوب

چو اولدی عازم میدان سبط پیغمبر … دخی بو محنتہ تاب ایتمیوب علی اکبر

ستوب ای شاہ جگرتشنہ نک رکابندن … ایاغنی اوپوب آغلادی اضطرابندن

کلوب تعظیم ایله حاجتی قیاس ایدوب / او نوردیدهٔ زهرادن التماس ایدوب

دیدی ای شهزادهٔ کرم قطب مرکز تمکین / سن او مقام شریفکده اولکل سکین

باحترام و باعزاز قبر پیغمبر / بحق مرقد پرنور حیدر صفدر

بحق تربت پاک مقدس زهرا / بحرمت حسن مجتبا امام هدا

منی مرخص میدان کربلا ایله / بو اولاشان جگریم دردنه ایله

سرشک چشم توکوب بکا ایلیوب الحاح / اولوب اجابته مقرون چون دعای صباح

توکوب سرشک کوزینده امام دین پرور / تلطفیله بو یوردیلر کای علی اکبر

بو نوعله ایلمز کیمسه عزم قبرستان / تحمل ایله ایدوم تا تدارکونک سامان

او دم بو یوردی حرب بر دست لباس سرتاپا / کتوردیلر کیه فسرده شهید شهدا

کیوندوروب اوز الیله او تشنه جگر / ویروب او نخل ریاض امامته زیور

چو قویدی باشینه عمامهٔ رسول مبین / ایکی الیله ویروب باشنه جبرئیل امین

چو اولدی قامتنه راست جوشن داود / ساتر داغ اولوب چرخ کیدی جامهٔ کبود

بیلینه باغلادی تا تیغ حیدر صفدر / غبار تیرهٔ ایلکاشدی چرخ تا کمر

کوزینه سرمه چکوب کاکلینه تاب ویروب / ایکی قولینی صالوب بوینینه یوزینه اوپوب

رکابینی توتوبان ایلدی عقابه سوار / صاچوب سرشک کوزینده بسان ابر بهار

بو دوری

بو یوردی کای ثمر نخل زندکانی من / طراوت چمن باغ کامرانی من

سنکله محشره قالدی چو وعدهٔ دیدار / نکاه بار پسینده ویر بو زاره قیم و ک

بو قانلو دشت کیده سن دخی شتاب ایتمه / منی کباب ایلیه و نکمه اضطراب ایتمه

او دمده اهل حرم چون نظاره ایلدیلر / کوروب عقابه منوب نوجوان علی اکبر

سمندکی کتوروب برق وار جولانه / قویوبدو یوزادو چول و المیش بلا الو میدانه

تمام سوی پریشان تمام جامه دران / هجوم ایلدی جنچو بان خیمکاهدن کریان

خصوص آنه سی ایلردی اضطراب و شتاب / قوزوده ایره دوشن آهو تک اولوردی کباب

قوجاقلیوب آتینون بو تیزی ایدوب شیون / دیردی کا بر بو سنزق کو نکلمه تسلی ویرن

کمر بو عرصهٔ خونخواره نه کوزی نک کوز / بو هولناک چوله یوز قویان کرد کلمز

آتوکدن ان آتش ده لحظه قو نا قیم اول / بو عمر اکچره بنیم همدم و نا قیم اول

بو نه مشاهده چون قیلدی سید شهدا / خطاب قیلدی حرای مبتلای درد و بلا

ممانعت ایلمه ال کوتور عزانیندن / اولوبدو فانی حق ال چکوبدو جانیندن

ره اشتیاق لقای جناب ربانی / کشش جذبات جمال سبحانی

صدای ظلطنهٔ ارجعی الی ربک / نوای دبدبهٔ طمطراق اعرف ربک

ره توبه عشقنی قایم بهر دیار جکر / بو یندهٔ رشته کیدر طرفهٔ ریا جکر

تکان سمند ویروب اول هزبر لطیف / کنار رزمه یتوب ایلیوب او زین تعریف

بو یوردیلرده منم ای کروه بی پروا / علی اکبر فرزند شیه شهدا

نهال پاک رسول فلکجناب من / گل حدیقهٔ آل بو تراب من

چراغ انجمن جمع مادر زهرایم / عزیز و محترم خاندان والایم

نه ایلدوکز بو سیزه بزه ای کروه بی پروا / سبب نه ظلمه حرمت رسول خدا

نیچونکه قیلمزه رغبت اولمو سوز یکسر / ندندو کوزلمه سوز آبروی پیغمبر

بو شاه تشنه جگر نور چشم زهرادر / بقیة الشیم فخر آل طه در

نه بت پرست و نه مشرک نه ترسا و یهودیز / حیا و شرم قیلون آل مصطفی یوزیز

بو غربت ایچره بزه بخشی احترام ایده کز / فرات منع ایدوب بزلره ظلم ایده کز

نه خوش سزه بو نمود نکز مودة القربی / الهی خصم اولا سیزلره رسول خدا

اونون بو او دلو سوزندن شراره لر توکولدی / صف سپاه مخالف بری بریته دکوب

صدای ولوله و آه و نوحه و شیون / بلند اولدی سپهر صف مخالفدن

بری خطاب ایدوب ابن سعد کافر ادنا / بکا درستنی سویله بو نوجوان کیم اولا

دعا رضیله رسول خدایه چوق بنکزر / اولور معین اوزینده شجاعت حیدر

دیدی او دنکا خلف شاه کربلادر بو / عزیز نسله فخر انبیادر بو

او لخش لعین دو [illegible] ابن سعد کافر بدکار / کیم اولدقیقه بو اوغلون ایلدیش وزنک اقرار

سبب نه دور بو سزا شناعت خدا ایتمه دکز / دخیل دشمنی آل مصطفی ایده دکز

کیلسون [illegible] بو خاندان اهلن / ایدک قتال وجدال ایله بو جوان اهلن

چوخ ایلدی کرچه مخالف مقابلنده قیام / اونون قتالنه برکیمسه ایتمیوب اقدام

دیجه نازکنه چون حرارت ایتدی اثر / عطش زیاده اولوب قالدی عاجز و مضطر

تکان رکابه ویروب کوزلیوب علمداری / چو رعد نعره چکر کاهی چکوب کاری

وورد وب صفوف سپاه مخالف رجهم / چو قیلدی بر نیچه بیدینی تیغ الیله قسلم

او زینی قلب سپهدن چکوب کنارا وزمان / عطش زیاله اولوب خیمه یه چوردی عنان

بیوب امام مبینه ایشاه تشنه جگر / فغان قیلدی جدای تعبت ز کوثر

بد ارکی ایله سوزلوق بزی کباب ایتدی / توکندی طاقتمی حالمی خراب ایتدی

اگر بو تشنیه بر جرعه سو یتیشه اولا / بو قومه ذلیله رعا زم دیار فنا

اوزنش بو چون ایلدی امام کبار / قوجروب کنارینه یوزینه اوپوب دید زار

شتاب ایتمه جدنک جناب پیغمبر / شیرین سیلو زوساقی کوثر

سنی بو حالده قویمزلر ای اسیر محن / نثار ایدرله سکی جرعه جرعه کوثردن

ویروب زبان کهربارنده امام مبین / زبانه سیزلوغ ذالجمله تابوت تسکین

وداع یاره ایلیوب اول شیر ژیان — سالوب عنان یکاور بجانب میدان
مهابتیله یتوب اولکروه بیکسه — کورن دیردی مکر برق دوکدی کهساره
بهر طرف اولوردی اوشه عنان فشان — برنک تیر قضا هیچ ویرمزدی امان
فلک دیردی مکر صورت قضادر بو — ملک دیردی بلا سبط مرتضادر بو
قضا رکابه شوب خاک حجب ویروردی نشان — قدر دیردی دورای بن اولوم سکا قربان
بهر طرف سالوردی آتشا هژدها عنان — ایدردی خاک ایله جمعی منافقی یکسان
چو ابن سعد کوروب اول هزبر پیشه چنک — قضا رنکی اولکرهه ایلدی تنک
دیردی بونیجه بین کافر خدنک انداز — تا چهار طرفدن هجوم ایدوب آغاز
چهار جانبدن اوخ توکوب تکرک مثال — اوش هژدها چو اوشه باز تکه پروبال
ویجود نازکنه بسکه اکلوب پیکان — دخی مقاومته تاب قالمیوب اوزمان
چو سست اولدی بو راخدی عنانی الدن — اکیلدی قامتی دوندی عقاب بالینه دن
چکوب صف چه قیروب تیغی اول سرور — ییتور یکا اوزنکه ای نور دیده حیدر
بیتش هر یمه ای بابا بن اولدم — بو قوم ظالم الیندن سکا فدا اولدم
امام تشنه جکر چون ایشیتدی آوازین — او عرصه کاهه عنان ریز اولوب یتوردی اوزن
ودوروب صفوف سپاه مخالفی دایمه — اوقتده اوغلینی چون کوردی کرد ها بیدو

توکردی اشک تفحص ایدردی هر یانه — علی علی چاغیروب آخر اوردی میدانه
امام تشنه لبان هر طرفه اولوردی نظر — کوروب عقابه اولعرصه دن کناره کرر
اوبه زبان امام زمانه چون کوردی — کلوب اویرده هوشمندی صاحبی دردی
بیتشدی چون اومکانه امام دین پرور — کوروب قانینه غلطان اوشوب علی اکبر
انوب اتدن آتنیدن اول شاه تشنه لبان — قوجوب کنار جکرکوشه سین اولوب کریان
شفقت ایله یوزندن سیلردی کرد غبار — توکردی اشک کوزندن بهار ابر بهار
مثال موجه دریا زیاد اولوب شوری — دیردی کای دیر یمون طاقتی کوزم نوری
منم آتونک کوزونک آچ ای ستم رسیده اوغول — سرور خاطر غمکین نور دیده اوغول
آچوب کوزینی بستم کنان علی اکبر — چو کوردی آتسینی عرض قیلدی کای سرور
ایدوب بشارته کوردم جنابنه پیغمبر — کلور یانیجه جناب مقدس حیدر
انوب بیرا اوزره روان شهپر خضر دن — الینده هر بیری جام حوض کوثر دن
ویروب بریسی سکا تابنی قیلوب سیراب — بری دخی سنکا آماده در دیدی شتاب
بونی دیوب کوزنی یومدی جان ایدوب تسلیم — بار آرزوی لقای جناب رب قدیم

کتوردی خیمه به نعشنی امام زمان
یقیلدی ناله ایله برقیامت اولدی عیان

مهیمنا بجناب سر آمد کونین / شفیع روز مکافات ملجأ ثقلین

محمد عربی مهر آسمان جلال / بشأن و منزلت مرتضی علی و آل

او دمده روح جسدن مفارقت ایلر / ایدر بو غمکده‌دن عالم بقایه سفر

نولوره جذبهٔ شوق لقای ربانی / الا غنایمزی الدن ایلیه فانی

دخی نه پیمبرده ال حادثات دار غرور / عنایتیکدن اولاخ داخل سرای سرور

بو راحمه دامن آل پیمبری فتاح
جناب آل علیه در کلید کنج فلاح

واقعهٔ شهادت شیر خوار سلالهٔ حیدر ابن جناب علی اصغر علیه و لابیه الشهادة و التحیة

حدیث کلشن ایمان کیچر روایت دین / بکا قولاغ دوتا عندلیب خوش آیین

او کونکه محنت و غم سفرسین آچدی قضا / چکیلدی حاضری لون لون درد و بلا

دمی اولدی مرتب بو خوان غم تألیف / ازل کروه پیمبرله اولوب تکلیف

چو اولدی سلسلهٔ انبیا با تمکین / جفا و محنت و غم مجلسنده صدرنشین

اشاره اولدی قضادن که اصفیای کرام / نظاملر دوتالار حسب انبیاده مقام

زبعد نوح وصی اولیای خدا لار شاد / دخی تمام الامثل فالامثل من الاولیاد

جهت بو دوره بلا و جفای کونا کون / علی الدوام بیرر جمع [illegible] ون

نصیبی

نصیبی کامل اولان مؤمنه الم یتشور / بقدر رتبهٔ ایمان درد و غم یتشور

بلا چو نازل اولور اول انبیایه یتر / چه اوصیا چه ولی پایه پایه یتر

کزر تفحص ایدر خلقی بر بر او زلر / رجوع ایدر که یوخ آشنالری کوزلر

حق آشنالرینه ال آتار پانده درد و الم / سالور ایاغه کریبانی ده تار محکم

نه قدر مرتبه کامل اولور بلا کامل / آقاج نه قدر بویوک اولسه چوخ دیرور حاصل

نظاره ایت کور آل رسوله ایله یقین / ده محنت و الم ایماملره رو بدو قرین

فضای بادیهٔ کربلایه ایله کذر / ستمکشان دیار بلایه ایل نظر

بلا و درد و الم ملکینینک بهارنه کور / بو یانمش آل قانلی دشت لاله زارنه کور

دکیزدی بو هر طرفده یوز توپید و موجه فغان / نظاره قیل ده بو دریا نیجه ایدر طوفان

تلاطم ایتمکده بو محیط درد و بلا / لیه ویرد کشتی آل رسول غرق جفا

بکا قولاغ دوت ای دردمند آل رسول / او کونکه شاه شهید ایتدی کربلایه نزول

نولوردی یرده اولایدی او شاهه صد تکرار / شریف مقدمنه جانمز اولایدی نثار

دوتوم او وقتده کوکلده کار زار قیلاق / بو جانمیزی اونون راهنه نثار قیلاق

میسر اولمادی بو جان نثار لوق باری / توکک سرشک ایدر که دمعی هوا داری

تغافل ایتمه کوز دمسنده ره هوادار اول / بو عمده شک توکوب اهلیتنه غمخوار اول

وحوش و طیر و پری انس و جن آغلارکن | توکر سرشک بو کون دیده دن زمین و زمان

در توبه و کوک یوزی گرد غم هوا آغلار | سپهر اشک توکر صبح و شام ها آغلار

نه یا لغو ذا بله قرا یه یا توبه و بیت الله | در زمزم اشک توکر مروه و صفا آغلار

فغان و ناله چکر جبرئیل و میکائیل | ایکی الیله دوار راباته مصطفی آغلار

نجفده توحله آدم فغان و نوحه ایدر | در توب عمامه سینی الده مرتضی آغلار

بهشتده حضرت حوا و مریم و سارا | کوک و قرا کیوب زینب سینه ده لت آغلار

بهشتده حوریلر عیلانیلر توبه و لار ماتم | صدا صدایه ویروب جمیع مجتبی آغلار

تمام آل نبی دشت کربلاده بو کون | بری بری قوچوب زار و مبتلا آغلار

نه بر انیس کوررلر نه بر هوادار | بو درد و محنت ارا هر بری جدا آغلار

روا ایمیده و گوچون سبط سید کونین | فروغ صبح ازل حضرت امام حسین

نظر ایلوب کوروب اول قده اولاد و اصحاب | در ایچدی جام شهادت تمام قوم و تبار

باخاردی حسرت ایلن طرف طرف هر شیخ و شاب | سا ناتمه سی کوزینه غبر کشته احباب

کوروب خالماری بریار و یاور و همدم | قویوب او سروره یوز کوه درد و الم

در توب یوزین شهدایه بچشم خون افشان | خطاب ایدردی ای زمره وفاداران

سیر ایلدیکی نعیم عیش و کام انلو قیم | پوزولدی رونق بازار زندگانلو قیم

چو سیر کیده و بنی قویوب و نکر بو چوله سرگردان | بلا و محنت و غمده قدی چوره می هریان

قویوب بو دشت خطرناکده بنی تنها | تغافل ایلدونکز عزم جنت الماوا

قراریمز بو دکولدی سیز ایکیله اولدن | نه واقع اولدی بو را خده و نکز غمی الدن

شتاب ایلمیوکز آرقالوب بینده ایسم | در روب توقف ایدنک نامرد ایچی یشیم

سور و شیب حالمی جدیم جناب پیغمبر | دیونک جنابنه کا و غلونک حسین تشنه جگر

قالوبده دشمن ارا یوخده و هیچ چاره کری | یا توب سوبزلوق اودینه کباب دور جگری

توقف ایتمه جوق مضطربه و بر لردن | نیورا و ز ونک او تکار یاب ایله کوردیلن

هجوم درد و المدن بسی بو نوع کلام | خطاب ایدوب شهدایه او شاه عرش مقام

تسلی تاپماق ایچون اهلبیت لب عطشان | کنار معرکه دن خیمه چوردی عنان

یتشدی خیمه قپوسینه چون امام زمن | ایرشدی سمع شریفنه خیمه دن شیون

سؤال قیلدی حریم اهلبیت بی یاور | نه شیون ایدی بو کیم خیمه دن قوپار غوغا

ایانغ یالین اوزمان خیمه دن چیخوب کلثوم | کوروب آلوده روی و برادر سرور مظلوم

سا چوب سرشک کوزینده ویروب بو نوع جواب | فدا اولوم سنکا ای نور دیده احباب

فغانکه یاندی عطشدن بو کون علی اصغر | جزع ایدر ایا بو شور آنه سینه سکنه

زبسکه تشنه قالوب سینه سینده سود یوخده | بو طفله فکر ایله کیم اضطراب ایله

ایشیتدی چون بو کلامی امام هدا   بویوردی یا حسینه کای سلالهٔ زهرا
بو طفلک حالنی ایلدی زیاده کباب   یتوراونی بکا شیده ایلیم سیراب
ده توب قوجاغنه قونداقنی امام زمان   اولوب روانه میداندن بچشم خون افشان
یتشدی حربگهه چون امام دین پرور   توکوب سرشک دیوب ای جماعت ابتر
سیزنگ یانونگزده من مجرم و گنه کارم   ده توم ده دشمن دینیم بو نگا سزاوارم
بو طفل بی گنهی تشنه لوق ایده ویده کباب   اولوبده آنه سینگ سینه سی سوده نایاب
سیزنگ یانونگزده توم وارمنه چوخ تقصیر   دیونگ یاری نه گناه ایلمیش بو طفل صغیر
نگرمنی تانمزسونگز ای امت گمراه   جلال و منزلتمدن کوملی سونگز آگاه
بونی بیلونگ جگر گوشهٔ رسولم من   ضیای مردمک دیدهٔ بتولم من
بشنجی آل عبایم ولایت پروردانم   ادیم حسین و فرزند شاه مردانم
بهشت ایکیده ارینگ سیدی بقول رسول   بری منم بریسی قرداشیم حسن مقبول
تولور رضای رسول خدانی گوزلیه سونگز   بو طفل تشنه یه جرعه سو ورو ابیله سونگز
ویروب ادلسکز ابتر بو نوع اشباهه جواب   ده جمله میز تاپوروق کیمس ای ستوده جناب
هله مقرر ایدوب ابن سعد ابن زیاد   ده یاتمیه سگکا بر قطره سو ایله امداد
بو سان جواب ویروب چونکه قوم بی ناموس   او شاه تشنه جگر اولدی خلقدن مایوس

یپوب فسوس سرشک الله دیر و دیده   اراده ایتدی تا خیمه یه رجوع ایده
ادچیص و بیصده بر نا نگاه بر اوخ اتوب   دکوب امام زمانون قولین جراحت یتوب
کیچوب امام زمانون قولندن اوخ پران   دکوب بو غازینه اول طفلا یلیوب بیجان
گوروب بو حالی او سرور چکوب جگردن آه   یتشدی اوددلا بو چرخ نیلگون خرگاه
آلوب الینه او قونداق خونچکانی زار   توکوب سرشک گوزیندن دیردی یا جبار
یتشدی خیمه یه چون او شاه بی همراه   صدا یتوردی ای عترت رسول اله
آلونگ بو طفل سیرابی اولدی کوبردن   اچیلدی بال و پری کیچدی چرخ خضردن
اتوب شاه آتیندن امام تشنه لبان   جدا او جیله قازوب قبرینی ایدوب پنهان
فغان و ناله بلند اولدی اهل عصمتدن   ایتوردی گردشی چرخ حرخ ن خجلتدن

زیاده اچمه بو طومار محنتی فتاح
دیسنک بو قصه بوکنمز اگر اشام و صباح

واقعهٔ شهادت قرهٔ احباب و عمدهٔ اصحاب اعنی وهب بن حباب رضی الله عنه

قولاق ویروب بکا ای یار آل عبا   عزا نشین و هوادار سید شهدا
همیشه لاف گزاف تشیع ایلرسن   شفاعت آل عبادن توقع ایلرسن
دیلونگده ورد یسن شیعه ام نه فایده سی   تشیعون دکول ای عمر من بو عده سی

ایشیت بو واقعه‌یی کیم حدیثده در منقول
یتور خیالوکه بیل کیم دیده شیعه مقبول

روایت ایده‌ر چون سبط سید ثقلین
شهید تشنه جگر حضرت امام حسین

او دمده بادیهٔ کربلایه قیلدی نزول
قورولدی خیمه و بارگاه آل رسول

چکیلدی چتر سراپردهٔ امام انام
تیکیلدی چادر و خرگاه شاه عرش مقام

تمام اولدی سراپرده‌یه قازوب خندق
نم دشمنه سده ایردی قلوب شفق

صالوب بو آری مخالف زکوه کوچکه شور
اولوب حسین حجاز عراقده محصور

مقرر ایتدی او دم ابن سعد نامسعود
اولا صویوللاری آل رسولک چون سده

سپاه شامی اول بیچاره‌یه برده
کلوب او شاهه مقابل دوشوب برابر ده

مکرر ایتدی نصیحت اوکا امام همام
قبول ایتمدی اول نادرست فاجر جام

مرتب اولمادی غیر از عناد و بغض لجاج
کسیلدی چاره اولوب منحصر قتاله علاج

ایدوب بر فقره‌یه امام دین خطاب
ای گروه وفادار و قدوه احباب

هر آنچه لازم ایدی سزلره ادا ایتدوکز
بو کونده لازمه بیعته وفا ایتدوکز

بن اوزره خاتم ایله سزلره حلال ایدرم
اوزوم بو قوم جفا کیشله قتال ایدرم

مرخص ایده‌رم هر کیم کیده دیارینه
رجوع ایله هر کیم که کار و بارینه

ایشتدیلر بو سوزی چون او شاهدن اصحاب
جواب ویردیلر کای سرور اولو الالباب

حیات بزلره بس بر نصیب قیلمیه حق
سن اولماسونک بزه دیرلک حلالدور مطلق

روا میدر بزه ای نور چشم پیغمبر
که آرزو ایده کیم عمر سنسز ای سرور

رجوع اگر ایلسک سندن ای شه پیرا
حرام اوله بزه مال و عیال و جان و سرا

ایشیتدی چون بو کلامی امام عرش مقام
دعا ایدوب اونلاره ایلیوب جهاده قیام

یتوب بهار سرور و کوچوب خزان ملال
آچیلدی درگه غنچهٔ محبت و آل

بساط نوش آچوب بر سفرهٔ قضا
درونده وغا و جام و چکوبده عیش صلا

قدم کتوردی بو اثناده قره ران
الینه جام شهادت دوتوب کزوب برهان

ازلکی جامی چکوب باشه حر ابن یزید
چو دوشدی مست ملقب اولوب بحر شهید

یتوردی قبله او شهزاده ایکی درقوز
ولی بر اوزگه روایتده ذکر اولوب اوتوز

چو اوچدی طایر روحی حر و علیین
ایکنجی جامی چکوب باشه بریر بن حصین

او تور منافق نامی ایاغدن سالدی
شهادتین دیوب خرقلن شهید اولدی

اوچنجیسن وهب بن حباب قیلدی نثار
آچوب کوزینی اولوب داخل اولوا الابصار

چو اهلبیت امام امم کورنسیدی
وهبده آینهٔ عورتین کورنسیدی

او دم که ایتدی وهب عزم جانب میدان
یوز ایتدی آینه‌یه کای عزیزتر از جان

بو وقتده سن بکا رخصت ویره‌ درسن آیا
کاید او دم بو جانی جگر گوشهٔ رسوله فدا

اوشیره زن ایشیدوب التماسن ایتدی روا — اودمده کل کیمی اولدی شکفته دکو با

جکرده جوشه کلوب قالدی ایلیوب غیرت — توکوب سرشک کوزیندن اوپاکدین عورت

درکاش اولایدی بنم اوغلوم عزیزتر آز جان — اولایدی فاطمه دلبندنه بوکون قربان

رضا اولوب قتی اولورم سنده ای اوغول کیدن — جناب فاطمه نقدینه جان نثار ایده سن

اولوب آناسی الیندن حلالقه دلشوب — اودقده عورتیله هم دیمین ده توبیا پوشوب

کلوب فغانده توب دامنین جکوب شیون — درای امیدم منم مونس قدیم من

بنی کیمه بوراخورسن بوخده و سنجو ایرم — کیمیم حمایت ایدر کیمم اولور پسارم

اکر اسیر اولام سن کیمیم بنی قوتاره — اولام دچار بلا کیمدر اول چاره قیلور

باخوب اودم وهب آنسینه دون بوزینه — دیوب اونکا کار اوغول باخمه سن بو زنون سوزینه

مبارک کیم ایده بوفیضدن سنی محروم — سنی قضا یازاله زمرهٔ جهول و ظلوم

وهب قبل ویروب عورتینه اولدی روان — بارزوی شهادت بجانب میدان

یتنده عرصهٔ میدانه کارزار قیلوب — فضای معرکه دشت لاله زار قیلوب

یتشدی قرضه یا دوغ نانکای ایتدی هلاک — دماک کمالت اودم بر منافق ناپاک

روان دشیر نهاد ون برابرینه کلوب — ایدوب حواله قلیجینی برد لیسن اوب

اودمده آنه سی یانینه درشید کیب — اونکا ایدردی دماکم نصیحت دربب

کیت ای وهب یوله کارزار کرم ایله — نظر ایدر سنکا آل عبا کرم ایله

ویروب کسیلمش الینی الینه اول عورت — اونکا دیردی ای نور دیده ای غیرت

اودمده ایتدی وهب آنه سینه کای مادر — دمندن ایندی رضا اولدوکی حمیده سیر

جواب ویردی آنا اولمسون رضا دکولم — دیمین سننکله قربان بو امام امم

اراده قیلدی اودم حربکاهه قایده — وداع شاه شهید ایلیوب رجوع ایده

بودمده عورتی دامانین توب کریان — دیدی قاییمه دخی حربکاهدن بو زمان

او منعلر سنکا قیلمشام پشیمانم — اوسوزلری دیردم یادم برپیشانم

یالین قلیج الینده توب دیدی زار — دحربکاهه کیدرسن بنی یالنکز آپار

دمنده دشمن بوجاندان تلرسا و ایوم — نه قدر کلسه ایلیمدن بوجانمی سیاووشم

رواد کولدی جکرکوشهٔ رسول جواد — قالا بو دشتده بیکس منی ایتمیم امداد

سؤال ایلیه محشرده حضرت زهرا — اوکونکه اولدی حسینم شهید کرب وبلا

سن اوندا حاضر ایدوو یارلوق ایتدکو الکا — دیونک بکا ندور بن بیلوم جوابیم و الکا

هر انجیب منع ایدر دیله رضا اولمازدی — نصیحت انچه دیدیلر قولاغه آلمازدی

خبر یتیشدی امام زمانه اول سرو — کلوب اودعورتنه ایتدی ای حمیده سیر

بو آرزوده ایدوبسن سنکا ثواب ایسه — جهاد عورته جایز دکولدر ایتمه هوس

اروڭ اطاعت غیورتڭ جهاد ایدوڭ | بشیمه سوزنی رسم بهانه‌ی ور
وهب جنابنه عرض ایتدکی شه ورا | او نه‌ده کابیتمشیدوم ایلدوم وفا ابا
جواب ویردی او سرور بلا وفا ایتدوڭ | ولی بو حالده تنهانی قویوب کیتدوڭ
او قدر فاصله کیچمز من دخی کلورم | ولی سفارشی جدیمه حضوره قیلورم
یتور سلام دکنا بنده‌ن اریشه کوین | کلور جنابوڭا اوغلوڭ شهید تشنه حسین
قالوب ده دشت بلاده کباب تشنه جکر | اوڭا سو ایله معیاده دیمدم دیر
بو شیره زنره ناخنده غیرت ایت فتح | تو کور بر شکه یرنه قان حمیت ایت فتح
دیلنکده ور دیسن شیعه‌م کما ایدور | بو قسم شیعه‌لقوڭ حاصلی و ما آیندور

ایسه بیزاده درگاه کبریاییده
بزیده آل نبی جرمیله شیعه‌ایده

واقعهٔ سهل سعد رضی الله عنه

خبر سانحه جانکه از دشت بلا | دبیر صفحهٔ غم پرور والم نشی
غریب شام ستم سهل سعد نکدادا | شرف شرف صحبت رسول خدا
دماندا آه شرر بار دن ایلیه قلم | بو غمفزا خبری بیله ایلیوب رقم
او کونکه قافلهٔ اهلبیت غم فرجام | اولوردی انجم سیاره کیمی داخل شام

غریو و ولوله چرخ برینه اولدی بلند | صدای غلغله اوج سپهر سالدی کمند
فغان و ناله و زاری جهانه چولقاشدی | بیله تصور ایدردم جهانم اوددا شدی
کلوب کذر کهه برکوشه اختیار ایتدوم | دروب تفرج احوال روزکار ایتدوم
نه ناکهان قوروب طمطراق سفیانه | کوروندی طنطنهٔ دستگاه شیطانه
آچیلدی کوکبهٔ لشکر یزید لجوج | ینشدی فرقهٔ یاجوج و زمرهٔ ماجوج
ایدوب نظاره نه کوردم جمیع خیر الناس | شکسته حال و کرفتار زمرهٔ نسناس
اسیر اهل جفا اولمیش اهلبیت رسول | مثال کافر حربی بمعنید مغلول
جداده باشلر اوج فلکده چون سیار | سنین نیزه‌یده جلوه چون نهال انار
سر مبارک نوباوهٔ رسول الله | جدا اوجنده چولنه نخل بسم الله
او باشی خواکیهی دامن پیمبر ایدی | ایشتدوم آیهٔ کهفی تلاوت ایلردی
تمام سلسلهٔ عترت از صغیر و کبیر | شترسوار و کرفتار رشتهٔ زنجیر
مخدرات سراپردهٔ اولوالالباب | فرنک اسیری کیمی حمله‌ده حفاظ و حجاب
حیا و شرم اودینه اهل عصمت و ناموس | ازوریانه تو توشوردی چون چراغ بی فانوس
دروب تفرج ایدن شامیان نامقبول | ایدوب نظاره خیر اهلبیت رسول
کورور زینب مظلومه پیچ و تاب ایلر | حیا قیلوب یوزینه زلفدن نقاب ایلر

کلوب ملاطمه دریای عفت و عصمت　　خطاب ایدردی شامیان بی حرمت

مکر ملت احمدی سزه سغار دکول　　متاع شرم و حیا بابت بو دیار دکول

حیا و شرم ایدوب عترت رسولدن اوتر　　یقین بیلورکه جکر کوشه بتولدر بز

رسول عترتنه بیله عترت ایتمزلر　　کوزاورلرینه سالوب هتک حرمت ایتمزلر

مکر یوخدر بو قومک ایچره بر مسلمانی　　ایده رعایت ناموس آل طه نی

کلوب حمیت برجا دری بزه بیوره　　بو خلق چون نظرندن مکر بزی ایتوره

روا دکول ایده بزکیمسه نظاره بز　　بزوقدر آیه عصمت کلوبدر شانمزه

بزوقدر سلاله عفت بزوقدر حیا کانی　　بزوقدر خلاصه اسلام و دین ارکانی

بزوقدر بزلره خدمت ایدردی حور العین　　قویاردی قاپومزه باش جبرئیل امین

چکردی ناله و افغان و ملک منظر　　دورار دی باشنه آغلار دی سهل سعد دیر

بوخونچکان سوزی چون استماع ایلردم　　سرشک آل توکوب زار زار اغلردم

باخوب بری اسرادن برکوروب کریان　　خطاب ایلدی کای شیخ صاحب ایمان

مکر بو یرلو دکولسن بیله کریان سن　　بری ستمزده لر حالنه پریشان سن

مکر بزیم تکی سن هم غریبلردن سن　　دیار شامه ارابه نصیبلردن سن

مکر قدیمدن ای مشفق وفا منظور　　بو خاندانه بر آشنا الفتک وار در

کوردی

کوروب مکالمه سین اول دیر بو بخارقن　　توکوب سرشک دیدم ای سلاله عصمت

منم بنده بیرنک آل عبا ایدم　　کمینه چاکر درکاه شاه مردانم

بری صحابه جده بزر کوار رونکرم　　او دیمه وصل سزونکه عتبه خاک رونکرم

سؤال ایلدیدم اوندن ای فرشته لقا　　نه کیمه سن نه ور آدنک بیان ایله بکا

کلوب ملاطمه دریاکیمی اولوب کریان　　دیوب فغانله کا سهل سوزم و نشانی

دیدی کینه مظلومه پریشانم　　یتیم و خسته دل و سرور شهیدانم

توکوب سرشک دیدم ای سلاله اطهار　　سفرده ایلدیکی کربه جنیا جنک وار

بکا بو یوردی جدی سهل رحمت قبله سن　　وار و بو قوم جفاکاره التماس ایده سن

بزی کرو شهدا باشلرین اوکه سالالر　　بو خلق بزلره آرتوق نظاره ایتمیه لر

دخی اکرا اولابر اورتوکه سکا مقدور　　یتوره خلق کورندین ایده بزی مستور

اونون بو ادلو سوزینه شتر اودلاندم　　دوروب طپانچه باشمده عمامی آجدم

اودلشکسته مظلومیه ایدوب تسلیم　　ره اهلبیت جفا دیده قیله تقسیم

بو سوزی دینده بر شخص نابکار توروب　　چکوب ستمله او مظلومه نک الیندن آلوب

فغان اولدی بلند اهلبیت عصمتدن　　اوتوزدی زنک خورشیده ماه خجلتدن

فلکده زهره و قصر بهشته حوریلر　　آچاردی معنعه سینی بولاردی کیسولر

باخوب بو حاله نظر سالدی سنده نجه — خطاب ایدر هر دمی شامیان شوم نهاد
اوز اهلبیتنگزنک حرمتینی بو خلق سنگز — حیا و شرم ایلوب پرده اچه ساخلر سنگز
بر اهلبیتی ایدوب دستگیر و ناقه سوار — یوری آچوق آپارورسنگز بکوچه و بازار
ستم کوزیله رسول محمدک قیزلارینه — نگاه بی ادبانه ایدرسنگز اوزلرینه
نمره بو خد و حیا یزده‌ای گروه جهول — نه در طایفه سونگز سیز نه قوم نامقبول
نشانه غضب و قهر کردگار اولاسنگز — ایکی جهانده کوروم خور و شرمسار اولاسنگز

بو غمده یا نمق فتاح اختیار ایله
بیان شام غریبانی اختصار ایله

واقعهٔ عالمسوز شهادت حضرت سید الشهدا صلوات الله علیه و احراکاه بجناح و فا رحمة الله علیه

نه زینید و ربونه زینت ییکا باشدن عنان — برندی توسن گردون ذرایض دوران
ملال قیلمه تصور بغلیبسند قضا — دوربو بو توسن اکچون باغلیوب نعل طلا
شفق دکول افقدن عیان اولور هر شام — آسیبده و بومنه بحری قوطاسی گلگون فام
نه آی و کون فلک بحیای ایچون حساب — اریتدی سیم و زیرین مرتب ایتدی رکاب
بو چرخ جلوه‌گر اوزره اولان دکول تو لدوز — دوروبدو دکده که آسمان نه گلد وز

دکول

دکول بو منطق ذات البروج زنگارنگ — چکوب کونک کشی زین مرصع و تنه تنگ
دکول بو قوس قزح طبل باز دوریما — دوتوبدو پیت و بلند زمانه ده بو صدا
دان یکالا یازوب دفع چشم اعدادان — آسیبده بو یینه عنبرچه ثریادن
بیلوب جهره زشت یزیدد هو کر — یازوب مثلث پروینده یا علی مضمر

مگر نه عالم اولوب روزگاردن بوگون — جنیبت ایتیوب آهنک کربلا ایلر
ایدوب اودمده نظاره شاه تشنه لبان — اولوبدو با تن تنها مصمم میدان
کوروب قالدی وحید و فرید الی السر — نه همرکاب و نه همره نه همدم و نه مفر
گلوب حمیته غیرت ایدوب قبل نصره — ولی نه فایده بعد از خلای بصره
روا یتیدور چون نقشبند کونین — قتیل تیغ ستم حضرت امام حسین
چو قالدی یکه و تنها هجوم ایدوب دشمن — قیلوب احاطه او شاهی جهار جانبدن
یاغیش کیمی قویوب اوزانا غماغه خدنگ جفا — سنان و خنجر و شمشیردن توللدی هوا
یاغاردی تیغ جفا و خدنگ سینه شکاف — صدای ولوله چولقاشدی قاف اندر قاف
سالوب طپانچه اوکینه امام دین برهان — آچاردی کوچه توکردی برنگ بار اخوان
او قدر کیجه دی کیم گشته دن ایدوب پشته — تحیرده سوب اول قوم بخت برگشته

نهنگ بحر شجاعت هزبر دشت هیجا / سلاله اسد الله سید الشهدا

روانه ایلدی بیش بین منافق اموی / سرای دوزخه ولعنة علی الازدی

یتوب بلا که هر حمله سینه جمع کثیر / چو کوردی هر بریسینی ویروب برات سعیر

یتشدی هاتف لاریبدن سروش وصدا / که ای حسین کرو یرمه سن قضایه رضا

او ساعده دونوب بو قدر خلقی ایلدی بیجان / اگرچه مرتد اولوبلا ایسن یارا تماموسان

مگر شهادته یتمک سنکا کران کورونور / مگر لقای الهی سنکا یمان کورونور

گر اولسا روی زمین لشکر یله مالامال / یقین بیلدر یتشمز امام عصره زوال

ایشیدتی چون بو ندای اودم امام علیم / جدلدن ال چکوب ایلدی شهادته تسلیم

دوشوب یره اوزره دیوب حق وزیله بسم الله / تقربا له وجهت وجهی لله

فدیت مهجتی الا ان لله وبالله / لا قدیت علی ملة رسول الله

اودمده لشکر اشرار وفرقه مشئوم / او شاه تشنه لبنگ اوستنه کوردی هجوم

سنان وخولی بیدین وشمر نافرجام / او شاه تشنه جگر قتلنه قیلوب اقدام

بو ماجرانی بیان ایتمکه یوخدور تاب / برنگ شمع قلم اودلانور اولوبدی تاب

اودمده قانه بلشمیش دوشوب یانه اوتنه / کورورده شک توکرده الجناح دل خسته

قیلوب نظاره اودمده کوروب امام مبین / یتشدی خنجر الینده سنان وشمر لعین

خطاب ایتدی

خطاب ایتدی اودم ذوالجناحه میمون / بنیم قاتلمه ایلیا یال و کاکلنگ گلگون

درنگ قیلمه وتعجیلن الملاغ کوتور / شتابه ایت اوز و نگو آل مصطفایه یتور

یتنده خیمکه یه شیهه چک فغان ایله / بنیم بو حالمی باخ اونلره بیان ایله

بنیم دیلمدن ایدوب اونلره سلام و پیام / سوروشسه لر بی نسنه بو نوع قیل اعلام

دای ستمزده لر عترت رسول الله / دخی نه بی خبر اگلشمسوز اولوندا آگاه

دهسه بابامحالف جماعتونگز سوندی / یوز اولدی روزنگز قیشونگر بختونگز دوندی

هجوم ایلدی دشمن آلنده سردارونگز / بو غربت ایچره دخی قالمدی پرستارونگز

قدم قویوب یره لوذو الجناح دل افگار / اوقان باکیله اعضاسنی قیلوب گلنار

گهی کیه دی وگاهی دوراردی شیهه کنان / باخوب گرد یه توکردی سرشگ او حیوان

گهی دوروب یخیلوردی گهی چالوب دریاغ / گهی سردی فغانیله باشینه توپراغ

بو حالتیله یتوب خیمکاهه اول توسن / دوروب ملول ودل آزرده وچکوب شیون

اودم سکینه دلخون خیالنه یتوروب / مگر پدرده جگر تشنه در سو گتوروب

سو اشتیاقی ایله خیمه دن چیخوب بی تاب / بو آرزو ایله کیم ایلیه او دین سیراب

چو دوشدی چشمی نه کوردی که ذوالجناح نگار / توکر سرشک کوزیندن مثال ابر بهار

ایدوب دیدوکاکل و یالین تمام خون فشان / شکسته حال و پریشان و فکری و حیران

زبسکه پیکرینه کلدی اوخ خدنک جفا
اچوبدی بال و پر اول بی زبان هما

زبسکه زخم جراحت یتوبدی قامتنه
قزاریوبدی وجودی آفتاب یوخ اقامتنه

اچوب قولینی سالوبدی بو نینوایه اولوب کریان
قوجاقلیوبدی ابی ذوالجناح سویله عیان

نه اوخ و بو نه جراحت نه زخم و ربو نه حال
نه دندو کاکل و یالنکه اولوبدو قانیله آل

بکادی کل نه اولدی آتام امام حسین
نه یرده شهید اولدی کلدن سننکله او نور العین

دیکل نه اولدی اوزوده الی عنانکدن
ندن آیرو دوشوبدور بو دوده پانکدن

ندن یوزنده اولدی یاشکن آب الندو نک
نه آبرو ایله برده بو جانبه کلدو نک

سکینه ایلیدی ذوالجناحه بیله خطاب
نه چیقدی زینب دلخون خیمه دن بی تاب

ایدوب نظاره کوروب ذوالجناحی غرقه خون
اچوبدی بال و پراقدن بنک بوقلمون

دوروبدی ملول و نمکه ربچشم خون افشان
اولوبدو پیکری مجروح و بدن دولو پیکان

دوروبدو طپانچه یوزینه اورا نالین بو کوروب
اچوبدی قولینی فغانیله ذوالجناحی قوجوب

دیردی سوزله کلی کوتورن کسسته عنان
نه اولدی صاحبک ای باب اولوم سنکا قربان

نه کلدی باشنه آرام جانی فاطمه نک
نه یرده سیندی او سرور دلی فاطمه نک

نه قسم تاب کتوردونک او نچه بو ز خدنکن
نکره دلش کیمی سخت دل سن ایر توسن

کل ای عزیز و کرامی و مهربان قرداش
اولان بو جسم فکاریم اچینده جان قرداش

نولا اولایدی بو کون دوستکی فدا زینب
ایدیدی جان سنکا قربان بو مبتلا زینب

کل ای کل ای جکر پاره پیمبر کل
کل ای کل ای بریچون یادکار حیدر کل

کل ای نشانه خیر النسا نشانی کل
کل ای کل ای حسن مجتبا نشانی کل

ایدردی ناله و شیون بو نوع او مظلومه
یتشدی ناله سسی اهلبیته کلثومه

او وقتده آل رسولیله حضرت کلثوم
فغان ایله کتوردیله ذوالجناحه هجوم

یتشدیلر باشنه ذوالجناح افکارونک
صداسی نه فلکه یتشدی ناله زارونک

کیمی یوزینه دن اوپردی و ایلردی سوال
کیمی دوشردی یاغینه مضطرب احوال

کیمی قوجاقلر ایدی بوینن اولوب کریان
کیمی یوخسار ایدی کیمی قالوب حیران

شهید ایلیوب چون بو حالی او حیوان
چالوب قراداشی سینه عزم ایدوب میدان

وار ایدوب شاه شهیدون یاننده جای مقام
ایردی جسم شریفین محافظت تا شام

چو شام اولدی قرا رنکی چو روان الدی
دخی کورونمدی عنقا کیمی نهان اولدی

سمند خامه قتاح چونکه ویرمه عنان
نیچونکه عرصه شیدای کربلادر ات

واقعه دیر الی مشهور به رباعیه

یینه روان فلکدن غبار غم توکولور
نشاط کاسه سینه جرعه الم توکولور

مهیب نعره‌یی چرخدن قولاغه عیان / یا وو خدو بربره دکسون ممالک امکان

بو غلو مرحله‌دن ناله دمبدم پرشور / الم الم اوزرینه غم اوسته غم پرشور

تمام خلق جهان جانی آکوب عیقو / مکرر ماتم جان جهانیاندر بو

ضیای مردمک دیده رسول الله / صفای آینه خاطر ولی الله

حسین تشنه جگر آرام جان فاطمه‌نون / نهال نو ثمر بوستان فاطمه‌نون

بو خاکدان ستمخیزدن امام انام / بقا دیارینه لب تشنه ایلینه خرام

تالاندی چونکه اهل بیتی اولدی اسیر / جفاده قوم ستمپیشه ایتمیوب تقصیر

مخدرات حرم اولدی عازم شام / بو نوعله دیردنک قیامت ایتدی قیام

غرض برنیچه منزل کیندیلر یول قضا / دوشوب کنارلری برعجیبه دیر ارا

اودمده ایستدیلر دیره ایلسونلر ورود / قپو نی یوزلرینه بر دیر ایدوب سد

اولوردی دیرده برکهنه پیر دیرانی / قبول ایتمش ایدی ملت مسیحانی

اودیرنک اوسته کلوب اولمره بیوردی صدا / مرادی نکرنه اولا ای کروه پرغوغا

نه کیمسه‌یه نکره بوینه شکرنه قوم سرپدور / جدالرا اوزره کیچن باشلر کیمون سریدور

جواب ویردیلر اول قوم مرتد و طاغی / بری عراقده اولمیشدر یزیدک باغی

یزیده مرسله ابن زیاددن مقدار / چکوب اوباغی الان اوسته لشکر خونخوار

یزید همتی ایلن اونی قیلوب دستگیر / اوزینی قتل ایدوب اهل بیتین ایده ویرار

دیدی اوپیر نزول ایلیونک بو حجره‌ده / تا طعام اولا دیر ایچره آماده

نزول ایتمکه لابد قبول ایلدیلر / دوشوب جوانبه دیره نزول ایلدیلر

او وقتده ایستدی صندوق خولی آل / سر مبارک مولانایی ویردی قرار

کوتوردی برنیچه آدمله دیره اولدی روان / صندوقی پیره آکه دیران

بو براماننده ور بونده بخشش خلیه کن / نکاهبانی اولوب هیچ غافل و ایمن

قبول ایلدی اول پیر راهب ترسا / کتوردی منزلنه یوز قیوب توب تاوا

سنور ایچره او صندوقی ایلیوب پنهان / اوزی فراغت ایچون خواب نازه اولدی روان

کیچنده برنیچه ساعت اویر اولوب بیدار / ره تا حضور ایله ایتسون عبادت جبار

کوزین آچدی کوردی اولسرای ظلمانی / اولوبدور اهل صفا کونکلی کبی نورانی

اولوردی دمبدم افزون او نور روح افزا / سپهره دک ایتوشوب هر زمان قولاغه صدا

یتردی بس سلاطین ملک روحانی / پیمبران اولو العزم ارباب ربانی

کلوردی بو فرق همایون مثال حضرتنه / محمد عربی اوغلینون زیارتنه

بو دمده برنیچه کرسی نشین عز و وقار / نزول ایلیوب تدبیر ایله اوزره قرار

او محترم باش مسندده چیقاردیلر / تمام حرمتی ایچون ایاغه دردیلر

اوباشی دلی اولوبان اولکره ویردی سلام   شروع نوحه قیلوب جمله انبیای کرام

که نه سپهر برینده نه قولاغی بندی عیان   درن ایاغ اوزه ایرساکن اولکون جهان

دریسید ثقلین آبروی ارض و سما   محمد عربی عذرخواه روز جزا

کلور زیارتنه اوغلینون کناره درنک   ادب طریقی ایله بر زمان خموش اولنک

اولوب نشیمنی بر طرفه تخت نورانی   شعاعی قیلدی منور تمامی دنیانی

اونوریمیش اوستنه بر پادشاه چرخ شکوه   اولوردی ظاهر اوزیندن کدورت و اندوه

اوقالموباشی اودم برنیچه قدم یوکورب   یوزینی سوقدن اولخاکپایه سوروب

لسان اولدی ایدوب السلام یا جده   اولوم فدا سکا هر دم یا رسول الله

کر استماع ایدرسن سکا منیم وار درد   سکا بو امت الیندن شکایتیم وار در

تمام قتله سیور دیله قوم و قرداشیم   سنان و خنجر کین ایله کسدیلر باشیم

تالاندی خیمکهیم اهلبیتیم اولدی اسیر   مخدرات رسالت تمام اولوب دستگیر

غرض بیانه چکوب اتمون جفالرنی   ایدردی جده‌نه عرض اولمرون ادالرنی

اونون بو دولو سوزندن یانوب دل اوغلونش   غلطه و بو دیولور سوملر کسیلمیش باش

اودمده موجه کلوب لنکر سفینه حلم   سرشکه غرق اولوب غصه‌دن مدینه علم

کهی خروشه کلوب که تحمل ایلردی   باساردی باغرینه اولقالموباشی آغلردی

کر اضطراب قیلوب که صبر و که بی تاب   که انبیایه یوزین چویروب ایدردی خطاب

کورون بو ماتمی ای برکزیدکان خدا   قیلوبدورلر بو جکرگوشه‌مه نه نوع جفا

فغان و شیون ایدردی چکردی ناله و آه   کهی دورردی کهی اکلشوردی کیم ناکاه

ندا ایتشدی سماکن ایها الثقلین   یومونکز کوزلر کلور بارز امام حسین

هراس و خوف ایشیدوب قورخودن یومدون کوزومی   اودمده هوشه کلیب و بیلمدیم کندی اوزومی

کلنده هوشه اثر کوردم اوطایفه‌دن   تعجب ایلر ایدوم اول غریب واقعه‌دن

درموب ایاغه حضورینده تمام آلدوم   تفکر ایله و صندوق اوستنه کلدوم

اوقانلو باشی چیقاردیم اوچوم کلاه ایله سیلن   معطر ایتدوم اونی عطر مشکناب ایلن

یوز خبر ایله سجاده اوستنه قویدوم   ادب یوزیله برابرده بر زمان دوردوم

سؤال ایلدوم اوندان ای شه مظلوم   بو شان و منزلتکدن بیله اولور معلوم

درسن مسیح کیمی بزرکوار اولاسن   عزیز کرده درکاه کردکار اولاسن

نکان اوطایفه‌دن سن کردکار لطف   تکرار ایلمیش انجیلده سیزی تعریف

جلال و منزلتنک حقی ایچون ای سرور   کیم اولدوغنک اعلام ایله سویله خبر

تکلمه کلوب اول باش ایتدی ای راهب   منیم کیم اولدوغمه چونکه اولموسن راغب

منم عزیز و منم بی‌کس و منم مغموم   منم قتیل و منم تشنه لب منم مظلوم

بو عرضنامه‌مه جدیم رسول اکرمدر　　بو یرده دیلوکزجه آدی فارقلیط اعظمدر

امام وصی پیمبر علی عالیدر　　تمام مملکت کاینانه والیدر

انام یکانه‌دران بتول زهرادر　　کمال عصمت ایلن عیبدن مبرادر

منم حسین و حسن مجتبادر قرداشیم　　کسیلدی شمر جفا پیشه ظلملن باشیم

بو جانکه ازسوزی چوق اوپر نصرانی　　ایشیدر توکدی کوزیمدن سرشک عمانی

نیاز عجزله ال پر عرض ادر جول　　درای مقرب عالیمقام قرب جلال

او کون که امر آلهیله رستخیز اولور　　تمام خلق جهان عرصه‌گاه حشره کلور

نولا درزخ ودیندن بکا پناه اولسن　　حمایتیمی ایدوب شافع کناه اولسن

تکلمه کلوب اول دم شهنشه مسعود　　خطاب ایتدی درای پر عاقبت محمود

اگر قبول ایدرسن دین احمد مختار　　شفاعتمدن اولورسن جزاده برخوردار

ایشیدیجی اوباشده بو لفظ گوهربار

شهادتینی دیوب پاره ایلدی زنار

الهی چوقدر گناهیم فرزند عصیانیم　　مریض معصیتم مغفرتدر درمانیم

سنی اوپر نصاری تک حساب ایله　　دریتمش ایلده کیچوردی عمری معصیت برله

دمی دردر کهنکه خاصه بازکشت ایله‌ی　　اوپرجرمی عفوینک سننک گذشت ایله‌ی

الهی

الهی ایلمه فاتحی شرمسر روزلیلر　　جناب آل عبایه اوزین سالیبدر دخیل

عنایت ایله اولدرقده مدعا کوتاه

آخر نفسده دیکیلا اله الا الله

واقعهٔ فاطمیه علیهما السلام و سیر شدن اهلبیت عصمت و طهارت و حرمت و ذریه نبوت و ولایت

عزا کونیدر کوزوم غفلت ایتمه بیداراول　　سرشک توکمک ایچون دیده‌دن مهیا اول

تا یپکیماب ایله برپا سه نوحه کر غلام　　سن ایندی نوحه‌گر خاندان زهرا اول

نه خوب غفلته وردی کوزوم بو خوددن آیدن　　ایشیت بو واقعهٔ فاطمیه‌نی توکر قان

دیوبدر فاطمه صغرا عزیزه کونین　　چو اولدی عازم میدان امام حسین

اوشاه کون کیمی چون غایب اولدی کوزلردن　　قرا اولوب کونوز صبر کیتدی برلردن

عطش کتوردی هجوم ایلدی بزی بیتاب　　فغانمز کوکه یتدی جکرلرا اولدی کباب

ایدوب شهه کلثوم همت فرجام　　اولوب سکینه قمودن زیاده بیآرام

ویروب تسلی اونلره قرة العینین　　تکار ایتدی کتوررسو آتونک امام حسین

سواشه کیتمکین اوندن همیشه کیرلردک　　اوشاه تشنه لبانک یولینی گوزلردک

تکوب اونون یولینه جمله انتظار گوزلرمز　　دبلکه برده گوره‌رک چشم حسرت ایله یوزین

اوشاه راهنمانون یولین ایتوزیدوک　　نظاره جانب میداندن کوتورمزیدوک

کوردم اودمده بر توسن کسته عنان / اولوبدر شیهه کنان سمت خیمه‌یه روان

دیدوکم اودمده کرشاه کربلاده بو / پناه عترت و اولاد مصطفی‌ده ربو

یتن زمانده کوروب که ذوالجناح حزین / ایدوبدر و کاکل و یالینی قانیله رنگین

یتشدی چونکه بزه باشینی اشده سالوب / چکردی شیهه کوزندن سرشک آل صاچوب

کورنده اهل حرم ذوالجناحی آنک زاری / اولوب اراده و حیوان نیک اطواری

بری حضرت اوتونی یالینی و آغلاردی / بری فغانه کلوب کاکلین قوجاقلاردی

کیمی سوردی ایاغینه مضطر احوال / کیمی صاحبینون حالینی ایدردی سؤال

دیردی هر بری کای ذوالجناح غم فرسا / نه اولدی سویله بره یا اکار اول عجب

نه اولدی حال او برنکه بیله قانله جلدی / بیان ایله حسینی حضرت جنک نوله‌دی

نه قانده بوره بیله یال و کاکلوندن اخار / نه زخمدر بو ندور پیکرنده که اخلاق

ندن دیلونکه توتلوبدر بیان ایتمزتن / نیچون بوراخدی سنی اول جانبینه کیم زن

اول زبان چو بو حکایه‌لری سوزن ایشیدوب / خجالت آتشنه داغ اولوب کرمی قیدوب

صبر و راه جکرتشنه‌ننک یانینده مدام / اونی محافظت ایلردی تا اولوب خام

دروب تعرضه اولدی اختار ورق یاک / نظاره هر یانه ایلردوک بولونمز سنخوار

تمام محرم منزل غمکسار بیمیز کیتدی / غروبه دیبکس اولوب جمله یاریز کیتدی

قالوبدر و برنچه ال سیز ایاغ سیز عورت / نه وار در یاقه جرأتیه قاسماقه قدرت

هراس و خوفده شوب بربرین قوجاقلاردق / صه صدایه ویروب زار زار اغلاردق

باخوب که کیمسه یتشمز اودمده فریاده / دروب ایرلوقه جمله اولدوق آماده

بو سوروشینده کوردک کرلشکر اعدا / قویوبدر خیمه‌یه یوز اللرینده تیغ جفا

چو وردیلر بری هر سرابان اراده‌لر / اتون و کیسنه قلیچ آخاسینه سالدیلر

بری سکینه مخدری بریسی کلثومی / بری منی و بریسی برادرکه مظلومی

تمام خیمه و خرکاهی ایتدیلر یغما / باخاردی برلره جیران قالوردی زین عبا

چکوب قلیچ بری زین العابدین اولدی سون / بریسی سویلدی بیماره رقوبو دورسون تنک

اوکیبرو دارده من قصد ایلدوم قاچام / نکر بو یاغلو قوپنی وارره یوزینه چادم

قرار ایلدی کیزی بربانکاه توش اولدوم / اونی کورنده هراس ایلدوم خموش اولدوم

او سنکدلن بزی کوردی قدره ایتمیوب تقصیر / اتوب اتینه‌دن اشاقه بزی ایدوب دستکیر

تمام زینتی و لباسیمی سویدی / ترحم ایلدی بعض لباسیمی قویدی

باخوب ایاغمه کوردی ایکی قزیل خلخال / چیقاردی عقلن اول بی‌شرمه شد ضلال

ولیک اودم سویردی بنی اولوب کریان / سؤال ایلدوم اوندن ایا پلید جهان

بنی سویارسن و هم ایلرسن بکا شیون / تعجبم بودر کیم سنمی یاد دشمن

قالوبدر

ویروب جواب ای افتخار زمن / سبب بوده بیلورم اهلبیته سن سن

او نونکچون آغلارم ای برگزیده دوران / دایم بوگون آل محمدی عریان

دیردوم چونکه بو وقته بی تاب و تن سن / نیچون بو جور و جفایه باخار و ایلرسن

ویروب جواب دره غریبی نسبت منه / بن الماسام بولاری اوزگه سی آلورسنده

لباسی سویوب اولدیلر کوتوردی آل منده / او پهن دشتده گزردم بنالهٔ و شیون

ایاغ یالین یوز آچوق یا دو صد پریشانی / فغان ایله گزردوم او دشت و صحرانی

او حشر و نشرده کلثوم خسته کوردوم / اورومه آلی اوجاق اولدی شکسته کوردوم

فغان چکوب دیدوم ای عمه چوق پریشانم / مدارکرایت باخا براورتوکه عریانم

چکوب فغان دیدی ای نور دیده احباب / نه سنده سن یکه عریان یوزوڭ یوقدر نقاب

بو چولده هر ایکیمز قالمشوق سیه / نه بر سایه نه سرا پرده و نه بر خیمه

وار ایدی بو دشت و بیابانه جستجو ایده لوم / تفحص ایله لوم هر کناری تا کوره لوم

نه کلدی باشینه زین العابا بیمارون / نیجه کچیندی کونی زینب دل افکارون

نه اولدی حاللری اهلبیت محزونون / نکاهبانه کیم اولدی سکینه مظلومون

کیمه بوراقدیلر اطفال بی پرستاری / نه یرده قالدیلر اول غنچه گللری یاری

بو تشنه لوق بزی اولدوردی کیم ویره در سو دیکر / بو حالده نه بیلک التجا کیمه ایلمک

اووطه ده من و کلثوم آغلیدوق زار / بیتشدی بر نیچه شخص منافق خونخوار

جدا جیله و وردوب بزلری رکابه سالوب / دن اونا قیلوب تا خیمه لره کلوب

ایدوب بیده کوردوم جمله آل رسول / او قومدن نون الینده مقید و مغلول

تمام بزلرکی عریان و بی سر و سامان / تمام نوحه کنان وا محمدا کویان

تمام غارته گیتمش اسباب و خرگاه / دوروب کوندرنده یا باز عترت رسول الله

با خانه برباده بر غمگسار گورمدوق / او سنکدللرا ابر چاره گورمدوق

جگر سیرلوق اوده یندن نوبیاب اولدوق / بر اوزگه حالده توشان خراب اولدوق

کوردیلره سوسیرلوق بزی ایده و بی تاب / جگر کباب ذریهٔ رسول الله

ایچردیلر سوی کویاده کورمزیدیلر / سپردیلر بزه بر قطره ویرمزیدیلر

بز اهلبیته رسول ایلمک دکولدی روا / نه هم او قوم ستم پیشه نون یوزینده حیا

غرض نه ظلم و نه جور و نه محنت و نه جفا / دایمدی بزه اول اشقیالرچه روا

بو غملو واقعه فتاح خیر ظاهر ایلر سر
رشک توکملک ایچون بو نوبهار ابر

بیتمز آخره هر چند سویلسم آرتوق / خلاصه بو ستمنامه نون نهایتی یوق

واقعه غم پرداز و سانحه جانگداز داخل شدن اهلبیت عصمت و طهارت بسرای یزید پلید لعنه الله

نه نوبهار که غنچه لبی قان آغلار — گلی شراره توکر لاله سی جگر داغلار
بنفشه سی گیوب اگنینه جامه ماتم — چالوبدر باشینه نیلوفری عصابه غم
باتوب کدورته ریحان تکی تقوندور — کنارده گل رعنا ده آب دکر گوندور
گلوبدر گلشنه سوسن فغان و ناله جگر — نظرده دیده نرگس سرشک آل توکر
صاچاتشمه زلف عروسانه کیم پریشاندر — سورشمه غنچه نه کیم باغری جدولو قاندر
چکوبدر نوحه خیابان ایچره آب افغان — قرار ایتمز لالا نور دیده دن سرشک جاری
چکوبدر شعله شقایق یارز بتک چراغ — گل صباح و مسا باشینه قویار گل داغ
چمن باتوبدر کوکه یاسمن توبدر یاس — دروبدر شیون ایدر جعفری زرین طاس
مگر بو گلشن ارا گلک نخلبند قضا — درتوبدر نغزیه نور دیده زهرا
گل ریاض نبی عطر گلشن ثقلین — شهید لاله کفن حضرت امام حسین
روا میدر چون اهلبیت غم فرجام — اولوب مصیبت و اندوه بر دخیل شام
نه شام بلکه سیه جزیره نسناس — تمام زمره هکنک جمله شان ناس
کجاده سیر ایده اهلبیت رسول — اسیر و زار و توزمیش حزین و زار و ملول
بو ظلم ینده نه چاره نه باشنه بر معجر — بو حاله گوروب آغلاردی اولری کافر
نظر سالوب اولارا اهل شام بی پروا — توکوب سرشک گوزیندن امام زین عبا

چاغر سکینه دلخسته نه توجا توکه آل — دغرقتوکنده قالوب بلبل خزان ملال
یوزوم گمدن اوزگو توروم نیچه نظاره ایدوم — اولوم جدی اسکنی مانسی دردجاره ایدوم
قالوبدر موجه محنتده بیستلار زینب — نولور اولا سنگ قربان بو منوار زینب
مدینه جانبنه یوز توتوب فغان ایلین — خطاب ایدردی ای جد برگزیده من
ستم سیلی گیچوروب شمع بزم ایمانی — داغیتدی چرخ فلک خاندان زهرانی
ستیزه دن اوزولوب گوشوار عرش مجید — دیعنی نوردو چشمنک حسین اولوبدر شهید
هواده جلوه ایدر باشی ماه انور تک — اولوبدر وش مه روان آفتاب خاور تک
بزی ستمزده لرکا هلبیت اطهار و نکر — بو قوم شوم الینده قالوب گرفتار نکر
توجه ایت بو بلا دشتنه گذر ایله — گلوب بو جمع پریشانه بر نظر ایله
بزه بو محنتدن بین جفالری گور — بلالو گوزلره دییش بو مبتلالری گور
ایدردی ناله و زاری توکردی گوزدن قان — اولوردی خلق بو دلسوز شکوه دن گریان
شراره تک توتوشوب شعله تک اولوب بیتاب — چکردی آه جگر عالمی قیلوردی کباب
یتشدی کیم خلل اقلیم آسمانه دخی — فغان غرشه چیچه چرخ بنبسکون توتوشه

نه او دلو نظم و فتاح کالتخاب ایتدی و تنگ
خمس شعله نک باغرنی کباب ایتدی و تنگ

نگریانه کلور دستان دشت بلا / قلم نه تاب ایدر بیله ماجرانی یازا

بوهر تو قیغمی اهل مجلس ماتم / مجاوران عزاخانهٔ امام امم

بوکونکه شمع کیمی کرم آه و فغان سونکز / حسین تشنه لبنک ماتمنده کریان سونکز

اکرچه غرقهٔ دریای روسیاهی سونکز / یقین هر قابل بخشایش الهی سونکز

دعا ایدنده من خستهنی ده یاد قیلنک

روانمی طلب مغفرت بله شاد قیلنک

واقعهٔ فرنگیه

زشام دور جهانی قیلوبدو تیره و تار / زشام دور کونکلدن توکنده صبر و قرار

زشام دور پریشان ایدر دماغلری / زشام دور بو بی نور ایدر چراغلری

زشام دور بیاغار هو اسینه دن / فغان و نوحه کلور بزم غم فزاسیندن

زشام دور بو کوز جک سپهر نیلی فر / دبرین قوجوب ایکینه ترشک آل نوکر

مکر زشام غم بیابان کربلادور بو / اساس تعزیهٔ آل مصطفادور بو

باسوبدو کرد کدورت جهان امکانی / فغان ناله سی چولغایوبدو دنیانی

بوجرخ باخ زنجه قامتینی خم قیلمش / لباس نیلی کیوب ماسی سرنکون قیلمش

کوزوم قرا یاپاتان کعبهٔ معظمی کور / جهان سوسالان اکچشم زمزمی کور

بوکونکه

بوکونکه اشک توکر دیده دن یمین و زمان / فراغتیله مگر اکلشوری شیعه دکان

همینه دل آل عبا توکب توقعی بزدن / بو هنک کلمه خون جکر توکاک کوزدن

هزار درد و بلا وار کوزوم جهنمده / دواسی کوز یاشیده وجهه قیلیو ماتمده

جهنمون قوپسین پسته ترسج ما غلیه سن / بو غلو و قهرنی من دیوم سن آنکا علیه سن

رقم نکار رستم نامهٔ دیار بلا / جفا شمار و وقایع نویس آل عبا

قیلانده کرب و بلا ماجراسین تحریر / بوجا نکه ازیشی بیله ایدوب تقریر

اوکونکه قافلهٔ اهلبیت خون آشام / دتوکلمیش آنی مثلی اولور دروازهٔ شام

تمام سلسلهٔ عترت از صغیر و کبیر / برنک زلف کرفتار خانهٔ زنجیر

شتر سوار ولی بی کجاوه و محمل / نه چادری و نه برادر توکه نه برحایل

چو دخشدی لیو اوله دختر رسول انام / فغان و ناله و زاری ایدوب جکر دیراه

تیشه چونکه اسیران کربلا شهره / چیقاردی خلق تماشا ایچون در و بام

سرور و عشرت ایچون شامیان به آیین / تمام کوچه و بازاری باغلیوب آیین

کندرکه اوسته کلوب شاه دبان لوجاینه زیر / نظاره قیلمغه چو خلق جوقه جوقه روب

نظاره ایلدیش شامیان بی ناموس / یاناردی اهل حرم چون چراغ بی ناموس

بوحاله ایتمزیدی اهلبیت بیکس و تاب / هزار دیلر سانکا و زلفیله یوزلرینه نقاب

خطاب اوقومه ایدوب کارکرده عیانی … برزوق سلاله عصمت برزوق حیاکانی

روادکول می ایده کیمسه نظاره بزه … بزوق درآیه عصمت کلوبدر شانمزه

غرض می عترت اطهاری اولکره پلیه … قبلوب اوحالتیلن داخل سرای یزیده

ویروب اوزینه ملعون اساس قهاری … قیلوب حضوره طلب اهلبیت اطهاری

قویوب امام شهیدک باشین برابرینه … حقارتیله باخاری او سرورک سرینه

دیروب اکبر حضورینه اهلبیت رسول … تماشی ایله باغلو مقید ومغلول

کتوز میوب نظره چونکه کیچدی بر ساعت … کوتوردی باشینی یردن اوکبر پر نخوت

باخاردی آل رسوله اوکافر بدخو … کوروب امام عبادی سوروشدی کیمدر بو

دیدیلر کیم خلف شاه کربلادر بو … علی زین عبا سبط مرتضی در بو

زبسکه مست شراب ایدی حق تنشیدی کورزین … اینوروشیدی اوزینی و بیلمدی سوزین

خطاب ایدوب دیدی آنونکبی عظیم فتنه یه ای … نه کردکار اونه قتله یتوردی دفع ایلدی

بوطعنه سینه سجادی ایلیوب بیتاب … کلوب تلاطمه دریاکبی ویروردی جواب

دیدی مخرب دین وعدوی آل عبا … اوشاهی قتل ایدنه صد هزار لعن خدا

ایشیدیچون بو جوابی یزید شوم نهاد … چکوب زبانه جهنم تک ایستیوب جلاد

بوحاله چونکه نظر سالدی زینب آکاه … فغان ونوحه چکوب اهلبیت هر نه وار

کلوب حکم

کلوب تکلمه وعجز واضطراب ایدوب … نظاره اهلینه نالک باغریکباب ایدوب

دنیمک ایلچی اولمجلس یحیره حاضر ایدی … بوماجرایه وبوشورشینه ناظر ایدی

کوروب شفاعته یچکیمه ایلمز جرات … فرنک کافرینه آخرال ویروب غیرت

درربع الیاغ اوزینه باش چوب آشفاغ ایدوب … تهیه سفر عرصه قیامت ایدوب

یزیده دن اوتون التماسین ایتدی قبول … اودم تسلی فی الجمله تاپدی آل رسول

اوتورمیشیدی اوکیرون یانینده بر نامی … مقیم کنج خرابات وکمی بدنامی

ایدردی بر ادبانه محمدایه نظر … کوزی امام زمانون قزینه دیکمر

دیدی یزیده پلید اوشخص نافرجام … بو کنیز جمیله بکا ایله انعام

ایشیدی فاطمه چون اولبدخترو دیکمیز … فغانه کلدی قاچوب چدی زینبک اتکین

قوکردی اشک کوزیندن یره چاغلادی ایاغ … اوزی اوحالده هر کیم کوروب اولوردی داغ

بوحاله چونکه نظر سالدی زینب دلخون … خطاب ایتدی اوای بیحیا سک ملعون

نه باد بلو قدورسن ذلیل وروسیاه … بونکا کنیز اولا ذریه رسول الله

بوسوز وآه عجبدر ورشام اودلانمز … چکوب شراره دخرکاه آسمان یانمز

بلی سپهر سننک کیمی ناتمیز ایسیر … عترت نبویدن دروب کنیز ایسیر

بونوع شکوه ایدردی سپهردن اول … فغان وناله چکوب عترت رسول الله

دخی توبه فرنگا سؤال ایلدی کیمدر بولار
سنکا نه نوع خیانتلر ایلمیش بولار

برندا ایتدی اولاد مصطفی در بولار
سلاله آل شیم ختم انبیادر بولار

بو باش صاحبی اسیردی کیم اماما ایدی
نبیم خلافتمه استمزدی بیعتا یده

خصوصمنده اونون بزده قیلمیوب تقصیر
اوزین قتل ایدوب ایلتدی دستگیر

فرنگی چون بو سوزی گوش ایتدی اولوب گریان
خطاب ایتدی ای بیحیای بی ایمان

نه کیشدور بو نه مذهبدر سنده ور آیین
نه اعتقاد در بو سنده وار ای بیدین

در اوز پیغمبرونک اوغلنی شهید ایده سن
توقعونکده بودر کیم بهشته هم گیده سن

عجب معامله در بو هیچ کیمسه ایتمز
دخی هیچ کافر بو دین ایله جبر ایتمز

سنک یانونکده بو کیم بز فرنگدر ترسا نور
کمینه چاکر مریم غلام عیسی نور

چو اولدی عازم بالا جناب روح الله
اولوردی مرکبنه احترام ای گمراه

اوم کبون سومو کیندن هنوز وارزندن
در قبله گاه دعا ایلیوبدور ترسایان

سنک بو فعلونکا انجیل قدس ناطقدور
او نکاده عیسی مریم دیمیش بو افقدور

جناب حق ایدوب انجیلده سنکا نفرین
ایشیتدی چون بو جوابی او دم یزید لعین

تو توشدی اودکیمی اولدی اتیغیوب جلاد
چو کوردی در دیر یزیدن فرنگ ناگهاد

الوب امام شهیدن باشین الکه گریان
او پوب یوزینی بار بو باغریته چکوب افغان

دوکدی اشک

توکوب سرشک کوزیندن او باشه ایتدی خطاب
دخی ای امام هدا قدوه اولوا الالباب

کرم قیلوب بنکا تلقین دین اسلام ایت
شفاعت ایله کیم بوله م سعادت انجام ایت

او باش پاکه اوکا عرض شهادتین ایتدی
بیتوب شهادته و عزم جنتین ایتدی

بو راخ بو شام غریبان دمنین فتاح
دیسونک نهایته تیمز هزار شام و صباح

ایضا در قصه پیر دیرا رضی الله عنه مشهور بر ابیات بزبان فارسی

شنیده ایم درین سر شوکت اعدا
چو کنج بود نهان قبر سید شهدا

بجز نشانه در آن عرش دستگاه نبود
رواق و منظره و صحن و بارگاه نبود

بحکم لم یزلی فیض بود معمارش
ز پرده تتق نور بود دیوارش

بجز درخشنده عرش نبود در بامش
نبود جز پر جبریل فرش ایوانش

چو عرش محفل ارواح انبیا بود
چو کعبه مهبط انوار کبریایی بود

فصیحی ز شعراء عرب سفر میکرد
ز قرب ناحیه کربلا گذر میکرد

ازان مزار چو کار آگهان خبر دادند
دری بلطف برویش ز خلد بکشادند

بهاند سکه ازان گنجد انشانی یافت
پیاده گشت سوی مرقد امام شتافت

بان فضای مقدس رسید و کرد قیام
ز دیده اشکفشان شد پس از ادای سلام

چو زلف شاهد اخلاص خود پریشان شد
باین مکالمه لب را گشود و گریان شد

در ای چراغ شبستان سینهٔ غمگین
یگانه گوهر دریای مجمع البحرین

توئی که جد تو مبعوث بر هدایت ماست
اطاعتش سبب رستگاری عقبات

قسم بآنکه زمین در لحد کنند سؤال
بذات به جهت آن یگانهٔ متعال

در آمدی ز سپاه ضلال نافرجام
در این مقام بعقلت نموده اند اقدام

چه میشدی که در آن گیر و دار میبودم
بخاک مقدم تو جان نثار میبودم

غبار مقدم تو دیده را کند روشن
زهی سعادت من گر شدی میسر من

بدشمنان تو حق جهاد میکردم
خیال توشهٔ راه معاد میکردم

باین شرف چو مقدر نگشت دست رسم
در آشیانه زند بال طایر هوسم

عنان گریه چنان باید م ز کف
که سیل اشک نهد رو ز کربلا بنجف

چو شمع تعزیه در گریه بود تا شب شد
بخفت چشمش و صاحب یقین مطلب شد

بر آمد از دل شب آفتاب سرمدیش
فکنده شعشعه بر روی جمال احمدیش

خطاب کرد و بشفقت بسوی خویش خواند
هزار در کرامت بدامنش افشاند

نوید داد مرا و مرا ز وفا اندیش
ز صدق خویش رسیده بآرزوی خویش

در آرزوی جهاد چنین که گریانی
ز دور ماندن این کاروان پریشانی

چو در مقام هواداری حسین منی
یکی ز تعزیه داران نور عین منی

یقین که ثبت طرازان دفتر شهدا
نوشته نام ترا بر جریدهٔ شهدا

عزیز من تو گر از شیعیان داری
ز دیده خون بفشان تا بجو گمان داری

روایتست که چون کاروان غم فرجام
چو آفتاب نمودند رو بجانب شام

باهلبیت جفا و ستیزه ها کردند
ز کین سر شهدا را بنیزه ها کردند

فتاده در پی ایشان چو لؤلؤ مکنون
بقیهٔ السیف زمرهٔ و هم بیرون

سوار بر شتران بی کجاوه و محمل
سپهر داغ شد از شرم و آفتاب خجل

باین طریق چو شد گرم جاده پیمایی
فتاده قافله را ره بدیر ترسایی

چو در حوالی دیر نصاب جا کردند
فرود آمده و خیمها بپا کردند

رسیده بود خبر بر قبایل و احشام
که عترت نبوی را برند اسیر بشام

بنای کار بر این شده که در کمین خیزند
که گوشه‌ای بر این منافقین ریزند

ازان میانه خلاصی دهند اسیران را
ز اهل جور ستانند سر شهیدان را

شد ابن سعد لعین مطلع ازین اخبار
چنین نمود مقرر بخولی غدار

که عترت نبوی را تو با سر شهدا
بسوی دیر بر تا شبی شود آنجا

سر امام مبین را نهاده در صندوق
چو شمع رفت ز محفل حجاب شد مفروق

روانه گشت سوی دیر خولی بی‌دین / چنانکه کرد با او ابن سعد دون تلقین
مقیم بود در آن دیر پیر رهبانی / چه پیر به ز صد همچو من مسلمانی
اگرچه عمر گرانش بکیش ترسا داشت / برنگ زلف بتان پشت از چلیپا داشت
نوشته بود قضایش بصیغهٔ انعام / برات حسن وصول از مزرع اسلام
چو دید خولی در زاید آمد اطوارش / بگفت این چه سپاه است کیست سالارش
جواب داد براهب ز بغض آن گمره / که در عراق یکی با یزید یاغی بود
با ابن سعد یزید پلید فرمان داد / سپرد گنج با و لشکر فراوان داد
ز بعد جنگ و جدل دستگیر ما کرده / خودش قتیل و عیالش اسیر ما کرده
اشاره کرد بصندوق کاین امانت را / تمام پرده‌گیان حریم عفت را
کنی محافظتش این شب ار پرسیم / بوقت کوچ بیاری بجای تسلیم
قبول کرده صندوق را بحفظ نگه داشت / تو گوی گنج دو عالم بدوش خویش برداشت
بخانگیش نزد آن گوشه سرای نهاد / بشغل طاعت پروردگار دست کشاد
ز بعد رسم نیایش بحضرت منان / برای رفع کسالت بخواب گشت روان
بوقت نیم شبی چون ز خواب شد بیدار / که تا بناله بگوید در سراچه یار
برنگ نرگس شهلا گشوده دیدهٔ هوش / ز درز این جانش همی رسید بگوش

چه دید دید

چه دید دید که زان تنگ ظلمانی / فکنده اند حجب تا بعرش ربانی
صدا بگوش رسیدی ز چرخ دولابی / فغان و ولوله زین هفت خوان سیمابی
نسیم میوزد از صبحگاه علیین / شمیم میرسد از گلشن بهشت برین
چنین بموی تعقلت ز وادی طور است / در آسمان و زمین مشعل و در آن نور است
ندا بگوش از این هفت پردهٔ والا / همی رسید دلی ساکنان ارض و سما
مباد آنکه ز بیطاقتی فگار شوید / بسان طفل ازین جاده برکنار شوید
شهنشهان اقالیم ملک روحانی / پیمبران اولوالعزم باب ربانی
پی زیارت فرزند سید کونین / همی رسند بیکسو شوید ای ثقلین
چنین کشیده طراز صحیفه راهب / که چون ز فرط تحیرش شد ز خود غایب
درین مکاشفه دیدم در از سپهر علا / بسان رحمت حق تخت چند شد پیدا
بروی هر یکی ذی شوکتی گرفته قرار / که خیره میشد از دیدهٔ اولو الابصار
بگریه جانب صندوق چون روان گشتند / سرش گشوده و در ناله و فغان گشتند
سر بریده چون آفتاب عالیشان / ز صبح مشرق صندوق گشت نور افشان
گشوده دیده و بر انبیا نمود سلام / فغان و ناله برآمد ز انبیای کرام
بروی پای پی احترامش ایستادند / بغل گشوده ببالای آن سر افتادند

یکان یکان همه را بنام خویش ستود
زبان شکوه گذاری باینها که گشود

بناله گفت که ای سروران خطه خاک
خوش آمدید مرا برگرفته اید از خاک

بفرقها ز زمین بنجه کرده اید قدم
بدلنوازی من آمده ز راه کرم

خوش آمدید نهادید پا بدیده من
نثار راه شما این سر بریده من

درین مکالمه بود آن سر رفیع جناب
در آنکه سپهر بهم شد چو لجه سیماب

رسید طنطنه طرقوا ز چرخ برین
سروش آمده از شهربند علیین

ندا رسید که ای ساکنان کون و مکان
تمام راه نشینان جاده امکان

بپا شوید که سلطان رسید ثقلین
محمد عربی آن سر آمد کونین

پی زیارت فرزند خویش می آید
بحال پرسی دلبند خویش می آید

چو این سروش و ندا منتشر در ارکان شد
ز اوج کرسی نور نبی نمایان شد

نشسته بود بر آن سریر عرش شانی
شهی که کرده بر او جبرئیل دربانی

ز صفحه رخش اندوه و غم نمایان بود
ز دیده اشک فشان همچو ابر نیسان بود

بسان تعزیه داران دست زد بر دست
ز روی تخت بر آمد بخاک تیره نشست

سر بریده با فغان بسوی او غلطید
ز شوق روی بپایش نهاد و می بوسید

بناله گفت سلام علیک جداه
انا حسینک مقتول یا رسول الله

منم حسین

منم حسین که میلت همیشه با من بود
ز دیدن رخ من دیده تو روشن بود

منم حسین پرورده کنار تو ام
سرور سینه تو نو گل بهار تو ام

منم که حلق من از مهر بوسه گاه تو بود
دمی ز دوری من خاطرت نمی آسود

ببوسه گاه خودت بین چه سان بریده شده
بسرو خویش نگر بین چه سان خمیده شده

چو دیدم اینکه درین حرب قرارم نیست
دگر زیاده ازین تاب انتظارم نیست

زمانه کرد بدیدارت آرزومندم
سر بریده خود را بپایت افکندم

چگویم از ستم ناروای ابن زیاد
چگونه شرح دهم بر جفای آن شداد

ز سوز تشنه لبیها چه سان بیان سازم
شرر بجان نه صبرت چگونه اندازم

بعزم جنگ چو از خیمه شدم بیرون
ز حال اهل حرم خود مپرس چون شدن چو

مپرس اینکه چه سان شمر بخت برگشته
بتیغ کین سرم از تن نمود جدا

چه ظلمها که نکرد ابن سعد بد نهاد
چه جورها که نزد سر از آن اشرار

نکرد از امت تو هیچکس اعانت من
نگه نداشت کسی هیچ جز حرمت من

چو این شنید از آن تشنه لب رسول مجید
برنگ آه ستمدیدگان بخود پیچید

چو عکس آینه بار گشت و دست کشاد
گرفت آن سر مظلوم را بسینه نهاد

بهر دو عارض او بوسه داد و گریان شد
چنانکه زمره کروبیان در افغان شد

بگریه کرد نظر سوی آسمانهای هوا
خطاب کرد ای برگزیدگان خدا

نظر کنید باین ظالمان امت من
چه کرده اند چنین ظلمها بعترت من

درین مکالمه بود آن رسول عرش جناب
رسید بر ثقلین از فراز عرش خطاب

که ای معاشر سکان خطهٔ امکان
ز شرم چشم بپوشید شد چنین فرمان

که آفتاب سپهر جلالت و عصمت
تتق نشین حریم سرادق عفت

همین صبیهٔ مرضیهٔ رسول خدا
جناب فاطمه ام الائمة النجبا

بعزم دیدن فرزند خویش می آید
نهد در دیده هر کس که چشمی باید

روایتست ز راهب چو این خطاب رسید
میانهٔ من و آن سر حجاب گشت پدید

ولیک از پس آن پرده می شنیدم باز
گشود آن سر مظلوم لب براز و نیاز

بناله گفت سلام علیک یا اماه
فداک مهجتی یا بضعة رسول الله

خوش آمدی که جانم در اشتیاق تو بود
هزار داغ مرا بر دل از فراق تو بود

بیا که قصهٔ دلسوز بشنوی از من
نمی دهد اگر چه سر بریده سخن

چه ظلمها که بمن از یزید دون رسید
چه جورها که ندیدم از آن عنید پلید

اگر ز تشنه لبی قصه کنم آغاز
ز سوز آینهٔ خاطرت رود بگداز

مرا ز روی ستم از وطن نمود جدا
چو گرد باد فتادم بطوف بادیها

بدشت کربلا

بدشت کرب و بلا چون مرا فتاد گذار
پی دریدنم افتاد فوجی از کفار

بحکم دشمن دین ابن سعد نامسعود
فرات شد برخ ما ستمگران مسدود

ز حد گذشت تحمل و در اضطراب شدیم
بآن رسید که از تشنگی کباب شدیم

چو دید تشنگی و سوز و بیقراری ما
ستاد تیغ ستم خود بآبداری ما

چو دید کس ننماید به بیکسان یاری
گشود تیر جفا بال در هواداری

کسی نماند ز احباب بگذرد سویم
همین جراحت دلسوز بود بپهلویم

چو سرگذشته خود را بدین مقام رساند
دگر بمستمعین تاب استماع نماند

بلند گشت از آن پرده ناله و زاری
بآن رسید که سوزد سپهر زنگاری

ز نوحه گریه بدلبند خویشتن میکرد
چنین خطاب بفرزند خویشتن میکرد

فدا شوم بتو ای نور دیدهٔ مادر
بتیغ اهل جفا سر بریدهٔ مادر

مرا چه تاب که از تن سر جدا بینم
کجاست صبر که بر سوت این جفا بینم

مگر ترا بچنین حالتیکه می بینم
دگر بفاطمه صبر و قرار می ماند

چه سود در کف من نیست اختیار جان
که تا کنم به خونچکان تیغ قربان

چه داغ بود نهادی تو جان فاطمه را
که تا بحشر بسوزد روان فاطمه را

فغان و زاری زینب بگوش من که رسید
بآه و ناله ای بضعهٔ رسول مجید

سری ز منظرهٔ قصر خلد بیرون کن / نظر بسوی حسین فتاده در خون کن
بسوی معرکهٔ کربلا نموده گذر / فتاده دیده تن چند را جدا از سر
بروی نعش تو افتاده و فغان کردم / چه خونها بدل اهل آسمان کردم
بجستجوی سر خونچکانت افتادم / برنگ گرد پی کاروانت افتادم
دگر نمانده مرا تاب محنت دوری / مکن نگار دلم را بداغ مهجوری
چو گلشنی ز او ز رنگ رنگ گل روئی / ز راه صدق و یقین راهب اینچنین گوئی
گزین مکالمه خونچکان شدم مدهوش / ز هول حادثه افتادم یعنی بیهوش
چو هوش بر سرم آمد ازین پریشانی / اثر ندیدم ازان ازدحام روحانی
درین ظهور عجایب بحیرت افتادم / بگریه بر سر صندوق رفته بگشادم
گرفتم آن سر خونین و شستمش بگلاب / براو نثار نمودم ز مشک و عنبر ناب
پس آنگهی بمصلای خویش بنهادم / دمی ز روی ادب در حضور استادم
بگریه عرض نمودم ای سر مظلوم / ز شان و منزلت تو چنین شود معلوم
که چون مسیح یکی از بزرگوارانی / بملک و کشور عصمت ز تاجدارانی
گمان من تو ازان زمره‌ای ز رب جلیل / بوصف چند شما را ستوده در انجیل
بحق آنکه ترا داده برتری به انام / ز نام و اصل و نژادت مرا کنی اعلام

خطاب کرد

خطاب کرد ای راهب نکو انجام / اگر ز اصل و نژادم نمائی استعلام
منم غریب و منم بیکس و منم مغموم / منم قتیل و منم تشنه لب منم مظلوم
محمد عربی جد دلپسند منست / جناب مرتضوی باب ارجمند منست
منم که نور دو چشم جناب زهرایم / منم که زینت عرش مجید اعلایم
منم حسین غریب دیار کرب و بلا / منم که عترتم شد اسیر اهل جفا
چو راهب این سخن از آن سر استماع نمود / بگریه خاک زمین با التماس گشود
که ای مقرب عالی مقام قرب جلال / عزیز کردهٔ درگاه ایزد متعال
بحق آنکه ترا جاه سروری داده / بهر دو کون گرامی و برتری داده
چه میشود که بمحشر کنی حمایت من / ز بارگاه الهی کنی شفاعت من
خطاب کرد ای راهب نکو اطوار / اگر قبول کنی دین احمد مختار
بحشر میکنم سایه بر حمایت تو / ز بارگاه الهی کنم شفاعت تو
چو این نوید ازان سر شنید راهب زار / گسیخت از سر اخلاص رشتهٔ زنار
بلطف او ز راهب امید یافت اشراق / دمی که جان کند از تنگنای جسم فراق
بهشته ناله و زاری ببانگ استغفار / کشیم رو بجناب مهیمن غفار
زنیم در نفس واپسین سخن کوتاه / لوا بکنگرهٔ لا اله الا الله

مخمس که در ایام عزا اهل بیته خوانده شود از کلام جلی رحمه الله

نه واقعه در بو کون یا رب عالمی آغلاردان — بو یاردا ماتمی هر شام چرخ خضر آغلاردان
نه ماتم در بو که دردن داغ الماس آخر آغلاردان — بو کولمش قامتی چرخ خون المینه محض آغلاردان

فلکلر کوکی کیوب اکینه مهر نور آغلاردان

نه شوریده در شیون در بو کون اوج سماده — عیان اولمیش قیامت هر طرف شوره و کیده
محرم در بو کون اولکونده کیم دشت بلاده — در شوب دشمن بی رحم الینه یوز جفا ده

قالوب بی یار و بیکس عترت پیغمبر آغلاردان

مصیبت یا بسندن آتش و محنت حسدندن اوتمش — تفرج ایله آل مصطفایه کور فلک نیتمش
پراکنده بنات النعش تک محرملری کیتمش — شهید اولمش کیسیلر هر طرف دشمن هجوم ایتمش

قالوبدر بیچه بی درد و بلا یعقوب آغلاردان

قوردبدور حلقه ماتم بهشته حوری غلمان — ملکلر اکلشوب قصر جنان ایچره بو کون ضوان
ملکلر حلقه حلقه اکلشوب کوزدن توکر قان — تمامی انبیا محزون اولوریش چشم خون افشان

بو کولمش قد طوبی سلسبیل و کوثر آغلاردان

بوکونده کاشن فردوس ایچنده حضرت زهرا — دوتوبدور نور چشمی ماتمین شیون ایدر جورا
باتینده بر طرفدن اکلشوب ایندوبلن حوا — ملکلر بر طرفدن کوکیمش مریم و سارا

قزکیمش لباسینی خدیجه باجر آغلاردان

دوتوبدور خیمه یوز هر طرفدن لشکر شیطان — ایدرلر هر طرفدن خیمه لری غارت و تالان
چکرلر هر طرفدن اهلبیتی الیوب عریان — اولورلر مضطرب حال و ایدرلر شیون و افغان

قوجارلار بر بریلن و کلونده آل حیدر آغلاردان

باخوب کلثوم هر یانه کورو بیغمخوارا اولیان یوقدور — اودشت پر خطرده دستکیر دیر بر نشان یوقدور
اوقوم سنکدل کونکلینده بر رحم و امان یوقدور — دیر بیکس قوشیون نعشا و سه آغلیان یوقدور

کوروب بیمن دلیله خنجر تیر دهنجر آغلاردان

تن اهل بیت اولدی کلثوم کوروب بردن — بهر نمیش قرداشیون نعشینی فریاد ایدر شیون
توکولدیلر یر اوزره اولزمانده یاقه اوستندن — ارایه آلدیلر شاهدی بیر قیاستن

اولار ورحالتینده داغ اولور هم کافر آغلاردان

کلوب کلثوم خسته دل الجناح دلکبا بیلن — کزر دشت بلاده آخار و بر یان شتابیلن
دوشر قرداشی اوسته هر زمان یوز اضطرابیلن — باسار باغرینه داخسر داغ اولور حال خرابیلن

کهی اصغر ساتاشور کوزینه که اکبر آغلاردان

اولوبدور خانمان یغما قالوب سر کشته و حیران — لباسین حیقارمیشلر اولوب آشفته و نالان
اوناحرملر ایچره شمع فانوس تک عریان — حمیت آتشینه داغ اولور دردینه یوق درمان

دوتوب الیله یوزینچا در دوه معجر آغلارقان

جگرلر بسکه داغ اولمیش غطیده ان جمله اوده تمرش — توان و تاب اوزلمش درد و محنتدن اوده تمرش

پریشان عابد بیمار هوشی باشدن گیتمش — سکینه بر طرفدن بر طرفدن فاطمه دمرش

شکسته زینبک باتیزی کوره کافر آغلارقان

جهنم فا کوپین هیچکیم بوزینه باغلامازفتاح — بو ماتمده بو محنتده اگر کیم آغلامازفتاح

نه مؤمندور بوا ودلسینه سینی داغلامازفتاح — گوزیکه آغلیه بو غمده هر گز آغلامازفتاح

اوگونکه عرصه محشرده اهل محشر آغلارقان

ایضاً مخمس اخر من کلامه طاب ثراه

بالعور چرخی داغ ایدر افغانی زینبک — فریادی یردن ایتدی مسیحانی زینبک

وار در جگرده داغ نمایانی زینبک — اولمش خموش شمع شبستانی زینبک

پروانه تک یانار توتوشور جانی زینبک

چون کربلاده ایلدی کوچ آل هاشمی — شیون کنان دوشوب یوله اولاد مصطفی

دلخسته و شکسته و بی یار و بینوا — زینب دیردی حسرت ایلن وا اخا

یتمزمی گوکلره قولاغو نکا افغانی زینبک

چون فلکی هر بندی اسیران نیکجه — زینب تعجیله سالوب هر طرف نظر

گر سرچه جان و جهان خواستیم — زانکه ما خود اینچنین میخواستیم

آن همیکفت ای ما را آرزوست — خوش لعوبی ساختن با بی دوست

این همیکفت ای ما را در دل است — زر پس شه زنده کی بیحاصل است

بهر سردار زینب دعای خیر گفت — برکشید آه جگرسوز و نهفت

بر دوشان سوی دلارام رسول — در بکن قربانی خواهر قبول

ای شاهنشه آزادگان — جان بهر در ره شهزادگان

شاه دین بهر سر را بوسید و گفت — جان بهر راه سعادت باد جفت

زینب بیگانم شهادت شان بلا — تا فرستادن بمیدان بلا

مرگ عباس دوست بس با اوبس — مرگ فرزندان مکن دیگر هوس

زینبا از روی تو شرم آیدم — هم زعبدالله آزرم آیدم

گر خرام آسمان گشته است بهر — نیستش جز این گوکر دستگیر

زینبا قربانیت با اقبول — شه مقتول اینقوم جهول

چون ذبیح الله نگشته فدا — باد قربانیت مقبول خدا

میدهم در راه ایشان بی غرض — کودکان خویش را اینک عوض

حق تو بخشود بهر زاده را — آنچنانکه با جر آزاده را

گفت من دختر ولی داورم — اندر اینمعنی نه همچون هاجرم
گر شود قربانی من مسترد — یا خیالی در دل من بر پرد
پس میان هاجر و من فرق چیست — این هنر زحمت بجای ایزدیست
همچنان با شاه زینب در سخن — کودکان نالان برِ بیت الحزن
خورش همیکرد زیر لب دعا — یارب آن مسکین شه گردد رضا
تا براه شاه در بازیم جان — در عوض گیریم جان جاودان
جوهر استانیم بر جای عرض — جان باقی جان فانی را عوض
کار گر شد التجای ماشان — داد رخصت شاه دشمن کاهشان
دختر شیر خدا گریان و زار — هر دو را پوشاند ساز کارزار
آن دو شاخ گلبن باغ رشاد — زان سپس کردند آهنگ جهاد
این همی پیشی گرفت از آن دگر — دوخته زینب سوی هر دو نظر
آن همیگفتا بهل ای فرخ نجیب — سوی قربانگه روم چالاک و چست
این همیگفتا بهل تا از تو پیش — من برای شاه بازم جان خویش
آن همیگفتا چه سان بینم بگو — دو ترا بر نیزه پیش از من گلو
این همیگفتا مرا کو آن شکیب — که بخون موی ترا بینم خضیب

آن همیگفتا

آن همیگفتا بگیرم آستین — تا خرامم در بهشت راستین
این همیگفتا مکن دامنم — تا ده خیمه برلب کوثر زنم
آن همیگفتا چه سان با هم جمول — دو تو پیش از من روی سوی رسول
دو برادر با هم اندر گفتگو — هم ولی گریان بر ایشان هم عدو
عاقبت شهزاده مهتر بجنگ — تاخت تیغ جعفری او را بچنگ
حمله از خویشتن زد بصف — اینچنین باید جعفر را خلف
پانزده تن کشت از آن خصمان دون — آنکس بلی پشت شد سرنگون
گرد بالا و از بر دون نه حجاب — جعفر طیار جد او خطاب
کای نبیره سوی خلدستان بیا — تا ره همپرواز باشی با نیا
مرغ جانش سوی خلدستان پرید — نوبت شهزاده کهتر رسید
گشت او هم کشته تیغ جفا — شد برادر را شتابان از قفا

قاتلان هر دو را بار عذاب
دمبدم افزون آر و رحساب

شهادت شبه پیغمبر جناب علی اکبر

قصه اکبر کنون گیرم بدست — تا بسوزانم دل هر کس که هست

گلبن نور است باغ حسین / مصطفی و مرتضی را نور عین
املح من کل غلمان ملاح / اصبح من کل فتیان صباح
چرخ هیژده برش نموده سال / بدر ماه چارده او را جمال
بلکه پیش از ما بهاء و لها / بلکه از مسند اقبا لها
شاه دین بر آستین گیسوی او / راست چون روی محمد روی او
هر که دیدار پیمبر خواستی / دیده از دیدار او آراستی
هر که مشتاق نبی الله بود / دیده بر دیدار پاکش میگشود
عشق را شبه حسین بی شبیه / صدق دعوی الولد سر ابیه
در شجاعت حیدر کرار بد / در معنی ماه نو باشد چو بدر
عین بدر آمد هلال نیکفال / پس تو خواهی بدر خوان خواهی هلال
هر دو چشم مصطفی نمناک ازو / شاه دین را بر جگر صد چاک ازو
ای فرو خواننده فراوان در کتاب / سرگذشت انبیای مستطاب
سرگذشت آدم و هابیل را / وان جفا گستردن قابیل را
سرگذشت ذبح اسمعیل را / وان فدا آوردن جبریل را
سرگذشت یوسف و یعقوب را / شرح چاه و حبس و مکروب را

قصه یحیی

قصه یحیی و تیمار پدر / وز بریدنش میان طشت سر
چشم عبرت برگشا و باز بین / تا کدامین قصه باشد درد گین
قصه شاه شهیدان با پسر / یا از این انبیای خوش سیر
آری آری قصه سلطان دین / صعبتر باشد یقین میدان یقین
چون نماند از یاوران اش کس / ماند تنها دشمنان از پیش و پس
ایستاده بی معین و دستمند / گفت در میدان به آواز بلند
باشد آیا یکتن از این صد هزار / ره شود آل نبی را دستیار
غیر آن شهزاده حیدر نژاد / دعوت شه را کسی پاسخ نداد
اکبر آمد تشنه کام و تشنه لب / حرب را از شاه دستوری طلب
گفت ای تو کار فرمای قضا / خسرو تسلیم و سلطان رضا
حکم کن تا در بلا رانم فرس / ره بماندم از رفیقان باز پس
نیست شرط راه و آیین طریق / کز رفیقان باز پس ماند رفیق
حکم کن ای امیر کاروان / کز قفای کشتگان گردم روان
کی روا باشد که من در بند تن / همرهان در خلوت و من انجمن
کی روا باشد که من در جیب گل / جان همراهان بجا با من

که روا باشد که رخ در قعر چاه
همرهان در حلقه خاص آله

که روا باشد که من محبوب جسم
همرهان بشکسته جسمانی طلسم

که روا باشد که من مشتاق مرگ
همرهان زار از جمال مرگ بر

شاه دین شهزاده را در بر گرفت
وز سرش دستار پیغمبر گرفت

شانه نیز زد گیسوی شهزاده را
بوسه چشم و روی آن آزاده را

تنگ شد بر وی جهان بس فراخ
کرد گیسوی ورا چار شاخ

هر یکی را کرد بر سویی یله
گشت شش سوی جهان پر غلغله

گیسوانش را همی بویید خوش
وین همی گفت و همی مویید خوش

کار تو اسمعیل و قربانی خلیل
میخواستم تا شوی نیک قتیل

بهر امر دوست پرورده‌ام بناز
داد جانبازی بده جانا بباز

خوش خرامان سوی قربانگاه باش
یا اله العالمین آگاه باش

در فرستادم بدین قوم جهول
اشبه الناس جمالا با رسول

ام لیلاها خدا را آور سپند
تا از خشم بدش ناید گزند

ام لیلاها رضا باش و حمول
شو بیاور درع و دستار رسول

تا بپوشم هم تن و هم ترکش
خویش از ستم پیش تیغ ناکس

ادبکی

رو بکش بر روی گیسش نیز را
آنچنانکه هاجر اسمعیل را

من خلیلم وقتم و تو هاجری
ام لیلاها بر آب کم گری

ام لیلاها منم یعقوب حزن
زان همی گریم برین یوسف چو مزن

زانکه هست این گلبن باغ ولا
یوسف عشق تو از خیل بلا

زانکه حوای تو این هابیل را
هاجری این شبه اسمعیل را

ام لیلاها بر ویش سیر بین
اینک او در کشته شمشیر بین

ام لیلایش گرفت اندر کنار
میفشاند از دیده باران بهار

گفت بربستی میان از استوار
سوی قربانگاه اسمعیل وار

گفت نی ز او برفت و باز گشت
من پس از رفتن هزارم باز گشت

گفت اینک سوی میدان میروی
[illegible] از جان میروی

گفت نی نی سوی جانان میروم
در تفرج خانه جانان میروم

تو همی گویی مرو سوی بلا
عشق گوید البلاء للولاء

تو همی گویی که ترک رزم کن
عشق گوید ترک جان از عزم کن

تو همی گویی مشو از من جدا
عشق گوید باز شو سوی خدا

تو همی گویی منه پا در رکاب
عشق گوید نه پای در شتاب

ارجعی می‌آید از حقم بگوش / بهر حق رو کمخراش و کمخروش

آمدند اهل حریم آن خدیو / از غریو ام لیلا در غریو

سوی شهزاده شتابیده بتفت / شاه دین را از فغانشان دل بکفت

دستها در دامنش آویختند / خون دل از دیدگان بریختند

خواهران شاه دین پیرامنش / هر یکی بگرفته طرف دامنش

ره رضا را زین عزیمت باز کرد / تا ز بسیاری دل ما را ببرد

گردنش را دست مادر گشته طوق / شاهزاده غرق عشق و غرق شوق

گفت من بهر شهادت زاده‌ام / مست از پیمانه شد باده‌ام

شاه از آن پیمانه‌ام کرده است مست / عهد و پیمود ساقی الست

چون ازان صهبای عشقش می‌چشاند / جرعه هم بر غلام خود فشاند

جرعه نوشید از جام بلا / چون گلستان گشت بر من کربلا

واهلیدم تا بتازم پیش صف / با تن زار بنهاده سر بکف

واهلیدم تا برآیم زین جسد / خوش خرامم در گلستان ابد

واهلیدم تا بپرم زین قفس / با ملک در عرش باشم همنفس

واهلیدم تا روم سوی بقا / بر نشینم بر بساط کبریا

واهلیدم

واهلیدم تا بتازم سوی اصل / سر برآرم از بهشتستان وصل

واهلیدم تا کنم جان را نثار / در شهیدان میکشندم انتظار

میروم تا خویش را قربان کنم / هر چه حکم عشق باشد آن کنم

قرب حق موقوف این قربانی است / قصر دولت زیر این ویرانی است

شد بقربانگاه آن رشک قمر / در قفایش همچنان چشم پدر

دشمنان ماندند حیران بر رخش / چون بدیدند آن لقای فرخش

وان فکندن گیسوان چون مصطفی / نیمه از پیش و نیمی از قفا

در خروش و ناله چون اعدا آمدند / تا به پیش شاهزاده سعد آمدند

عهد آن ماند از این پیغمبر است / گفت نی نی زاده شاه اکبر است

مهتر این فرزند سلطان ولا / کش فرستاده بمیدان بلا

گفت شه ایزد برآدم نژاد / همچو بید از نسل من ابد نهاد

زیر لب میگفت خوش خوش تا ندا / از من بنده پذیر یا رب این فدا

بار الها بهر فرزند خلیل / حکم کردی کت بره گردد قتیل

حکم کردی چون ندا آمد پدید / بهر او ذبح فدا آمد پدید

من نمیخواهم پدید آید ندا / من همیخواهم ز تو ذبح فدا

من همی‌خواهم که چون اکبر هزار / هر دمی سازم ز بهر تو نثار

شاه با حق همچنان در گفتگو / شاهزاده گرم کوشش با عدو

میرسیدش ملایک وانگهی / که مظفّر باز گردد از جهاد

سر ز تن میریخت چون برگ خزان / دشمنان انگشت بر دندان گزان

از فراز زین مبارز میربود / گوهر و لالای خود را میستود

که منم سبط ولی ابن ولی / قرّة العین حسین بن علی

هم مرا کعبه شناسد هم منا / هم مرا مروه شناسد هم صفا

گلبن باغ ولایت قدّ من / تو گل باغ هدایت جدّ من

شیر یزدان را نبیره گیست من / بر همه کفار چیره گیست من

میکنم در راه آن شاهی نبرد / کز برای وی حق جهان را خلق کرد

میکنم در راه آن شاهی جهاد / که بهر عالم بود خیر العباد

بهتر اندر عالم لاهوت اوست / رهبر اندر عالم ناسوت اوست

خویش را میدید لجّه زیر تیغ / تا بر افشاند سر و جان بی دریغ

کافری شمشیر بگرفت و شتافت / مغفرش را تا بنا گوشش شکافت

چونکه سبط شاه را بشکافت سر / آسمان گفتا که انشقّ القمر

حالت

حالت محشر چو پیش خیمه خمید / مه چو بشکافته شد محشر پدید

خون فرو میریخت بر رخساره‌اش / چرخ را دل خون شد از نظّاره‌اش

عاشقانه شست در خون روی خویش / کای بخشیم خزانه جان سوی خویش

سوی حق با روی خونین میروم / منّت ایزد را که چونین میروم

به که در خون شسته روی عاشقان / اینچنین باشد وضوی عاشقان

میکنم با دوستی دارا اینچنین / عاشقان حق را کار اینچنین

بر تنش چشم زره خون میگریست / ام لیلا تا برا و چون میگریست

آمد از میدان ذبیح ابن ذبیح / تشنه و تن رنجه از بار سلیح

کوشش بسیار و گرمای فره / تافته کرده بر اندامش زره

محنت جنگ و گرانی سلاح / تابش خورشید و گرمای ریاح

با چنین حالت سوی خیمه ز صف / نزد شاه آمد ز روی تاب و تف

گفت شاها آمدم گریان و پست / گفت خرم باش کم شد آن شکست

گفت در ده آبم از بهر خدات / گفت آب بست از بهر حیات

گفت چاره تشنه لب با آب را / گفت بر مک این زبان بابرا

شاه بنهادش زبان اندر دهان / که فرو مک تشنگی از بر شان

شاه را از تشنگی تفسیده کام / بر زبان او را فرو چفسیده کام

خون ز چشم شاهزاده میچکید / هر زبان تفته‌اش را میمکید

گفت ای شاه بلاآشام من / کام تو خوشیده‌تر از کام من

کام تو خوشیده و در چشمه آب / چشمه‌ها خوشیده بادا چون سراب

چشمه چه بود بحرها خوشیده باد / عالمی زهر فنا نوشیده باد

زان پس بنهاد آن سلطان کل / در دهانش خاتم ختم رسل

خاتم پیغمبری را میمزید / خاتم پیغمبران لب میگزید

گفت شه اینک شراب از دست جد / نوش و سیراب مانی تا ابد

بلکه باشی ساقی هر تشنه کام / بر لب حوض پیمبر والسلام

شاه را بدرود کرد و بازگشت / بار دیگر بی محابا سوی دشت

سوی قربانگه بشد زو زود زود / در سرش جز شوق سر دادن نبود

گفت عاشق را بسر سر دادنست / خوشخوشا جای کسش از بن ساده دست

پیش ازین جا بی درنگ و صبر بست / اکبرا بیگانه شد افزون ماست

مصطفی و مرتضایت منتظر / هر دو در بزم ملیک مقتدر

منتظرشان هست در بزم صفا / کز که زی زیست آیین وفا

این بگفت

این بگفت و خویشتن را از تعب / جامهٔ تن را چو جان میکرد سلب

ذوالفقار حیدری را از غلاف / برکشید و کرد آهنگ مصاف

بر درید او هم صف آن کارزار / گفت سالار پلیدان کاین سوار

یک غلام هاشمی خویش نیست / جای چندین حشمت و تشویش نیست

هین هر سو تیر باران‌اش کنید / تا نشانه‌ای سوی زانش کنید

ماند فرزند حیدر کربلا / در میان تیر باران بلا

تیری آمد بر گلوی پاک او / وه چه میگویم که خاکم در گلو

رفتن خون را ز گلو جا که جا / وآن فراوان زخم بر اندام‌ها

بسته از دستش عنان چاره را / لاجرم بگرفت یال باره را

باره برد او را فرو هشته عنان / با چنین حالت میان دشمنان

دشمنان شمشیرها افراختند / پیکرش را بر زمین انداختند

مانده بود از تشنگیش لختی رمق / هست جنب تا بدو بنمود حق

دید در دست امیر کاینات / جامی از یاقوت پر آب حیات

داشت در دست دگر شاه جلیل / جام دیگر پر شراب سلسبیل

داد با فیروزی و فرخندگی / کشته حق را شراب زندگی

خورد شهزاده یکی زان دو جام ... نوبت دیگر جام را آن تشنه کام

گفت آن شه چنینم بگفت ... کان هم ایشان نمیرسد دل پر ز تفت

کرد شهزاده پس با شه خطاب ... هر زمان شیر حق خوردم شراب

داد جامی تشنه کام بر نشست ... جام دیگر بهر تو دارد بدست

رفت آنزمان به بر شهزاده شاه ... برد او را تا به پیش خیمه گاه

دختر شیر خدا دل پر ز خون ... سر برهنه آمد از خیمه برون

بانوان از خیمه بیرون تاختند ... رستخیز از بهر جان انداختند

دختر شیر خدا میکند نوی ... خواهرش آن میخراشید روی

ام لیلا خون دل بر میفشاند ... شهربانو خاک بر سر میفشاند

شاه چون آن بچهها را میگریست ... هر جان بی تو نباشد جای زیست

بر سر گیتی پس از تو خاک باد ... قاتلانت را جگر صد چاک باد

کرد شهزاده بروی شه نگاه

با لب پر خنده شد سوی اله

شهادت جناب علی اصغر

کودکی نازش قتیل خونخوار ... خاسته از گاهواره عقباز

عقباز

عقبا ز نار سینه طفل خورد ... مغتدای عاشقان طفل خورد

هین مگو طفل بعهد صغیر ... ظاهرش اصغر باطن کبیر

گریهٔ او نز برای شیر بود ... گریهٔ او ز اشتیاق تیر بود

چون سواران تاختند در صف بلا ... مرکبش دست خدا بود کربلا

چونکه از انصار دیگر کس نماند ... شاه را جز یک علی اصغر نماند

از چپ و از راست چون یاری ندید ... کرد یک آوازه هر کس شنید

باشد آیا یکتن از اهل قبول ... در شهادت یاری ده آل رسول

جان خود سازد براه ما فدا ... چون بگوشش اصغر آمد این ندا

از کنار شهربانو خویشتن ... در فکند او بر زمین بی خویشتن

چون یکی ریگ در غلطید پیش سیل ... غلط غلطان سوی میدان گشت میل

شاه آمد شاهزاده بر گرفت ... راه آن میدان پر از لشکر گرفت

گفت یا رب غیر از این یک شیر خوار ... کس ندارم تا ترا آرم نثار

کرد از آن پس با دو چشم دردناک ... سوی ناپاکان میدان روی پاک

گفت آخر ای گروه ناپسند ... اینهمه جور و تطاول تا بچند

خود گرفتم من گنه در کیش شما ... قتل من حق است و خون من هبا

هم گنه کار من و هم کشتنی / تشنه لب در خون خود آغشتنی

خود چه باشد جرم طفل شیرخوار / الله الله این چه ظلم است و چه کار

طفل یکسو از گناه و از خطاست / خاصه طفلی کز نژاد مصطفاست

شهربانو ای دریغ و وای کرب / خشک پستان بود کودک خشک لب

آن جگرپاره را از روی لکان / می‌خورد خونش وحش و طیر و انس و جان

جرعهٔ آخر بدین لب تشنه طفل / چه بود گر بید اهل علو و سفل

زان گروه بدسرشت و بدنهاد / شاه دین را هیچ یک پاسخ نداد

شاه بهر شاهزاده آب خواه / شاهزاده تشنه در آغوش شاه

کافری بنهاد تیری در کمان / کرد حلق تشنهٔ او را نشان

تیر کین بر آن گلوی پاک زد / مر گلوی پاک او را چاک زد

تیر بگذشت از گلوی نازکش / شاه را بشکافت بازو و کش

بازوی دست خدا را کرد چاک / گفت هم جن و ملک تبت یداک

ای دریغا دیده شه تیر بر / بازوی فرمان ده کیوان تبر

شه ز بازو تیر را بیرون کشید / بر زمین خونش ز بازو میچکید

عاشقانه آب پیکان میشمرد / خون ز حلق شاهزاده میسترد

بمقنا

روح الامین خارج ازین کلبه با بلال / منبر نهد بصفهٔ مقصورهٔ جلال

...

تا شرح رمز علم الاسما کند علی

با این کمال کوکب خورشید نیز دار / باشد بکار زخیل غلامان جان نثار

هر صبحدم برابر کردون کشد سوار / شاید ز گوشه بدر آید بذوالفقار

فرمان بجان ستانی اعدا کند علی

خیزند حوریان پی آرایش غرف / غلمان بی‌چپک نشسته از دو رویه صف

رضوان نهد بصفهٔ فردوس با شعف / تخت جلال و چتر هما بسته شرف

چون عزم سیر گلشن طوبی کند علی

جمع رسل چو آینه حیران و دیده / کرسی نشین عرش که سلطان و دیده

اندر خیال جلوهٔ پنهان و دیده / در باغ بلبلان به ثناخوان و دیده

چون عطر بر گردن کالاها کند علی

تا بر رخت زخلد در وا کند علی

گویم عیان بمیر داگر منکر اند / ساقی چو جام ذائقه الموت میدهند

زین پرده نغمه‌ای ملک آمیز / گیرد کنار ز نجسید الروح انگیز

تا التفات کیمیا احیا کند علی

گر افکنی نظر تو بدین زر نشان کتاب / بینی بچشم دیده بدو رشح نور تاب

در صفحه‌اش مثال و لا مالک الرقاب / این بهر عزت نقش بسر لوح آفتاب

فرمان دهی بطارم اعلا کند علی

تصحیح کن رساله ایمان خویش را / زود از حساب جرم غلامان خویش را

بنوشته گیر دفتر عصیان خویش را / طلب بهمکن مدار پشیمان خویش را

حسب العدل شمرده مجری کند علی

گرد از هزار خیره بر خوش چرخ پوش / هر سو بجا همه در جوش در خروش

گوهر چو پیر خانقه اندر صومعه خموش / ماهی ز قعر بحر بساحل فکنده گوش

تا شرح انجمش بر پا کند علی

ای باطن آفاق چون خلیل / شوید غبار آینه از سلسبیل

[illegible] کند ز نقعات جبرئیل / نیز چه سازن بقرب براه چه خلیل

امضای حکم داور یکتا کند علی

حرف خامه محمد شاه منشتی [illegible] / آفاق پر ز نکهت ریحانی است

آنچه نوشته‌ام همه از دعای منست / کلکه تنها کشش ز جای منست

با شه بکیفظ اش بر پا کند علی

وله نور الله مرقده و طیب تربته در مناجات حضرت باری تعالی شانه عما یقولون

ای خرد در ره تو کار بسته زنده / جان و تن را تو دل نواز زنده

در صفات تو محو شد صنعتم / گم شده اندر ره تو معرفتم

روشنایی بخش لذات تو زم / اندرون خویشتن بکن چه روم

رشحه نور در دماغم ریز / زیت آتش در چراغم ریز

بی چراغ تو من بچاه افتم / دست من گیر تا به راه افتم

من سلیم چو در نظر باشی / راه یابم چو راهبر باشی

دیر شد کز دکان گریخته‌ام / آبرو را چه بود ریخته‌ام

خجلم من ز بینوایی خویش / شرمسارم ز کبریای خویش

گر ببخشی تو جای آن دارم / ور بسوزی سزای آن دارم

گرچه دانم که نیک و بد کردم / چه توان کرد چونکه خود کردم

قلم ستر بر گناهم کش / راه گم کرده‌ام براهم کش

ترجیع بند در نعت حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و سلم من کلامه اعلی الله مقامه

ای اوّل نور صبح ایجاد / سلطان سریر ملک ارشاد

شمس و قمر از رخ تو روشن / کونین ز مقدم تو آباد

آفرین ز هزار قرن گردید / ناید چو تویی سپهر را یاد

بودی تو غرض ز لوح امکان / هر نقش که بست کلک ایجاد

نبود ز تو باعث آفرینش / چون قد تو عرش خسته شمشاد

خود وصف تو بود در دگر جا / زین جمع رسل ز حق فرستاد

در فاتحهٔ خرد مبشّر / نبود عجب ار ز پیش افتاد

جایی که به والضحی و لیل / ایزد به سرت قسم کند یاد

ما را به شفاعت تو چه نسبت / که داد شفای تو خطّه داد

آن روز که سر نهم به بالین / خیزند چو بر کشش اضداد

با نغمهٔ ارجعی الی رب / از شش جهتم کنند فریاد

دیدم به شتاب ناتوانم / بی تاب بود و اضطراب رد داد

دستی سوی دامنت برآرم
چشمم به رخ تو جان سپارم

ای سدره

ای سدره سریر عرش منظر / لولاک فر و لعمرک افسر

آن شب ز سرای امّ هانی / بردند ترا سرای دیگر

چون نور بصر که در نمودی / از چنبره‌های چرخ چنبر

بردش صبا چو نکهت گل / میرفتی ز باختر به خاور

با اینهمه شکوه کیوان / نعلین ترا نهاده بر سر

کرسی ز تو شد بلند پایه / عرش از تو گرفت زیب و زیور

در بستهٔ احترام جبریل / میداشت جنیبت تو بر در

چون سایه سری که کاخ داشت / گسترد چو قبای خویش از بر

همّت همه بر رسالت آن شب / بگذشتی ز عرش بلکه از فر

در خلوت قرب قاب قوسین / شد منزلی بهر تو مقرّر

گردید حبیب نیر ثابت / ای من بفدات از این چه بهتر

از مرحمتت امیدوارم / روزی که فتم به روی بستر

گردد چو پنج شمع خاموش / زین غایله لال مانم و کر

دستی سوی دامنت برآرم
چشمم به رخ تو جان سپارم

ای مشرق نامه‌ی تو انوار
گنجور جواهرات اسرار

سیّاح مسالک ممالک
یعنی خضر خجسته آثار

افزون ز هزار قرن کرده
بر دوره‌ی کاینات اطوار

باشنده‌ی تو نه بد برگشت
ای دوره‌ی جهان ضیاء الاصحاب

آن شب که ز کینه بغی کیشان
چون گنج خزینه در بن غار

ز اصحاب نکرد جان فشانی
جز ابن عمت علی کرار

بر جای تو خفت آن شب آری
ماه است بجای خور شب تار

با پرده‌ی عنکبوت کردید
ایزد ز بلیّات نگهدار

با مژده‌ی انزل السکینه
میداد تسلی تو جبار

در خطه‌ی خلد فیض یثرب
شد جمع مهاجرین و انصار

از پرچم شقّه‌ی لوایت
رایات ضلال شد نگونسار

از دین تو شرق و غرب پر شد
وز خلق تو خافقین عطار

هنگامی که جان ناتوانم
آهنگ سفر کند ازین دار

افتد ز هجوم سکرة الموت
در غمرات نزع دشوار

دستی سوی دامنت برآرم
بینم برخ تو جان سپارم

ابرار ظ

ای قدوه‌ی انبیای عالیجاه
سالار مقرّبان درگاه

اعجاز که ارفع الخوارق
اخلاق تو من روایح الله

موسی بعصا شکافت دریا
دست تو شکافت در فلک ماه

عیسی که گذشت از چرخ چارم
افراخته‌ی تو سدره خرگاه

گر نوح بقوم کرد نفرین
بودی تو ز حلم معذرت خواه

با عزّت نام تو رهیدند
یونس ز ظلام و یوسف از چاه

از شأن و جلال تو چه گویم
چون نیستم از جلالت آگاه

باشد چو نبی ز آل اسرائیل
نوع علمای دینت ای شاه

آنها که طریقه‌ی تو دارند
بی تن چو بگنبان و سر چو چوگاه

همتای هزار آسیاب آب
از رشک اسفل سافلین ویلاه

گردش چو کنند دانه‌شان
باشد سر این گروه گمراه

ثابت بد و دامان لعنت
بی فیض نبوده است سحرگاه

فیاض همت تو دهی فیض
انسان در زهد میدهم ماه

روزی که اجل مرا سر آید
گیرد قدمم کند از در راه

دستی سوی دامنت برآرم
بینم برخ تو جان سپارم

ای آل تو به ز جملهٔ آل　　مقبول جهانیان چو اقبال

در اوج کرامت و ولایت　　بی‌شایبه آفتاب تمثال

هر کس نه غلام اهل بیت است　　از آن خوب کور کرد و لال

در کنه ذوات سرمدیّون　　در شبه و صفت عدیم الامثال

حجّاب جناب قدس واجب　　حُسّاب موازنات اعمال

قسطاس قویم عرض کبریه　　حرّاس سرادقات اجلال

در حشر زمین حبّ ایشان　　یابد شرف قبول اعمال

هر یک ز چهارده چهار رند　　در حصر علل تمکّن تو اعلال

اعلال مکن در نهج باشد　　اعلال بکردن تو اغلال

در درگه حق وسیله نیست　　ما را بجز از محمّد و آل

گردد چو خزان بهار عمرم　　افسرده شود مرا پر و بال

گویند ازین حظیره بر پر　　بر مزرع خوب و زشت اعمال

دستی سوی دامنت برآرم

بینم برخ تو جان سپارم

اشراق چو گشت کلک مشکین　　از نعت نبی چو نافهٔ چین

مگذار

مگذار ز سجال خود قلم را　　در مکتب فکر کودک آیین

زان پیش چو شمع این شبستان　　خاموش شود دریغ بگزین

ته شمع چو مانده از برین بزم　　از مدحت خاتم النبیین

در صبح

x

ساقی‌نامه در ولایت طلعه و بغیر از قافیه مصیبت در سایر منظومات اشراق تخلص دارد

سروشی خاست چون شور از محفل جان | که آمد در شهر بند ذات انسان
بود دل لوح اسرار خدایی | زبان مفتاح گنج کبریایی
خدا افزا دلی ده برق رفتار | چو نخل وادی ایمن شرربار
دلی سرگشته با صد جهان شور | شهید التفات زخم ناسور
دلی ده کز دیار جان اگهار (؟) | متاع درد و غم ریزد ببازار
قماشش هیچ فیض صبحگاهی | سراسر باب اقلیم الهی
مراد از گنج و جان گنج و زبان گنج | یعنی از زمین تا آسمان گنج
در این گنج تا کی بسته باشد | غزالان از کمندم جسته باشد
خود از گنجینه بی قفل بگشا | زبانم را بحمدت راز گویا
زبانی ده بحمد خود سزاوار | دلی ده سوی قربت گرم رفتار
من گمره کجا و قرب درگاه | که آخر راه زد استغفر الله
بدست نفس کافر کیش اسیرم | طلسم افتاده این کبر پیرم
هوس رهزن هوا بی‌گونه تاریک (؟) | جنیبت لنگ و ره پر پیچ و باریک
دلیلم شو رهی درپیش دارم | من گم گشته خوف از خویش دارم

بیا با نه

بیا با نهایت اندر طلب من | که در هر یک هزاران غول رهزن
درین بیغوله‌ها از بیم غولان | که بینم هر طرف لاحول گویان
هراسانم ازین هستی به خود | خدا را از ره اقلیم عدم گو
شد عمری درین بیغا خم تنگ | قماش هستیم افتاده کم رنگ
نه بارنگم نه بی‌رنگم درین بار | نه آن کردم اندر پرده در راز
درین محفل نه هشیارم نه مستم | خدا پیچیدیم دست طلب بستم (؟)
چو دکان صنم کز جا به [illegible] | در صد بت کرده در هر گوشه منزل
بسان بر آتشگاه گبران | نگردد این ره کافر مسلمان
شتابم با در و جهت گویان | بسوی لا احب الافلین خوان
چه گردان و چه مهر و ماه تابان | زره یکسو شود این بعد دوران
برم زین دامگه بیم و امید | نه بندم دل بحسن ماه و خورشید
چو مه گردد نمایان در دل شب | فروغ شمع بزم نحن اقرب
نماید چهره از آیینه غیب | عجایبهای شهرستان لاریب
به پیش چشم جان خورشید آیات | دمد از مشرق نور السموات
بطوف کعبه جانان در آیم | نظر بر شمع وجه الله گشایم

سخن بیهوده میشد تا که از دور / بچشمم جلوه گر شد در مقصود

فکندم بر زمین از کف قلم را / ببستم بال طاوس حرم را

سرم زاندیشه چون مردم خورده / نشیمن ساخت بر پس کوه زانو

چراغ از شعله ادراک افروخت / ز غم بر خویش می‌پیچید و میسوخت

فرو زد فال دل از مهر در چاه / همیشه تا سحر که گفت و گوی

ندیدم اندرین ویرانه منزل / بغیر از می کسی را چاره دل

چو اسکندر ز بهر آب حیوان / بهر سو میشدم میخانه جویان

درآ تا که از دیار جان مشتاق / برآمد ناله کای دیوانه آفاق

چرا بیهوده گردی دشت و هامون / درآ کانچه جویی از تو نیست بیرون

بیا در کوی شهرستان جان کن / تماشای جهان لامکان کن

بر معموره جان دیده بگشا / درآ تا اندرونت گردد هویدا

رسید بر گوشت از آفاق فریاد / که در عشرتکده اقلیم ایجاد

تویی میخانه و پیمانه و می / تویی جام و تویی خم و تویی می

بآیین درگه استغنا و تمکین / فلک بر درش چون سنگ زرین

نهد رو بر در کاشانه تو / کند دریوزه از میخانه تو

چه گردون و چه انجم که بر این / ز عجز خاک آن تا عالی چونین

همه مفتون چشم مست یارند / نظر بر جام سرشار تو دارند

بشان تست گر مستانه در کار / ندارد دختر تو محرم خلوت

روا نبود درین بی‌مثالی / نماند قیمت این جنس عالی

بیا بگشا در میخانه خویش / شراب درکش از میخانه خویش

بیفشان بال ازین ویرانه برخیز / در عالم شور و دیوانه برخیز

بساط افکن بپا در بزم عشرت / تو تنهایی به کنج وحدت

شوی چون ظل وهمی محو دلدار / سرآید بی‌زر تا لیس فی الدار

کلید قفل این میخانه جان / بود در دست اقلیم امکان

معظم شاه میخانه غیب / قدح بخش شراب بزم لاریب

صبوحی بخش مستان بی‌محابا / ز جام انّ لله شربا

ز اوصاف جمالی و جلالی / در او سید صفات لایزالی

ز اسمایش یکی و اسم اعظم / ز القابش یکی فیض مجسم

گرامی خانه‌زاد رب معبود / بود نامش کلید گنج مقصود

فلک موجی ز بحر کبریایش / سلیم و حدش شکر در رضایش

نشد واقف کسی زان سر هو / بجز ذات احد جان محمد

برفعت برتر از نه آسمان است / بپا شهباز اوج لامکان است

کلام مخبر صادق گواه است / که او ممسوس در ذات اله است

مشیت در برش ناگشته ملحوظ / نگردد ثبت اندر لوح محفوظ

ز خدام رسالت هست منقول / که طاعت بی ولایش نیست مقبول

دلیل راه پیمایان آفاق / که ایمان و دین و جهان است اشراق

بیا ساقی بیار پر خرابم

بده جای بعشق بو ترابم

برآیم از صراحی جسم پرور / که هم زین جا به غنچه شد در خون

مرا حاصل الفت قطره نجوید / بجامم کن از آن سجاده گون آب

چنان کن کاسه ام لبریز از شور / که ناله جنبرام از شوق فغفور

درین میخانه چون جام بلورین / ز خم ساز از می گلفام رنگین

شرر را افکند در پیرهن جان / زند سر جوش از چاک گریبان

شده عمری درین ویرانه منزل / که چون آیینه حیران دلم دل

خرد مدهوش بر دوش مدد کن / بیک پیمانه ام رفع خرد کن

تجلی گوشه میستان از دل / مگر آن شوخ دوری کرده منزل

مگر دل گشته چاه ماه کنعان / درآید با یکی یا بشرا لدجان

بیا مطرب که امشب بی حضورم

دلم تنگ است از سر رشته دورم

شوریش از خیال زلف یارم / بدل اندیشه باریک دارم

بسان طره حسن گره خوابم / چو آتش دیده مو در اضطرابم

حدیث سیم و زر براهن خوب / همان لعل شکر خند تبسم خوب

سخن سر کن ز مشکین طره یار / بر افکن در میان افسانه یار

عجب شوریست امشب در سرم باز / ز سودای رخ آن شوخ طناز

اگر راز نهان خواهی که نه گوش / مرا با یک رباعی ساز مدهوش

چو چشم مست او من مست اسرار / نیم با شند مستان سر نگهدار

حدیث گنج از ویرانه بشنو / بیان راست از دیوانه بشنو

بیا که مجلس از بیگانه خالی است

همین اشراق زند لاابالی است

چنان افتاده بیخود مست سرشار / که تا محشر نخواهد گشت بیدار

سلیمانی نماند اندرین دیر / چه داند دیو سر منطق الطیر

من و تو بلبل یک نوبهاریم / اگر خون گشته از یک غنچه داریم

بیا تا نشه یک آهنگ گیریم

نوا در پرده بی رنگ گیریم

ز دست این و آن مشتاق گیریم / ره فرسوده عشاق گیریم

اگر ز انگور جانها سپندیم / زبان ناخنه دل تیز بندیم

بجان او را نظرهای نهانست / دلم محو از سر و شیرین بیانست

بعزم سیر گلگشت مقامات / ز مسجد تا بدرگاه خرابات

نمایم جستجو منزل بمنزل / ز حال یوسف گم گشته دل

که شاید از این چاه خونخوار / نشانی یابم از منزلگه یار

بیا ساقی بیار آن آفت هوش

می اسرار در دل میزند جوش

اگر میبود جا بر کشف اسرار / سخن با چه گفتی شیر جبار

جهان خجلت سر بسر دار غرورست / سر خود را نگهه داری ضرورست

مرا در شاد کن بر خاک حلاج / که تا گویم بآواز ای بحر مواج

از تخ

ز تخت العرش تا ایوان افلاک / ز قصر نه فلک تا توده خاک

نباشد هستی یک ذره خالی / ز نور آفتاب بی زوالی

سیه مستان بزم ملک امکان / برون آورده سر از یک گریبان

همه همرنگ نخل دشت ایمن / انا الله خوان شده بر وجه احسن

چرا رنگ تنک ظرفی گزیدی / بنام خویش این جامه بریدی

در آفاق تجلی نور مطلق / علی العرش استوای کشته ملحق

ز اوج چرخ پرتو مهر انور / بیکسان افکند بر بام و دیوار

برآمد بهره دیوانه افزون / بفیض تربیت آشنا دیوانه افزون

بسی دیوانگان صاحب کمالند / نشان صبحگاه بی زوالند

ذلیلند از چه اندر چشم پندار / بدل جا بر سوس نشان اسرار

ایاغ عافیت را گر شکسته / بکن توبیخ معذورند خسته

چو پابست شکنج زلف یارند / بگردن منت از زنجیر دارند

از آن گیرند لغت با شب تار / که دارد نسبتی با طره یار

سمندر سان در آتش کرده آرام / که همرنگ تب با خنی دلارام

ز سیر لاله فریاد بر آرند / که گلها هم ز دستش داغ دارند

بآب آتش ز رشک تو خاموش / چو ما گر عاشقی بیا ز خود بهوش

بگوه ارشند و با چشم گریان / به جانان خواهد خیز گران جان

اگر در پهن دشت نامرادی / نکو جلوه گیرد گرد بادی

بگوش گردباد این نکته خوانند / به نزدیکان او در گشتگی نند

چو در بیراهی بینند رقصان / گهی افتد گهی خیزد چو مستان

بیابان خیز و پر شور دارد / نوا در پرده منصور دارد

فغان آرند کای بیگانه از هوش / نیفتد تا قیامت دیگ از جوش

چنین گویند باد ابر گهر ریز / که ای ملک جهان را نزهت انگیز

چو معنی گر سخن مفهوم گردد / ز رفتارت چنین معلوم گردد

ترا در سر هوای عشق یار است / دلت پر سوز و چشمت اشکبار است

چه چند از چاهها خاک بیرون / بر آورند از دامان گردون

دلی شوکت پناه ملک ایجاد / دیار درد محنت از تو آباد

چرا از حلقه مستان برونی / چرا چون بید مجنون سرنگونی

درین ظلمت سرا با مشعل ماه / چه میجویی ز دامان سحرگاه

به سمت قبله پهن چهر خشان / کرا جویی درین کوه و بیابان

ترا مقصود

ترا مقصود ازین گردش چه چیست / بگو نیست دانا ازین آگهی کیست

مگر راهت زد آن شوخ فسون ساز / که گم گشته است انجامت در آغاز

بیا ساقی بسوی من نظر کن
دل دیوانه را دیوانه تر کن

خمارم میکشد برخیز زنجا / بساغر کن ز لال روح افزا

بده جامی که هستی در اضطراب است / برنگ لطف تو در پیچ و تاب است

ازان آبی که رشک سلسبیل است / ایاغش در ته فیض جبرئیل است

مرا پیمانه شد هر شب ندیم / غلام خویش خوان آزادیم

بر آیم چون کشم پیمانه بر سر / نه دارد حق دم از استانه گوهر

شدم دلگیر ازین تاریک دهلیز / بگوشم اندرین زندان غم خیز

نمی آید صدایی آشنایی / نمی خیزد نوا از بینوایی

مگر خیزد که اندر زنجیر شیون / گهی بر پرسش آید غم ز روزن

دلم خون شد نوبت بر الفضولان / مخبط گشتم از آوازه غولان

مغنی ناخنی زن بهر ساز
بر افکن شور اندر پرده راز

چنان کن نغمهٔ مستانه سر / که ریزد در نهاد دهر رنگ محشر
بافسونهای نیرنگ محبت / طلسم هستیم را ده ز غارت
که بگشایم ز پای دل سلاسل / ببندم بر دف گردون جلاجل
خرامیم از زبان بی زبانی / ز گردون نامهٔ خود داستانی
شبی چشمم سر چرخ برین داشت / نظر بر صنع انجم آفرین داشت
بدیده سرمهٔ عبرت کشیدم / نگاهی سوی بالا کرده دیدم
که گردون چشمها بر رخنه دارد / سر عرض جواهر خانه دارد
بهم بر بافته دامان خرگاه / ز حد شام تا ملک سحرگاه
عطارد با مشیت همقلم بود / بفرق صبح دیدم این رقم بود
نهان از چشم مردم عالمی هست / ز چشم آن سوی دشت خرمی هست
که نامد در تماشاگاه جا نیست / نمایش گونهٔ از لامکانست
ببام جسم چون آیی خرامان / سواد عظمتش گردد نمایان
صفیر سیر سرا از کاخش بلند / تن و جان کش بدل پیوند
پرد از تنگ خارستان ناسوت / کشد خود را به نزهتگاه لاهوت
مکان در آشیان قدس گیرد / بارواح مقدس انس گیرد

لوا کش ای آه سحرگاه / روان شو ای همایون پیک درگاه
قدم نه بر رکاب اشک گلگون / بر آور تا ختن بر اوج گردون
بیا و رو بسوی عرش لامکان روی / ببزم نحن اقرب باز جان گوی
عدم چون با وجود افتد هم آهنگ / حدوث آرد بدامان قدم چنگ
تعینها کشد پا از میانها / مبدل بر یقین گردد گمانها
برآرد سر بهم آغاز و انجام / نخندد غیر عکس یار در جام
بهستیها دل و جان دامن افشان / همه انا الیه راجعون خوان
مرا ای ناله پا افتاده در گل / بیا پیش و حلقه زن بر در دل
در از خمیازه چین باغ شادی / شمیم نوبهار نامرادی
نواسنج مقامات محبت / درای کاروان درد و محنت
چراغ تربت شوریده منصور / شرار خانه زاو شعلهٔ طور
طلسم نقد گنج کبریایی / رموز لوح اسرار خدایی
نقاب چهره پوش حسن دلدار / شکنج طرهٔ مشکین اسرار
که پیش از این حضوری داشتی کو / چو دریا بار شوری داشتی کو
اثرها داشت آه صبحگاهت / برون از چرخ و انجم جلوه‌گاهت

بفوج آسمانی داشتی راز
ببال قدسیانت بود پرواز

چرا سر در کشیدی از ملالی
بسان بلبل تصویر لالی

اگر وارسته ای بالیدنت کو
وگر دلبسته ای نالیدنت کو

چرا در پرده شورت نوایست
زبانت با ترنم آشنا نیست

کجا شد ناله شبهای تارت
نگیرد راه گردون آه زارت

که این دیو رهزن بردت از راه
که این غولت افکند اندرین چاه

شهنشاه دیار جان تنی تو
ندیم محفل جانان تویی تو

زملکت گوشه عرش برین است
مکانت بر لامکان کرسی نشین است

چه در بند هوای نفس شومی
شده عمری بقید این ظلومی

روا نبود که با هر شر چو دونان
ببندی سگ تو بر اورنگ سلطان

بکش یکدم از این سگ پیر گردد
چو گردد پیر صاحبگیر گردد

اگر خواهی شوی مقبول درگاه
برین کاشانه تا بد نور الله

خلاف نفس کن تا باشد از زور
هر تا از شعشعه گیرد ترا نور

نظر بگشا نشان عارفینست
همین معنی وصال العارفین است

مقامات است پنهان در سیاهی
رسانت تا ملاقات الهی

نپوید گر بنور شرع سالک
فتد اندر خطرها در مهالک

مدد از شرع اقدس جو چو خواهی
فراگیرد ترا انوار الهی

نزول نور ذات قدس بیچون
ز درک عقل انسانیست بیرون

در آن شهری که یونان خدایست
فلاطون دنگ ارسطو روسیاست

چه داند قطره سر بحر زخار
چه بیند ذره از خورشید انوار

جناب حق معرا ز انتقال است
حلول و نقل در ایزد محال است

یکی هرگز نگیرد نقش نقاش
بگوید این سخن را هیچ اوباش

بلی هست کلام از شرب معارف
نشیند بر تفرج جان عارف

ز سیر موج طوفان حقایق
ز پرچم سبزی انوار فایق

بجنبش چون درآید قطره آب
شود بالیده گیرد رنگ دریا

وجودش رنگ نخل طور گیرد
نوا در پرده منصور گیرد

خیال عارفان دیوانه ام ساخت
ز بزم عیش ساقی در رهم انداخت

بیا ساقی بیا ای مایه ناز
بیا ای قبله عشاق جانباز

بیا ساقی بیا من بنده تو
کمینه چاکر شرمنده تو

مرا گر بهشت است شور از پرده است / دل و جانم نمک پرورده است

اگر غلغل خنده مینای پر دل / وگر قهقهه زد ز ساغر بمحفل

اگر خنده زد شادی جام مستان / وگر گریه زد زخم ناقوس رهبان

اگر چهچهه زد بلبل گلزار / وگر خواند سحر که کبک کهسار

ثنایی ز ریزش جام تو دارند / نم فیض رست گر جام تو دارند

بیا ساقیا کمال استغناست / بیا ریزش خیز ای ابر کرامت

ز عقل کار رفته ما در لجه جم / بیک جامی رها کن زین لجه جام

کسی تا که که نیست ارزش نیاز / مبادا کس ز چشم افتاده بار

گرت میلی بهشت رستگاری است / علاجت مختصر در سازگاری است

جهان نفس است کافر جان سالک / همان سم الخیاط آمد مهالک

چو گردد از ریاضت نفس باریک / پس از عمری برنگ رشته باریک

برون آرد سر از سجن ریاضت / بملک عرضها عرض السموات

رهی بنشین تنگنا چون جان ادریس / خرامد تا به نزهتگاه تقدیس

بگوشش این صدا آید ز درگاه / تعالی سارعوا یا ناقة الله

بلا کش شو که جنت این است / گرت میل لدنیا جنتین است

زینب صدی

بکشید

شنیدستی چه با آن ابلیس نابرس / بجنت تشنه بکر مار و طاوس

چه افسونها بکار بوالبشر کرد / چه تا آمدند و روضه خلدش بدر کرد

ز اوج عزتش بر خاک انداخت / بدو ره بی درش مملکت خت

همانا اندرین فرخنده گلزار / تویی آدم هوا ابلیس مکار

بود طاوس دنیا نفس مارت / در آخر هر سه زد خاکسارت

مده دل بر عروس بکر دنیا / مشو همخوابه این کهنه رعنا

اگر وجه نمیبود ای فراقش / نداری سرور مرد اطلاقش

نپوشی چشم تا از ستر حجت / نباشد تا گولدی مشقت

هوا را تاب ساز عقل مغلوب / درین سودا نگردد نفس منکوب

درین ره ریگ دشت بی دماغی / نمیگیرند به راه حی چراغی

چو کاخ زند که دلخواهست افتد / بملک سرمدی که راهست افتد

بغیر از ضرب شمشیر ریاضات / نگردد فتح اقلیم مرادات

توانی زد بموت اختیاری / بملک جان لوای شهریاری

بیا ساقی ای شمع شراب / بیا ای یار کار بزم حباب

زبان درکش ازین بیهوده ناطی / که گشته مخل از ارباب حالی

بیا بشنو سخن کوتاه کن کوش / اگر داری سر عزمی نهان کوش

بپیمایی راه از رنج دشت پرآفات

چو نی در پرده کن سیر مقامات

بیان حالات و مقامات سیر و سلوک که خواجه آنجناب معارف نصابت مسمی بریاض التصوف فرموده

بیا ای شوخ کودک مزاج / رها کن چو مرا زخود این اعوجاج

ز جان باش با راستان منتظم / قل الله ربی وثم استقم

نکرده اگر چشم بندت هوا / چه محروم نیز زنگ این کیمیا

بچشم هوا و هوس خاک کن / بیا که نظر جانب پاک کن

نظر بر جهان کوش رایان او / میفکن اگر بایدت قرب هو

چه جویی ز فرخ ضمهم یحبون / چه گویی ز فی شکر هم یحبهون

ز نبهم اصل چشم اغنت برش / یکی جو در دفع اضداد کوش

چه حاصل سازی یکی و هزار / هزاران یکی کرده هست کار

در اول بجز یکی نبود دین افزون / شنو زین کثرا لجاهلون

حذر کن ازین پرده دو دل تسیم / بدر زن بسوی ففروا الیه

ایا اله

درین ره بجنگ سپهدار نشین / گذر کن ز بیغوله آفلین

الی الله وجهت وجهی بخوان / بکش تا بدم استقاموا عنان

تفرج الی سلم فاتقوا / تقرع الی باب استفتحوا

تضرع الیه بقلب منیب / ولا تیأس انه قریب مجیب

اگر چه بیم رحمت بی قیاس / نه آن قدر چندان که برخو اساس

به بنده ره خویش عذر خواه / شود تیر از شست و شتی گناه

چو گویم شه با سخن آشنا / نشان در این بحر گردن شنا

ترا بیکه کنه باشد عذر خواه / سبب گشته بر صد هزاران گناه

نه تنها تو آن بود قیاسش بغیر / چرا او محو شد کار عمل است و خیر

وجود تو شد آن گناه عظیم / به در تحت او مضمر اندر جحیم

خداوند علام در این مقام / ورا نفس اماره کرده است نام

جهادش ز هر شرک او بتر است / ازان کاین جهادا کافر بترست

به هر سر ازان حرفی را در است / میندار کاین حرف ناپختر است

نخواندی مگر واقتلوا المشرکین / کما یقتلون در کتاب مبین

اگر تو کشتی به آنکه او کشته / ترا بر سر خاک ذلت نکشته

بصمصام شرع لدی حفظ دین   دلیرانه زن گردن این لعین
مگر تو گرایستی بر خدا   ازان قبله قد شده صفیا
نشد آنجناب ولایت مآب   زنان چون سپر و سپر از آن
ازان شد ملقب به شیر خدا   که در دست و نفس مغلوب بود
ره از او من به چون رسیدی چون   ز کریاس حق صیحه فاتقون
غرض گر تهی باشی از خوف و بیم   یحل علیک عذاب مقیم
چگویم ز کیفیت این عذاب   که دل درد از و همان اضطراب
کسی وا رهد کو ببغض خدا   نهی النفس عن اتباع الهوی
ترا این سخنها نخورده بگوش   من از شوکت مغلم خموش
اگر ذره روشنت گشت ازین   عسی ان تکون من المفلحین
تو خیبر ز معنی و من بر بری   کجا ره به گفت و گویم بری
من از بطن معانی و تو فارسی   بفهم کلامم کجا میرسی
چه چاره مرا با تو افتاده کار   بنزد آ زمانی بمن گوش دار
دگر هشتر آ دگر هشتر   بنه گوش خود بر دهانم نگر
سخنهاست در غایت نازکی   نفهمد مگر جستهای زکی

بلم ابر

لبم ابر نیسان گوشت صدف   بگوشت گهر میکشم تا کتف
سخن از ثریاست نی از ثری   دعا میکنم تو نفهمی دعا
نمیگفتمت عقده فرمو لیک   واحسن کما احسن الله الیک
چو لبر گهر ریز شو یافت   لتحیی به بلدة میتا
کشودم در روضه خویش را   صلا میدهم خاص درویش را
نهد هر که پا بر در آن بهشت   ببیند یکی باغ عنبر سرشت
فراوان در آن جنت پر نعیم   عیون کنوز مقام کریم
مرادم ازین خانه همسایه گیست   ندانی درین روضه همسایه کیست
نبی و وصی و دو سبط قرین   وذا الکفل کان من الصابرین
مصون باد از دیده منکرون   اعوذ بک رب ان یحضرون
همان فلسفی مسلک سر نگون   و هم یحسبون انهم یحسنون

بیان زن اشرق از ارذلکان
مزن بیش ازین حرف ... مردکان

ترا طبع کاشن قلم مشکبار   نثار چراغ علی را چهار
بگو گرچه میخاست از بن تن   چه سان شد عیان از من الحبین

زمین و فلک ساغر و جام کیست / چه بود است آغاز و انجام چیست

زمانی در این آفرینش نبود / خرد در ته این تاج دانش نبود

نه آبا علوی و نه امهات / نه ارکان نه وضع و نه حد جهات

نه قرب و نه بعد و نه این اتصال / نه میل و نه فعل و نه این انفعال

هیولی بصورت نبود آشنا / نه زین برد در اوج ذرت قضا

همین بود یک جوهر لاقسیم / به دور از زوالت ذاتش قدیم

خرد نزد خود خواندش واحدا / از آن رو چه کز علت آمد جدا

علل گر هزار است و در صد هزار / با وجودش عقل ماند ز کار

خرد هم نه در بستر صحت است / همین آفریننده بی علت است

اگر از شمار علل دم زنی / قلم را چو آنجا رسد بشکنی

کسی سوی آن گنج مایل نبود / عطا بود اما که قابل نبود

عیان لیک این حسن مفتون نداشت / بلی بود لیلی و مجنون نداشت

نمود اقتضا مصلحت با قضا / در این گنج تا کی این اختفا

ز آیینه این حسن گردد عیان / به وجهی که باشد سزاوار آن

دو بی مظهر او را ندیدن توان / اگرچه بود در کمال عیان

ملک محرم

ملک محرم سر این کار نیست / بر دوستان تاب این بار نیست

مگر عالمی نو پدید آوریم / در او خانهٔ شش دری گستریم

بیاریم فوجی ز کتم عدم / در آنجا نشانیم بی بیش و کم

ز صهبای خمخانهٔ کبریا / بریزیم برجامشان از وفا

چو سرخوش ز جام محبت شوند / سزاوار اسرار وحدت شوند

در آیند از جا بجوش و خروش / گذارند بار امانت بدوش

کشند این گران بار بیکر و کار / نه ناگشته گردد در زیر بار

ازین گشته گردد نهانها چه غم / دیت کش منم هم دیتشان منم

بخوان ان الله اشتری المؤمنین / برو کشته شو خونبها را ببین

بر آن شه که افتد بمحتاج رنج / نماند خفی آن گرانمایه گنج

بحکم جهان گستر غیب دان / پدید آمده جنبشی در میان

تفرق پذیرفت شد فوج فوج / دگر شد متحرک دگر رفت اوج

ز طیش و تلاطم علالت گرفت / هیولا بگردید و صورت گرفت

تخلخل پذیرفت بی تاب شد / نخستین بکیفیت آب شد

دو بخش آمد آن جوهر سرد ناک / یکی تیره گون و یکی صاف و پاک

کثیفش بسوی مغاک آرمید
لطیفش بر چرخ بالا کشید

چو نه دره زد فلک شد تمام
بقدر لطافت لکل مقام

هر آنچه ازو بود صاف و پاک
بهم شد نمود اختر تابناک

چو منزل گزیدند این اختران
بگردش فتادند نه آسمان

ببالا ازین جنبش و اصطکاک
بهم گشت کیفیت سوزناک

سواران اثیر در آمد مقام
ورا کوره نار کردند نام

چو رو کرد این گوهر سوزناک
بگرمی تهی گشته سوی مغاک

زمین چه صد درد دم متصل
برون جست کیفیت اعتدال

هوا دار هر جو بود دش مراد
که ارزنده این رسم بر وی نهاد

میانجی گری کرد دلخواه نیز
بهر دو طرف کشور خود فزود

چو از قدرت نقشبند قدیر
جهان گشت فی الجمله صورت پذیر

ز ایزد سوی معظم [illegible] ستیان
خطابی رسید از ره امتحان

در آباشد درین قصر والا قصور
علیه انظروا هل ترون الفتور

ملایک ازین حکمت آیین خطاب
فتادند در دهشت و اضطراب

بسجده فتادند زاری کنان
بحمد و ثنا جمله رطب اللسان

ولیس لنا

ولیس لنا العلم الا العتید
لانت العلیم الخبیر المجید

رسید این ندا از حجاب جلال
در این کار که یابد آدم کمال

در از بهر عشق غرقه بخون
درین لجه بی بن و بی سکون

تن آب یکایک بباید فراخت
در از چار اضداد باید نواخت

در سکان آن سنگلاخ درشت
هم از چار اضداد باید سرشت

ملایک ازین در تعجب شدند
ز دلسوزی اندر تلهب شدند

در چون بیابد این چار ضد ائتلاف
در در ضمن آن خصم اختلاف

در ضد را بهم نیست پیوندگی
ز پهلوی دشمن چه فرخندگی

با مر جهان داور بی مثال
دبور و قبول و صبا و شمال

بیکدم ز هر سو ره دین گرفت
با آب مغاک و زیدن گرفت

ز طوفان بار آن یم تیره گون
گهی اوج بگرفت گاهی سکون

با آن [illegible] در پیچ و تاب
در موج شده گردش نبض آب

ز بس خورد بر پیکر آب باد
تب آورد بر قشعریره فتاد

ز تشویر باد آب لطیف یافت
لطیف و کثیفش ز هم رو بتافت

چو خلطی شود بر طبیعت گران
نیاساید الا پس از دفع آن

زلالش چو بی نشیب آرمید / کثیفش کفی گشت و بالا کرید
بیکجا خزید آن کف پرشکوه / برآمد بسوی فلک کوه کوه
ز تسخین خورشید و تخفیف باد / مر آن جرم گرفت و بسطی گشاد
سه ربعش محی و به رشته با محیط / یکی بحر جنبنده آمد بسیط
برو چند از رزوزکاران گذشت / همه پیدا شد از زر و باغ و کشت
رسید آنکه از کمن کاف و نون / هر آن مظهر کار خاص آمد برون
ز لاهوت برزد سر عرشیان / چو شد چهره آرای جاعل جهان
درین مرحله چون دم نفخ صور / بکرد و بآن غلغل اختاد و شور
حسد گونه توشه برداشتند / ازین پرده یک گوشه برداشتند
دای رشحه جود تو گشت کمان / کمینه عبید تو روحانیان
خلافت کجی آن گروه جرون / که باشند فی الارض هم یفسدون
و نحن نسبح نقدس لک / که دوریم ازین فتنه و مهلکه
رسید از علوین جسور / خطاب انی اعلم ز اقلیم نور
چو خواست کلک قضا و قدر / بآرایش پیکر بو البشر
در آن کالبد خلوتی ساختند / سراسر ز آیینه پرداختند

انی ارغ

ز سر تا علا آن نسوی بیان / ز هر عضو صد گونه حکمت عیان
چو شاهان که از بهر آس سرای / در او بهر خلوت گزینند جای
چه بیت اللهش خوان چه دیر صنم / چه صفر قدم خوان چه جام جم
چه لوح و چه کرسی چه عرش عظیم / چه سدره بخوان چه قلب سلیم
نشسته بر روح سرادق نشین / قدم نه بسوی اسفل سافلین
دما را ببو کار ما هست و فن / تو هم خیز رنگی بر این آب زن
چو آن پیکر قدسیان سجده گاه / برون از رهی قسمتم شد چو ماه
فغان خاست از آنکه قدسیان / که چون ج ربا شیم ازین گلستان
مر آن خیمه خود جلگه کبریا / نشیمنگهم جلوه گاه لقا
چه فیروزی از منکش دیو و دد / چه طرفه ز نهبلوی خاکی جسد
چه سان باشیم اندر بزم قرب تو گز / چراغم نمیرد که جا به تو نور
از آن بحر باید مرا دست شست / کز آتش نباید سبویم درست
ندا از پس پرده قدس خاست / که ای جان بهر سو روی سوی ماست
مخور غم بهر جا شود سکنت / هست اقربم از رگ گردنت
بیاموز چند آیه از بری آب / کجا بگسلد نور از آفتاب

ز ظلمت چو طبعش پذیرد نفوذ
کشد رخت بر بزم خورشید روز

ترا نیست از کام کهتر سرا
جز از طلعت شقهٔ کعبه را

ازین چرخ زالی جهان معتون مثال
بر عاشقان هجر به از وصال

بیکو نیست بالاک محبوب حزین
رو از شمع و پروانه عبرت گزین

ازین سان فسونهای آدم فریب
اگر عاشقی بشنود از حبیب

ندارد دگر چاره جز انقیاد
ز عرش از بغرش بایدش اوفتاد

تو ای جان از چرخ افتاده طاس
درین آب و گل تا که این ارتماس

هر آنگه از طاس تو عالم گرفت
چو آهنگ عرش اعظم گرفت

دو عالم طفیل وجود تو اند
بحکم ازل در سجود تو اند

دهی تا بکی در سپنجی سرا
بدست خرد از هوس گونیا

چه فیضی دگر اندر آن کاروان
که رهبر برهزن شود همرهان

تو در زیر این چرخ نیلوفری
غریبی ز آب و گل دیگری

فلک با ملک کارساز تو اند
دو عالم نشیب و فراز تو اند

ندانی ترا از چه بسرشته اند
چو آب بصلصال آغشته اند

اگر کوثر است و اگر سلسبیل
ما کر سد رستم اگر جبرئیل

مقامات تست از این برگذشت
ازینها ترا باید آنگه گذشت

بفردوس و حور و قصورش مبین
تو خود را ببین ای کتاب مبین

چه در خلد باشی چه با دوزخت
نظر با لقا کن چو چشم بر توست

تو خود داده در این سپنجی سرا
بدست خرد از هوس گونیا

همه عمر در این سرای سپنج
گهی طول پیما گهی عرض سنج

بر آن کاروان چون نباید زیان
نه رهزن نه رهبر شود همعنان

خرد آن چراغیست ظلمت زدا
فروزنده از مشعل کبریا

شود در پس و پیش اگر نور وی
بدو ره رفتن را توان کرد طی

چراغ خرد چون که بی نور شد
جلی و خفی جمله مستور شد

درین دخمهٔ تنگ زندان نشان
نیابی که چون از چراغی نشان

همین بانگ غولست و غوغای دیو
که آید ازین دخمهٔ پر غریو

چه غم گر جهان را ضیایی نماند
نشان از چراغی بجایی نماند

نه در کاه میخانه بار اکش
که سر ساقیش از بلا درد را

بعالم چراغی بلا رخی کجاست
که دل را از و روشنی خواهی است

مرا خود چه غم کرده ام صبح وش
ز تو بیعت مرشد میفروش

میان من و او شکرآب بود — مرا بایدم کرد شکرآب جو
گر آتش ز بی آشتی گشته دی — خس هستیم آتش زمان طی شدی
چه دعوی سنیت خاکم دهم — نکم عاقلی نیست کید ز من
چه هستی بجود جبه ای نقد — تو جز ظل و هستی نه ای پیشتر
نصد گنه زان و مرز حرف گاست — ز هستی زدای جلال خداست

بنایت قوی از دین و ایمان ما
فروغ چراغ شبستان ما

بیا در مرا شطح و طامات گشت — رخ زاهد بد علامات گشت
ز مسجد مرا کار نامد بسر — مرا کشکشان سوی میخانه بر
من از مختلف گردش ماه و سال — تنزل پذیرفته ام چون هلال
بیا شو هلال مرا بدر کن — بجای شبم را شب قدر کن
بمن ده از آن جرعه شعله گون — که روشن شوم از درون و برون
کشیشی پذیرفت چون این گره — پس آنکه چراغی بدستم بده
ز آتش بنا این خود پرستی زنم — شبیخون به بنگاه هستی زنم
ولی جام دستانم نماید عجب — کفایت من قلزم آشام را

کرم

کرم کن از آن برکه فیض خیز — بمجلس من تشنه خم خم بریز
شوم آنچنان گرم جوش و خروش — ز پیش افتم نعره وار از هوش

ز خود سرگذشتی نمایم بیان
بمعقول دارند گرد بیان

مرا گرچه یاران بنیک خطاب — فکنده است در لجه اضطراب
چگویم ز ناسازی روزگار — بمثل منی شکوه زور است عار
غرض زین سخن عذر گوینده بود — ز طبع حسابان چنان کرده بود
برآرد نظر عرش نظم بلند — کمند مرغ اندیشه را از جهند

یکی دانش آیین ز اصفهان
ببزم سخن شمع آتش زبان

خرد دستگاهی هنرپروری — ببازار فضل و ادب جوهری
بسی تر دهر و دو بیکتا دلی — مسمی به میرزا محمد علی
چو این نقل روحانی از من شنید — ز لب تنگ گوهر بگوشم کشید
ز طبع موزون سخن دلکش است — نیوشنده را نقل در آتش است
در این نقل چون نقل شیرین بجو — بنظم ار کنی نقل رنگین بجو

بنفشان و ریحان بوجانیان | هر بخشنده رو تازگیها بجان

بگفتم ببینم بگیتا بچشم | هر دیگر بچه بینی بگفتم بچشم

زمانی هر جز از این رام بود | می بینش فیض در جام بود

مرا عصر خود بود دم از بیغمی | مسلم بمن کشور خرمی

ز خاور بمغرب بگیر قرص نان | چو خورشید در قصد بودم دوان

چگویم که چه عالمی داشتم | نظر در سیاحت کمر داشتم

ز اقلیم گردی و سیر بلاد | مرا بود کسب معارف مراد

هر کجا رم سراغ ره از راشدین | برم فیض از صحبت صالحین

غرض اندرین مدت سیر دور | خبرها گرفتم ز هر رسم و طور

مرا گشت توفیق دامنکشان | بدر بوس شاهنشه انس و جان

امام هدی مرشد راستین | ولی خدا زینت راستین

جگر گوشه سید انبیا | شه دین علی بن موسی الرضا

شدم جبهه سا چون بخاک در | ز زوار ثنایان کردم آنسو گذر

مرا خلعه داد و رو آسمان | تنم بر زمین روح بر آسمان

پس از طوف آن کعبه متقین | فتادم به تفتیش اعلام دین

چه دیدم

چه دیدم گروهی ز افلاکیان | ز تلبیس در کسوت خاکیان

چو خورشید سیمایشان نور خیز | چو گلشن همه خلقشان عطر بیز

تو گفتی گرفته مقیمان عرش | مقام اندرین خاک فیروزه فرش

مرا دل درین دم بحیرت فتاد | هر جانبش کس رهی با بنهاد

ولی میل قلبی نمودی سبیل | که روم بود دم فیض میر جلیل

حمید الشیم زین آل الرسول | شدید التبری من اهل الحلول

جهان شرف میر محمد تقی

نشد در جهان خصم او جز شقی

چو سلطان او بشمری کاف و ها | رسد بر علی بن موسی الرضا

خبر شد بمن کان رفیع الجناب | بر دیدنت میرسد زود یاب

هنوز این سخن بود در گوش من | هر آن یار آمد در آغوش من

ببوسید او از رخ فرخ زدست | دلم برد بر جای دل خوش نشست

پس آنگه چو طی تعارف گذشت | بمن گفت روزی که چون هفت و هشت

ازین بگذرد در سخن از اصول | زما گوش کن بگذر از عرض و طول

چو این را بفرمود بر پا ستاد | دلم برد با خود دگر پس نداد

بمن رهزنی از کمین رو کرد — بگفتا که ای صاف دل ساده مرد

بافسون این غول از ره مرو — بدنبال او همچو غولان مرو

شنو این نصیحت که سعدی نوشت — که بسیار کس چون تو پرورد و کشت

مبادا که کس هیچ رهزن چار — که رهزن بود بدتر از اژدها

دلم شد مشوش از آن غول کش — بنحوی که دیگر نرفتم برش

ز حیرت شد از رنج لب تشنه تب — گرفتم ضریح امام عرب

شدم اشک ریزان چو ابر بهار — بنزدیک آن رحمت کردگار

بمن اشک و آه آنچنان داد دست — تو گفتی همه در قسمتم ناله است

بدینگونه در موقف عرض حال — از آن لجه فیض کردم سؤال

که ای قبله اهل صدق و رشاد — ولای تو مفتاح گنج مراد

چه ذره است کان از رخ بدین خاک در — نسود و نگردید خورشید فر

بهر سو سبیل عطای تو جست — اگر بود ویرانه معمور رست

ز لطف ار کنی سوی خارا نظر — شود معدن لعل و در کان زر

دهی گر نم فیض بر حنظلی — مبدل شود بر نکو حنبلی

نظر سوی من کن که عور آمدم — بدرگاهت از راه دور آمدم

درین تیه

درین تیه سرگشتگی و عنا — مرا جاده رستگاری نما

رهین وادی حیرتم وارهان — بسرچشمه عین الیقینم رسان

نظر کن بمن مردم از ده دلی — بروح پیمبر بجان علی

زبان در ادب آنچنان کرد راز — که کرد فکر تو بیان هشوار ز

چو تیر دعا گشت آماج گیر — خطانم شد از فرق سیانج گیر

رسید از سپهر اجابت جواب — که رو بار جمع بر پشت خواب

مشوش مشو دل کن از یاس و بیم — که در بر گدایان نبندد کریم

در آن شکر جز نی و عین دعا — بچشم ترم خواب شد آشنا

چه خوابی که بهتر ز بیداریم — هنوز از تأسف در آن زاریم

بچشمم نمود از رسته در منام — که ام در حریم رضایم مقام

عطا جیی درگاه جباریم — ولی در همان ناله و زاریم

چه دیدم که از اندرون ضریح — کریمانه دستی بر آمد صریح

عیان داشت در کف کلام مجید — صدا زد ز روضه بگوشم رسید

بگیر این فرجنامه ای دردمند — که جان تو این کتاب ازین بهره‌مند

ولی بگذران پیش فرزند من — محمد تقی ابن دلبند من

چگویم چه قرآن بقطع صدف … گرفتم ببوسیدمش از شعف

ز لاد قیقش بلور خوشاب … درخشنده چون صفحهٔ آفتاب

نه خطش نه این خطها مشتبه … نه وصلی در اوراق و نه گره

چو وا کردمش بشکل طوماریچ … بهم چون نهادم مربع نمود

در قهانه کاغذ نبد نه حریر … شبح مینمودی چو طلق منیر

مدادش چو حل کرده ز آفتاب … حروفش چو سیماب در اضطراب

بهر سطر آن آیه در نظر … بشکل دگر میشدی جلوه گر

ز ناسخ بمنسوخ این حرف بود … ز ناسخ از آن نور در تو مینمود

بسی سرّهای دگرگونه داشت … کسی نسبت گویم دگرگونه داشت

نهادم چو بر سینه جستم ز جا … کجا بودم اکنون فتادم کجا

بیا خیز ساقی پی یاریم … که شرمنده زینگونه بیداریم

جگر شعله ور تشنه سویم شتاب … که با یاد جام تو چشمم بخواب

ز رحم این جان لب آب کن … بجای مرا باز در خواب کن

که بیداریم میکند گمرهی … مگر اینکه خوابم دهد آگهی

نهادم

نهادم از آنجا چو پا بر وثاق … من و خواب کردیم با هم نفاق

ندانم چه شب بود یا رب چه شب … که دل بود در رقص و جان در طرب

دگر باره دیدم در آن آستان … ستاده بهر سو تفرج کنان

نظرها فکندم بهر سو صریح … ندیدم اثر زان مکرّم ضریح

تنی چند ز اشخاص کرده قطار … زده حلقه بر دوره آن مزار

بتهلیل و تسبیح و ذکر نهان … چو سوسن شده جملگی یکزبان

مرا شوق آن مجمع فیض بار … ز سر هوش میبرد و از دل قرار

بر آن شهریاران عالی مقام … به پیش آمده عرضه کردم سلام

جواب سلامم چو دادند باز … بپابوسشان میشدم سرفراز

که ناگاه شخصی بهیبت نمود … نمودم نظر حضرت میر بود

چو در پا نهادشت چوبی بکف … مرا گشت مانع ز پایم شرف

بفرمود کای جاهل بی بصر … از اینجا برو باش بیرون در

ادب دار کاین مجمع اوصیاست … همان بر نشین سینه انبیاست

دگر حضرت میر گفتا بمن … برو دست کن زان از این انجمن

که از ما اجازه نکرده طلب … بپاها رسیدن نماید عجب

ندانم که ما حاجب این دریم / ز دربانی خویشتن نگذریم

شخص دگر بود پهلوی میر / یکی دست بالا دو تا دست زیر

همان دست بالا ندانم که بود / که او بود اقدام بیجا نمود

یکی بود دیگر مسمی جلید / که او بود در شهر قزوین جلیب

یکی بد مسمی امام هشتم / بکرمانی معروف بین الامم

مقدس جنابی که در صد بود / سوی حضرت میر اشاره نمود

مرنجان دلش را که او هم ز ماست / چو بر خویشتن بستیم گرد راست

پس آنگه از آنجا که بودش نشست / ز شفقت بسویم آمد در دست

چو آن دست فیض بمن گشود / مسافت زده زرع افزون بود

شدم آن کف جود را بوسه زن / بسینه نهادم بسودم بدن

همانا که بمن بود اضطراب / ز فرط شعف باز جستم ز خواب

چه بینم چو دیده بجنب خود / درین خواب میماندمی تا ابد

چو بر سیر انجم فکندم نظر / همانا قلیلی بود وقت سحر

کواکب بیاراست بزم سحر / بفرقت کشان میکشاینده در

دعا میرود چون فتح دست بست / بعرش اجابت از این کاخ پست

دوم من بتقریبات پیر سروش
خرابم در آبادی من بگوش

مرا دیده و سینه اندوه و غم / درین دشت اکنون ز خیل توام

دلم را تو مگذار پر خون کنند / مرا از جوار تو بیرون کنند

بمن ده از آن باده پر شکوه / که زین سو بخیزم به آن سوی کوه

زدم غوطه در بحر چشم پر آب / چو بخت خودم باز رفتم بخواب

یکی پهن دشت آمدم در نظر / چو صحرای محشر سراسر بشر

چو دریا زند موج از آدمی / غریوی بگردون از ایشان همی

درین دشت گیتی قرین یکطرف / فتاده کوهی و هیبت شگرف

چه کوهی چو دعوت مستجاب / باوج سپهر برین در شتاب

زند قرنها از مرغ اندیشه بال / فرازش رسیدن نماید محال

نموده رهش هیچ پرگار در عمیق / ز اندیشهای بزرگ خیالان دقیق

چنان در نظر آمدی سهمگین / بر او هر کس برفتاده زمین

جهانی نهاده بر آن کوه رو / ولی بر فرازش نشستا بنده کو

اگر چه بر آن جمله عالم شدی / ولی هر چه بالا شدی کم شدی

بجدی که در ره دگر کس نبود / مگر گاهی تیغها روی مینمود

مرا حیرت افزود زینگونه حال / در آندم ز شخصی نمودم سؤال

چه دشتست این نام اینکوه چیست / درین دشت این خلق انبوه چیست

بگفتا برین دشت قضایت نام / ره کوه را راه عقبات نام

بود باغ فردوس و حور و قصور / ببالای اینکوه صعب العبور

قرارم بخود شد که ره سر کنم / توسل بآل پیمبر کنم

دعای توسل همی خواندم / چو صرصر بر آن کوه بر راندم

بکی نیزه داری سر کوه ماند / که دیدم مر آن شخص با نام خواند

نگه بر قفا کرده دیدم ز دور / که شخصی مهیبی ز یکچشم کور

بمن میزند بانگ کای مرد / ز من این نصیحت بشنو بازگرد

طلسمی بود اندرین کوهسار / که گم شد درانجا بتو صد هزار

نیاید خلاصی ازو تا ابد / مبادا که عاقل براو بگذرد

بخود گفتم این غیر ابلیس نیست / که کارش بجز مکر و تلبیس نیست

باو گفتم ای یار در تیره کی / مرا دیده ام سگ بند خیره کی

بمن حجت کهنه رو پیش باش / مبادا بریزم از ارتعاش

جواب کرد

در اثنای این سوز و عرض نیاز / بگوشم کسی گفت آهسته راز

چو فارغ شوی از نماز و دعا / توقف مکن ده بیا نزد ما

چو بر خویشتن باز پرداختم / نظر جانب قایل انداختم

مرا حضرت میر آمد نظر

که میرفت تا گشت پنهان ز در

چو بگذشت یک لحظه از زمان / شدم یکه سوی وثاقش روان

چو بر دستبوسش مشرف شدم / بتقریر رؤیا مکلف شدم

مرا حیرتی داد رو زین سخن / که چون گشت واقف ز رؤیای من

تبسم کنان رو بمن کرد و گفت / که این امر بر تو نباید شگفت

عجبتر ازین کارها نیز هست / ولیکن بدشوار آید بدست

مقید بپنهان شو و نهفته دار / که محروم مانی ز پایان کار

نه دل بر فنا نه بقا طلب / تو سرچشمهٔ زندگانی طلب

دگر گفت با دیده اشکبار / که محرم مدار از این دل‌افگار

هر چیز از تو باشد مرا مدعا / بشرط حیات من آری بجا

نخست آنکه این راز پوشیده دار / نهان از زنان در نکو پرده دار

حرم آنکه از ما کناره بکرد — به مردی ز مردان رسیده بُرد

زخلوتگه جان بکوشم سحر
برآمد کای اشراق خونین جگر

کمیت قلم را عنان باز کش — مزن بیش ازین تازیان رکش
ببین تا ترا بیش ازین راه نیست — کج اندیش را نیز در پیش هست

چو این نقل روحانی آمد تمام
ریاض العشوقش نهادیم نام

بعضی از غزلیات که از لطایف طبع آن مرحوم قدس الله سره العزیز واعلی الله مقامه

نموده عیب غایب در دلم مرا — تا ندا دیر که از آینه کو دارد مرا
قلم از زلف تو بند بگرتا گره — شرح احوال پریشان شب تار مرا
شد ز سیماب جبین غلتان که این سیاره آخر — میکند آینه آن مهرو رخ یار مرا
تا به پرواز خود افتادم از دور بر شده ام — مشت خاکی که چه قدر کرد گران بار مرا
عمر چون شمع فروزنده و من تا کی — رفت پایان برسید کرد خبر دار مرا
گر ببینی ز نگاه کج بستیده ام — پیچ و تاب از چه خورد رشته زنار مرا
من ملول از سخن این قلم تو بچون — آرد اشراق بصد رنگ بگفتار مرا

بیابام

بیا بام رحیمت کان یک نظر بکرد — کز نیک نگاه صد کس از دین بدر بکرد
احوال دل کز قلم گفتند پیش یار — بی دیده بین که رقعه ما را خبر بکرد
عمری بخاک کویش با جبر نفلاوان — چون جاده سر نهادم و ره کج گذر بکرد
ابرو و زلف یکسر حسن از کجی برند — این کلک لوح هستی یکمو خطر بکرد
گفتند آنکه از عشق صد رو کار طرز شیرین — جز اینکه سرخت جانم کار دگر بکرد
دردار جان چو منصور آویزم از کلوش — آهم اگر عدو را زیر و زبر بکرد

که جان سپارد اشراق تا لذت وفات
نگرفته خط فردوس در زیر سر نکرد

سبک سبکو ترا اندر سنگین جامه برد درد — چکرد رشته عریان ازان گهر برجی زاری
چو میل سرمه کر با کابه تاریک خوبان زی — بچشم مردان خاک کرده هت حکم کرد
سعادت روز دستم در بساط نا قبولیها — پشیمان بر زمین افکنده هر کس بردارد
بندم بجم اگر ازاها بر جسم مجنون گرد — به یاد طره اش امشب مرا آشفته تر دارد
همین شکنه حاصل بخت شمع چشم عاشق را — نهال عشق را گر رنگ خیز دین نمود

مرا اشراق این معنی ز عینک دانش آید
به روشن طبع جا در دیده اهل نظر دارد

مباش ایمن و غافل چو سینه کرد آن نیز تنها | دهد در دست ما آن نقد گنج کام تنها

چو طوطی را گرفتار قفس دیدم بتعلیم سخن | در این کار سخن نبود به بازار نکته دانیها

به محفل چون نشیند شمع بزم خود اندر آن | به پابوس نسیم توأم بود در گوشش تنها

هلال آسا شود آخر بکش کم ذره منت | فلک هر زمان گرفتار آب مهر تنها

من و آیینه در هر قطره با هم سر دراریم | گرفتار بحسن یار حیرت سخت جا تنها

خروش افتاده دم چون نی بزم نغمه نشناسان | دلی مینالم از زیر و بم من از نی بر زبانها

دهی مرهم ز جیب گره بر خود نمایی بی وجودی را | تو آن کز دخوله همچو عنقا با تنها

بمعراج ترقی مورد از بزم سلیمان گفت | تو آن بر در فقیر افتخار فیض تو تنها

نشسته همچو غنچه تا لب در خون دل اشراق

ز اطوار تنگ ظرفان بزم زندگانیها

بر حسن آنکه خلوت نشین چاهش میبرد | آیینه فیض از گل رخان وجه این میبرد

از گلستانش نکویی گرفته در کف تو نهان | تن نسخه نیک در وصل گلش بکشتن میبرد

دانم که در آخر مر اکسیر این مژگان شب | از کعبه با بجنه به سوی برهمن میبرد

با شه تو اکثر مرحال از بلبل بیش قدح عشم | خورشید با بن که غبار رخسار روشن میبرد

روشن بود از آنکه خنده کار بر بجز و بو عجب | آیینه روی آنجا که کاهی بکهکشان میبرد

تمام

ممسک که از خوان خورد با خیانت شود عریان | این کار زرد چو پشته بار از زور بدن میبرد

اشراق منعم همچو من اندر بهشت آرمیده است

دکار گاه زندگی که نقش ارزن میبرد

وه چه فرخنده سرا و چه مقام است اینجا | تا تماشا کردم دیدم تمام است اینجا

وه چه منزل غزال فرح رم خورده | رو ز هر طرف آورده و دام است اینجا

بسکه لبریز صفا گشته دگر اهل نظر | نکنند فرق که آیینه کدام است اینجا

کر فضایش فرح انگیز بود نیست عجب | هر قدم مکه مجاور همه عظام است اینجا

ساکنانش چو فرشته همه پاکیزه مقال | گفتگو حمد و تحیات و سلام است اینجا

از خلایق همه نفرت کرد و شعر و غزل است | حسن صحبت و صفا باده و جام است اینجا

ترسم اشراق نوشته قلم هر زر درا

هوس سخن اندیشه خام است اینجا

در عشق که شود نکند بار فغان اگر | تا له سینه آتش افکند بجان اگر

نسبت بعرش سینه پر داغ ما کجاست | افلاک را اندازه هستی این اختران اگر

زنبور سان ستمگر گزند کی است | آید هزار روحی برابر آسمان اگر

روشن شد از کرشمه عالم عاقبت | آیینه برو داده بر سفله جان اگر

شد که شربت پر نمان ظلم کین تو
کردد لو شهد از عمل افتند گمان اگر

عید حلال از ذبود دهر سر بسر
تخم حرام باجی کشد از زمیان اگر

اشراق میسزد بطبع تو آفرین
میبود زند صاحب شیرین زبان اگر

تن آرای تو آن کردون بمعموری تنا را
مرا تقطیع زنید از حریر آفتاب را

ز بهر حسن طلع در کمین صبح میکشتم
بر آمد مصرع کمین بتبسم آفتاب را

فلک تنها نه در آرایش خوان عزیزانست
مرا هم غمزه کمین میکند با خون ناب را

بمحفل سحر و ر دزان شوخه شمع است
سپه با یان شب عاشق بسوز و پیچ و تاب را

ز بس دلگیر از آب هوای زندگانیها
نمی بازد و بس آن بعتاب سازد شراب را

بیا اشراق دارم مصرعی از نشه لبریز
کند یاد دل عاشق بتقریب کباب را

وصال ار خواهی سو کن تا چشم جان کرد
نجیب آسی در نظر آمد آنکه عیان کرد

نیابی دلشکن تا زور دار خویش ربابی
چو غنچه خو کشت فتح ملک لامکان کرد

ممکن گر شکار از بهر روزی جمع کن خاطر
ز آب مرحمت تا آسیاب آسمان کرد

که ای سلطان بر نقیاد اشراق
چو کشی را بر سر جهان حکم روان کرد

کامیاب از رخ تو عاشق بیتاب شد
ماه را از طلب گشته چو سیماب شد

چیست برده ز جان خجلت آیینه مرا
کاتش روی ترا دید چرا آب شد

دشت سامان فنا ز درق هستی چو حباب
چشم جذبه از جانب گرداب شد

ابر رحمت چکند تخم امل سوخته بود
کشت امیدم از آن خرم و سیراب شد

بچمن مژده نشر نفس و ورد صبا
چشم نرگس دگر از ذوق تو در خواب شد

گر دهن شاهد لبها سخن از چه نگ
دل بی مزه ام تشنه تر از زمی ناب شد

در شکست دلم اشراق کسی خبر نشد
گر چه خود گوهری از جانب احباب شد

نشانه دیده و دل بهر تو در عذاب مرا
که افکنده در آتش گهی در آب مرا

رسد بسوز دلم چون فتیله سوخته
بهر دیده در شب هجر تو پیچ و تاب مرا

بغیر مهر تو کینده دل نخواهیم کرم
اگر برند با قلیم آفتاب مرا

هوای ملک عدم دو ادر لطف میرس
ز بس فرصت انم گفتگو حجاب مرا

حساب عشق کرد دل و خرج عقل دگر
بجز خون نمانده است حساب مرا

ز خویش رست فشای بوجد بر خبری
اگر سماع گهی ناله رباب مرا

هزار گشت بسیار دید نرش فلک سیراب
نکرد قطره امداد این سحاب مرا

سحر چه شور به بتخانهٔ تو بود اشرف

که کرد نالهٔ ناقوس تو کباب مرا

گرگ بر روزگار از کج چون در رفته | بهتر از آنکه از دلهای یتیمان رفته

گر بجان پرورد از بد که در حسرت مجمر | سگ چوپان که کرد اول ذبیحه بار رفته

جز ندامت نیست حاصل و عمره نام درا | از زمین شوره کرد انه بر اخگر رفته

در شفقها عیار بر کسی کرد عیان | بوی خوش آید مرا زعود آید به مجمر رفته

روی و موی گر نبود در شعر خوبی جه | انمیان بیت تا اندیشه نازکتر رفته

با همه این شور بخت کم شده تا صدف | گر خلف افتد که را بار چون گوهر رفته

آفت مردست زینت عبرت از طلا و سیم گیر | گرفته بر دام از پهلوی بال و پر رفته

تا پر از آب و علف دیدیم جهان را کردیم بعین | در هوای این چمن دایم بطبع جر رفته

نقص خود را وکردن عیب خود پوشیدن

این قبا بر قامت اشرف چه بستر رفته

هر کرا بازو قوی شد زود خود را افکند | استخوانها همچو خس در زیر آب افکند

خاک بر نهاد و نصرت حق توانمند | آنکه او را بخت بر گشت آسمان از پا فکند

عیش صاف فکر در نقد هم و نقش دگر زر | که توان حق را یاد طالب دنیا فکند

ملحم

